

Dziennik Urzędowy L 188

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

18 lipca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 596/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dostosowujące do decyzji Rady 1999/468/WE niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Część czwarta 14
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (wersja ujednolicona) 93

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i w dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 142 z 6.6.2009) 127

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Cena: 22 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 595/2009

z dnia 18 czerwca 2009 r.

dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez wewnętrznych granic, na którym zapewnić należy swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału. W tym celu wprowadzono kompleksowy wspólnotowy system homologacji typu pojazdów silnikowych. Należy zatem ujednoczyć wymogi techniczne w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych pod kątem emisji zanieczyszczeń, tak aby uniknąć różnic między wymogami ustanowionymi przez poszczególne państwa członkowskie i zapewnić wysoki poziom ochrony środowiska.

- (2) Niniejsze rozporządzenie jest nowym odrębnym rozporządzeniem w kontekście wspólnotowej procedury homologacji typu na mocy dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) ⁽³⁾. W związku z tym załączniki IV, VI i XI do wspomnianej dyrektywy należy odpowiednio zmienić.

- (3) Na wniosek Parlamentu Europejskiego wprowadzono nowe podejście regulacyjne do prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego pojazdów. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem określać tylko przepisy podstawowe w zakresie emisji zanieczyszczeń z pojazdów, natomiast specyfikacje techniczne należy określić w przepisach wykonawczych przyjętych w ramach procedur komitetowych.

- (4) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego, przyjęty decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ⁽⁴⁾, ustanawia potrzebę obniżenia zanieczyszczenia do poziomów, które minimalizują szkodliwe skutki dla zdrowia ludzkiego, szczególną uwagę zwracając na wrażliwe społeczności i środowisko jako całość. Wspólnotowe prawodawstwo wprowadziło odpowiednie normy dotyczące jakości powietrza głównie w celu ochrony zdrowia ludzkiego i osób szczególnie narażonych oraz normy dotyczące krajowych poziomów emisji. W następstwie komunikatu z dnia 4 maja 2001 r. ustanawiającego program „Czyste powietrze dla Europy (CAFE)” Komisja dnia 21 września 2005 r. przyjęła kolejny komunikat zatytułowany „Strategia tematyczna dotycząca zanieczyszczenia powietrza”. Jednym z wniosków z tej strategii tematycznej jest konieczność

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 19.8.2008, s. 12.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 8 czerwca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

- dalszego ograniczenia emisji zanieczyszczeń pochodzących z sektora transportu (transport powietrzny, morski i lądowy), gospodarstw domowych oraz sektora energetyki, rolnictwa i przemysłu, w celu realizacji celów UE w zakresie jakości powietrza. W tym kontekście obniżenie emisji zanieczyszczeń pojazdów silnikowych należy traktować jako część ogólnej strategii. Normy Euro VI są jednym ze środków służących ograniczeniu emisji zanieczyszczeń powietrza w rzeczywistych warunkach eksploatacji pojazdów. Do zanieczyszczeń tych należą cząstki stałe (PM), a także prekursorzy ozonu, takie jak tlenki azotu (NO_x) i węglowodory.
- (5) Osiągnięcie europejskich celów w zakresie jakości powietrza wymaga nieustannych wysiłków na rzecz redukcji emisji z pojazdów. Z tego względu przemysł powinien otrzymać jasne informacje na temat przyszłych wartości granicznych emisji oraz odpowiedni okres na ich osiągnięcie i na przeprowadzenie wymaganych dostosowań technicznych.
- (6) W szczególności w celu poprawy jakości powietrza i przestrzegania wartości granicznych dla zanieczyszczeń i krajowych poziomów emisji niezbędne jest obniżenie emisji NO_x pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności. Ustalenie na wczesnym etapie wartości granicznych emisji NO_x powinno zapewnić producentom pojazdów długoterminowe bezpieczeństwo planistyczne w całej Unii Europejskiej.
- (7) Przy ustalaniu norm emisji zanieczyszczeń należy uwzględnić konsekwencje dla konkurencyjności rynków i producentów, bezpośrednio i pośrednio koszty ponoszone przez przedsiębiorców oraz korzyści w zakresie pobudzania innowacyjności, poprawy jakości powietrza, zmniejszenia kosztów ochrony zdrowia i wzrostu średniej długości życia.
- (8) Nieograniczony dostęp do informacji dotyczących naprawy pojazdów w znormalizowanym formacie pozwalającym na uzyskiwanie informacji technicznych oraz faktyczna konkurencja na rynku usług w zakresie informacji związanych z naprawą i obsługą techniczną pojazdów stanowią niezbędny element poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, szczególnie w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług. Duża część takich informacji wiąże się z pokładowymi systemami diagnostycznymi (OBD) oraz ich współdziałaniem z innymi systemami w pojeździe. Niezbędne jest określenie specyfikacji technicznych, których powinni przestrzegać producenci, udostępniając informacje na swoich stronach internetowych, a także środków mających na celu zapewnienie odpowiedniego dostępu dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
- (9) Do dnia 7 sierpnia 2013 r. Komisja powinna dokonać przeglądu systemu nieograniczonego dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów w celu ustalenia, czy właściwe będzie skonsolidowanie wszystkich przepisów regulujących dostęp do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów w zmienionym prawodawstwie ramowym dotyczącym homologacji typu. Jeżeli przepisy regulujące dostęp do takich informacji zostaną w ten sposób skonsolidowane, to powinno się uchylić odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem zachowania istniejących praw dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej.
- (10) Komisja powinna zachęcać do opracowania międzynarodowego standardowego formatu nieograniczonego i znormalizowanego dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, na przykład w ramach prac Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego.
- (11) Niezbędne jest ustanowienie wspólnego europejskiego standardu formatu informacji dotyczących OBD oraz informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów. Do czasu przyjęcia tego standardu informacje dotyczące OBD oraz informacje dotyczące naprawy i obsługi technicznej pojazdów ciężarowych o dużej ładowności powinny być przedstawiane w przystępnej formie, w formacie gwarantującym niedyskryminujący dostęp. Informacje powinny być udostępniane na stronach internetowych producentów lub, jeżeli nie jest to wykonalne ze względu na charakter informacji, w innym stosownym formacie.
- (12) Komisja powinna dokonywać przeglądu emisji zanieczyszczeń, których jak dotąd nie uregulowano, a które wynikają z szerszego stosowania paliw o nowym składzie, nowych technologii silnikowych i systemów kontroli emisji. Komisja powinna też w razie konieczności przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski w sprawie regulacji takich emisji.
- (13) Należy zachęcać do wprowadzania pojazdów napędzanych paliwami alternatywnymi, które charakteryzują się niską emisją NO_x i cząstek stałych. Dlatego należy wprowadzić wartości graniczne emisji węglowodorów, węglowodorów niemetanowych i metanu.
- (14) W celu zapewnienia kontroli emisji najdrobniejszych cząstek stałych (PM 0,1 µm i poniżej) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia liczbowego podejścia do emisji cząstek stałych w uzupełnieniu obecnie stosowanego podejścia opartego na masie. Pomiar liczbowy cząstek powinien wykorzystywać wyniki programu pomiaru cząstek stałych (PMP) Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dla Europy (EKG ONZ) i być w zgodzie z istniejącymi ambitnymi celami dotyczącymi środowiska.
- (15) W celu realizacji tych celów w zakresie środowiska należy wskazać, że wartości graniczne liczby cząstek stałych mogą odzwierciedlać najlepsze wyniki osiągnięte obecnie za pomocą filtrów cząstek stałych z wykorzystaniem najlepszej dostępnej techniki.

- (16) Komisja powinna przyjąć zharmonizowane ogólnowiatowe cykle jezdne na potrzeby procedury badań, która stanowi podstawę przepisów homologacji typu WE w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń. Należy także rozważyć stosowanie przenośnych systemów pomiaru emisji zanieczyszczeń dla weryfikowania emisji zanieczyszczeń w rzeczywistych warunkach eksploatacji pojazdów i wprowadzenie procedur kontroli emisji nieobjętej cyklem badawczym.
- (17) Modernizacja pojazdów ciężarowych o dużej ładowności z silnikiem diesla przez wyposażenie w filtry cząstek stałych może powodować wyższe emisje dwutlenku azotu (NO₂). W ramach strategii tematycznej dotyczącej zanieczyszczenia powietrza Komisja powinna zatem przygotować projekt wniosku legislacyjnego mającego na celu ujednoczenie ustawodawstwa krajowego dotyczącego modernizacji pojazdów oraz zapewnić uwzględnienie w nim warunków dotyczących ochrony środowiska.
- (18) Systemy OBD odgrywają ważną rolę w kontroli emisji zanieczyszczeń podczas eksploatacji pojazdu. Ze względu na znaczenie kontrolowania emisji zanieczyszczeń w rzeczywistych warunkach eksploatacji Komisja powinna weryfikować wymogi dotyczące tych systemów oraz progi tolerancji błędów monitorowania.
- (19) W celu monitorowania udziału tego sektora jako całości w światowej emisji gazów cieplarnianych Komisja powinna wprowadzić pomiar zużycia paliwa i emisji dwutlenku węgla (CO₂) w pojazdach ciężarowych o dużej ładowności.
- (20) Aby wspierać rynek czystych i efektywnych energetycznie pojazdów, Komisja powinna przeprowadzić badanie wykonalności i opracować definicję i metodologię zużycia energii i emisji CO₂ dla całych pojazdów, a nie tylko dla silników, bez uszczerbku dla stosowania testów w warunkach wirtualnych i rzeczywistych. Taka definicja i metodologia powinna również obejmować alternatywne koncepcje napędowe (np. pojazdy hybrydowe) oraz skutki wprowadzenia udoskonaleń w pojazdach, np. w odniesieniu do właściwości aerodynamicznych, ciężaru, ładowności i oporu toczenia. Jeżeli można wskazać odpowiednią metodę prezentacji i porównania, to powinno się upublicznzyć informacje o uzyskanym zużyciu paliwa i emisji CO₂ dla odrębnych typów pojazdów.
- (21) Aby lepiej kontrolować emisje w rzeczywistych warunkach eksploatacji pojazdów, w tym nieobjętych cyklem badawczym, i aby ułatwić proces oceny zgodności eksploatacyjnej pojazdów, należy w stosownym czasie przyjąć metodologię badania oraz wymagania dotyczące osiągnięć w oparciu o zastosowanie przenośnych urządzeń do pomiaru emisji zanieczyszczeń.
- (22) Realizując cele UE w zakresie jakości powietrza, Komisja powinna wprowadzić zharmonizowane przepisy zapewniające, aby emisje nieobjęte cyklem badawczym pochodzące z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności i ich silników były właściwie kontrolowane w szerokim zakresie warunków pracy silnika i warunków otoczenia w czasie eksploatacji.
- (23) Poprawne funkcjonowanie systemu oczyszczania spalin, zwłaszcza w przypadku NO_x, jest podstawowym wymogiem dla spełnienia ustalonych norm w zakresie poziomu emisji zanieczyszczeń. W związku z tym należy przyjąć środki zapewniające właściwe działanie systemów opartych na wykorzystaniu odczynnika.
- (24) Państwa członkowskie są w stanie – za pomocą zachęt finansowych – przyspieszać wprowadzanie do obrotu pojazdów, które spełniają wymogi przyjęte na szczeblu Wspólnoty. Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na prawo państw członkowskich do uzależnienia wysokości nakładanych na pojazdy podatków od poziomu ich emisji.
- (25) Przy opracowywaniu środków zapewniających modernizację istniejących pojazdów ciężarowych o dużej ładowności państwa członkowskie powinny oprócz te środki na normach Euro VI.
- (26) Państwa członkowskie powinny określić zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i powinny zapewnić ich wdrożenie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (27) Wymogi dotyczące mocy silników pojazdów silnikowych zawarte w dyrektywie Rady 80/1269/EWG z dnia 16 grudnia 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących mocy silników pojazdów silnikowych⁽¹⁾ należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽²⁾. W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 715/2007 należy odpowiednio zmienić, a dyrektywę 80/1269/EWG uchylić.
- (28) Celem uproszczenia prawodawstwa wspólnotowego należy istniejące przepisy dotyczące emisji z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności, a mianowicie dyrektywę 2005/55/WE⁽³⁾ i dyrektywę Komisji 2005/78/WE⁽⁴⁾, zastąpić rozporządzeniem. Zastosowanie rozporządzenia powinno zapewnić, aby szczegółowe przepisy techniczne miały bezpośrednie zastosowanie do producentów, organów udzielających homologacji i służb technicznych, oraz aby przepisy te można było szybko i skutecznie aktualizować. W związku z tym dyrektywy 2005/55/WE i 2005/78/WE powinny zostać uchylone, a rozporządzenie (WE) nr 715/2007 należy odpowiednio zmienić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1980, s. 46.

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, które należy podjąć przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników o zapłonie iskrowym zasilanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Komisji 2005/78/WE z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/55/WE oraz zmieniająca załączniki I, II, III i IV do niej (Dz.U. L 313 z 29.11.2005, s. 1).

- (29) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (30) W szczególności Komisja powinna być uprawniona do wprowadzania do załącznika I wartości granicznych liczby cząstek stałych, określenia w odpowiednim przypadku wartości granicznych poziomów składnika NO₂ w wartości granicznej NO_x, ustalenia szczegółowych procedur, testów i wymagań homologacji typu oraz procedury pomiaru liczby cząstek stałych, a także w zakresie przyjmowania środków dotyczących kontroli emisji zanieczyszczeń nieobjętych cyklem badawczym, stosowania przenośnych systemów pomiaru emisji, dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów oraz do cykli badań służących do pomiaru emisji zanieczyszczeń. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, muszą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (31) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie stworzenie rynku wewnętrznego poprzez wprowadzenie wspólnych wymogów technicznych w zakresie emisji zanieczyszczeń z pojazdów silnikowych oraz zagwarantowanie niezależnym podmiotom takiego samego dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej, jaki posiadają autoryzowane sieci sprzedaży i stacje obsługi, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast może zostać lepiej osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule zakres niniejszego rozporządzenia nie wykracza poza to, co jest niezbędne do realizacji tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa wspólne wymogi techniczne w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych, silników i części zamiennych w zakresie emitowanych przez nie zanieczyszczeń.

Ponadto niniejsze rozporządzenie ustala zasady zgodności eksploatacyjnej pojazdów i silników, trwałości urządzeń ograniczających emisję zanieczyszczeń, systemów OBD, pomiaru zużycia paliwa i emisji CO₂ i dostępu do informacji dotyczących OBD oraz dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pojazdów silnikowych kategorii M₁, M₂, N₁ i N₂ określonych w załączniku II do dyrektywy 2007/46/WE o masie odniesienia przekraczającej 2 610 kg i do wszystkich pojazdów silnikowych kategorii M₃ i N₃ określonych w tym załączniku.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007.

Na żądanie producenta homologację typu kompletnego pojazdu wydaną na podstawie niniejszego rozporządzenia rozszerza się na pojazd niekompletny o masie odniesienia nieprzekraczającej 2 610 kg. Homologację typu rozszerza się, jeżeli producent może wykazać, że wszystkie rodzaje nadwozia przewidywane do zabudowania na niekompletnym pojeździe zwiększają masę odniesienia pojazdu powyżej 2 610 kg.

Na żądanie producenta homologację typu pojazdu wydaną na podstawie niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego rozszerza się na jego warianty i wersje o masie odniesienia przekraczającej 2 380 kg, pod warunkiem że spełniają one również wymogi dotyczące pomiarów emisji gazów cieplarnianych i zużycia paliwa ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 i w przepisach wykonawczych do niego.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „silnik” oznacza źródło napędu pojazdu, któremu może być przyznana homologacja typu jako odrębnej technicznej jednostce, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 25 dyrektywy 2007/46/WE;
- 2) „zanieczyszczenia gazowe” oznaczają zawartą w spalinach emisję tlenu węgla, NO_x wyrażonych jako równoważnik NO₂ oraz węglowodorów;
- 3) „zanieczyszczenia cząstkami” oznaczają składniki spalin usuwane z rozrzedzonych spalin przy maksymalnej temperaturze 325 K (52 °C) przez filtry opisane w procedurze badania średniej emisji z rury wydechowej;
- 4) „emisja z rury wydechowej” oznacza emisję zanieczyszczeń gazowych i zanieczyszczeń cząstkami;
- 5) „skrzynia korbowa” oznacza miejsca w silniku lub na zewnątrz silnika połączone z miską olejową wewnętrznymi lub zewnętrznymi przewodami, przez które mogą być emitowane gazy i opary;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- 6) „urządzenie kontrolujące emisję zanieczyszczeń” oznacza te elementy pojazdu, które kontrolują lub ograniczają emisję z rury wydechowej;
- 7) „pokładowy system diagnostyczny (OBD)” oznacza system znajdujący się w pojeździe lub podłączony do silnika, pozwalający wykryć usterki i w stosownych przypadkach zasygnalizować ich wystąpienie za pomocą systemu ostrzegającego, zidentyfikować przypuszczalne miejsca nieprawidłowego działania za pomocą informacji przechowywanych w pamięci komputera oraz przekazać te informacje poza pojazd;
- 8) „strategia nieracjonalna” oznacza strategię kontroli emisji zanieczyszczeń zmniejszającą skuteczność kontroli emisji zanieczyszczeń w określonych warunkach otoczenia lub warunkach eksploatacyjnych silnika w normalnych warunkach użytkowania pojazdu lub poza procedurami testowymi homologacji typu;
- 9) „oryginalne urządzenie kontrolujące emisję” oznacza urządzenie kontrolujące emisję zanieczyszczeń lub zespół takich urządzeń objęty homologacją typu przyznawaną danemu pojazdowi;
- 10) „urządzenie kontrolujące emisję stanowiące część zamienną” oznacza urządzenie kontrolujące emisję zanieczyszczeń lub zespół takich urządzeń służący do zastąpienia oryginalnego urządzenia kontrolującego emisję zanieczyszczeń, które może uzyskać homologację jako odrębna technicznie jednostka, zgodnie z art. 3 pkt 25 dyrektywy 2007/46/WE;
- 11) „informacje dotyczące naprawy i obsługi technicznej pojazdów” oznaczają wszelkie informacje niezbędne do przeprowadzenia diagnostyki, przeglądu, kontroli, okresowego monitoringu, naprawy, przeprogramowania lub przeinstalowania zdalnego wsparcia diagnostyki pojazdu, które producent przekazuje autoryzowanym sieciom sprzedaży i autoryzowanym stacjom obsługi, w tym wszelkie późniejsze zmiany i informacje uzupełniające do powyższych; obejmują one wszelkie dane niezbędne do montażu części lub wyposażenia pojazdów;
- 12) „producent” oznacza osobę lub podmiot odpowiedzialny przed organem udzielającym homologacji za wszystkie aspekty procesu homologacji typu lub procesu uzyskania zezwolenia oraz za zapewnienie zgodności produkcji; osoba ta lub ten podmiot nie muszą koniecznie być bezpośrednio zaangażowane we wszystkie etapy budowy pojazdu, układu, części lub odrębnej jednostki technicznej będącej przedmiotem procesu homologacji;
- 13) „niezależny podmiot” oznacza podmioty inne niż autoryzowane sieci sprzedaży i stacje obsługi, które bezpośrednio lub pośrednio wykonują naprawy i obsługę techniczną pojazdów silnikowych, w szczególności warsztaty, producenci lub dystrybutorzy narzędzi lub sprzętu naprawczego lub części zamiennych, wydawcy informacji technicznych, stowarzyszenia motoryzacyjne, podmioty udzielające pomocy drogowej, stacje kontroli i badania pojazdów oraz ośrodki szkoleniowe dla instalatorów, producentów i naprawiających wyposażenie pojazdów na paliwa alternatywne;
- 14) „pojazd na paliwo alternatywne” oznacza pojazd zaprojektowany w sposób umożliwiający jego eksploatację przy użyciu co najmniej jednego typu paliwa, które jest gazem w temperaturze i przy ciśnieniu atmosferycznym lub zostało pozyskane przede wszystkim z produktów innych niż ropa naftowa;
- 15) „masa odniesienia” oznacza masę pojazdu gotowego do jazdy pomniejszoną o znormalizowaną masę kierowcy wynoszącą 75 kg i powiększoną o znormalizowaną masę 100 kg;
- 16) „ingerencja” oznacza dezaktywację, regulację lub zmianę systemu kontroli emisji lub napędu pojazdu, w tym wszelkiego oprogramowania lub innych elementów kontroli logicznej tych systemów, w sposób powodujący zamierzone lub niezamierzone pogorszenie poziomów emisji pojazdu.

Komisja może dostosowywać definicję w akapicie pierwszym pkt 7 w celu odzwierciedlenia postępu technicznego w zakresie systemów OBD. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

Artykuł 4

Zobowiązania producentów

1. Producenci wykazują, że wszystkie nowe pojazdy sprzedawane, rejestrowane lub wprowadzane do użytku we Wspólnocie, wszystkie nowe silniki sprzedawane lub wprowadzane do użytku we Wspólnocie oraz wszystkie nowe urządzenia kontrolujące emisję zanieczyszczeń stanowiące części zamienne wymagające homologacji typu zgodnie z art. 8 i 9, sprzedawane lub wprowadzane do użytku we Wspólnocie, posiadają homologację typu zgodną z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego.

2. Producenci zapewniają przestrzeganie procedur homologacji typu w zakresie kontroli zgodności produkcji, trwałości urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń oraz zgodności eksploatacyjnej.

Środki techniczne wprowadzone przez producenta zapewniają faktyczne ograniczenie emisji z rury wydechowej, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego, w ciągu całego okresu normalnej eksploatacji pojazdu i w normalnych warunkach jego użytkowania.

Do tego celu, przeprowadzając badania trwałości urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń dla homologacji typu oraz sprawdzenia zgodności użytkowanych pojazdów lub silników, uwzględnia się następujący przebieg i okres:

- a) 160 000 km lub pięć lat, zależnie od tego, co nastąpi wcześniej, w przypadku silników zamontowanych w pojazdach kategorii M₁, N₁ oraz M₂;

b) 300 000 km lub sześć lat, zależnie od tego, co nastąpi wcześniej, w przypadku silników zamontowanych w pojazdach kategorii N₂, N₃ o technicznie dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 16 ton oraz M₃ klasy I, klasy II, klasy A i klasy B o technicznie dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 tony;

c) 700 000 km lub siedem lat, zależnie od tego, co nastąpi wcześniej, w przypadku silników zamontowanych w pojazdach kategorii N₃ o technicznie dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 16 ton oraz M₃ klasy III i klasy B o technicznie dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 7,5 tony.

3. Komisja określa szczegółowe procedury i wymagania w zakresie stosowania ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

Artykuł 5

Wymogi i badania

1. Producenci zapewniają zgodność z wartościami granicznymi emisji zanieczyszczeń określonymi w załączniku I.

2. Producenci wyposażają pojazdy i silniki w taki sposób, aby części mające potencjalny wpływ na emisję były tak zaprojektowane, zbudowane i zmontowane, aby pojazd lub silnik w trakcie normalnego użytkowania był zgodny z wymogami niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego.

3. Stosowanie strategii nieracjonalnych ograniczających skuteczność działania układów kontrolujących emisję zanieczyszczeń jest zabronione.

4. Komisja przyjmuje środki w celu wykonania przepisów niniejszego artykułu, obejmujące między innymi przepisy dotyczące:

a) emisji z rury wydechowej, w tym cykli badań, zastosowania przenośnych systemów pomiaru emisji w celu weryfikacji faktycznych emisji w czasie eksploatacji oraz weryfikacji i ograniczenia emisji nieobjętych cyklem badawczym, określenia wartości granicznych liczby cząstek stałych przy zachowaniu obowiązujących ambitnych wymogów w zakresie ochrony środowiska, oraz emisji na biegu jałowym;

b) emisji zanieczyszczeń ze skrzyni korbowej;

c) systemów OBD i ocenę wydajności w trakcie pracy urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń;

d) trwałości urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń, urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń stanowiących części zamiennie, zgodności eksploatacyjnej silników i pojazdów, zgodności produkcji i zdatości pojazdów do ruchu drogowego;

e) emisji CO₂ i zużycia paliwa;

f) przyznawania rozszerzenia homologacji typu;

g) wyposażenia do badań;

h) paliwa wzorcowego, np. benzyny, oleju napędowego, paliw gazowych i biopaliw, np. bioetanolu, biodiesla i biogazu;

i) pomiaru mocy silnika;

j) prawidłowego działania i regeneracji urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń;

k) przepisów szczegółowych zapewniających właściwe funkcjonowanie środków kontroli NO_x; przepisy te zapewniają, by pojazdy nie mogły działać, jeżeli urządzenia kontrolujące NO_x nie działają, np. z powodu braku jakiegokolwiek wymaganego odczynnika, nieprawidłowego przepływu w układzie recyrkulacji spalin (EGR) lub jego dezaktywacji.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

Artykuł 6

Dostęp do informacji

1. Producenci zapewniają niezależnym podmiotom nieograniczony i znormalizowany dostęp do informacji z OBD i innych urządzeń i narzędzi, w tym wszelkiego stosownego oprogramowania, oraz do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów.

Producenci zapewniają niezależnym warsztatom naprawczym znormalizowany, bezpieczny oraz zdalny system umożliwiający wykonanie czynności wymagających dostępu do systemu zabezpieczenia pojazdu.

W przypadku wieloetapowej homologacji typu producent odpowiedzialny za odpowiednią homologację typu jest odpowiedzialny również za przekazanie informacji dotyczących naprawy związanych z danym etapem homologacji zarówno ostatecznemu producentowi, jak i niezależnym podmiotom. Ostateczny producent jest odpowiedzialny za przekazanie niezależnym podmiotom informacji o całym pojeździe.

Artykuły 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 stosuje się odpowiednio.

Do czasu przyjęcia odpowiedniego standardu, np. w ramach prac CEN, informacje dotyczące OBID oraz informacje dotyczące naprawy i obsługi technicznej pojazdu przedstawiane są w przystępny, niedyskryminujący sposób.

Informacje te udostępniane są na stronach internetowych producentów lub, jeżeli nie jest to wykonalne ze względu na charakter informacji, w innym stosownym formacie.

2. Komisja ustanawia i aktualizuje, w celu wykonania ust. 1, stosowne specyfikacje techniczne związane ze sposobem przekazywania informacji dotyczących OBID oraz naprawy i obsługi technicznej pojazdu. Komisja uwzględni obecne technologie informatyczne, przewidywalne zmiany w technologii dotyczących pojazdów, obowiązujące normy ISO oraz możliwość wprowadzenia norm ISO obowiązujących na całym świecie.

Komisja może przyjąć inne środki w celu wykonania przepisów ust. 1.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

Artykuł 7

Obowiązki dotyczące systemów wykorzystujących odczynnik ulegający zużyciu

1. Producenci, naprawiający i użytkownicy pojazdów nie ingerują w systemy wykorzystujące odczynnik ulegający zużyciu.
2. Użytkownicy pojazdów zapewniają, by pojazdy nie były użytkowane bez odczynnika ulegającego zużyciu.

Artykuł 8

Harmonogram stosowania homologacji typu pojazdów i silników

1. Z mocą od dnia 31 grudnia 2012 r. organy krajowe odmawiają, z powodów związanych z emisją zanieczyszczeń, udzielania homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu nowym typom pojazdów lub silników niespełniającym przepisów niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego.

Świadectwa techniczne homologacji typu odpowiadające etapom emisji spalin wcześniejszym niż normy Euro VI mogą być przyznawane pojazdom i silnikom przeznaczonym na eksport do krajów trzecich, pod warunkiem że takie świadectwa wykazują w sposób jasny, że przedmiotowe pojazdy i silniki nie mogą być wprowadzone do obrotu we Wspólnocie.

2. Ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2013 r., w przypadku nowych pojazdów niespełniających przepisów niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego organy krajowe uznają świadectwa zgodności za nieważne dla celów art. 26 dyrektywy 2007/46/WE oraz, ze względów dotyczących

emisji zanieczyszczeń, odmawiają rejestracji i zakazują sprzedaży oraz wprowadzenia do obrotu takich pojazdów.

Z tym samym dniem i z wyjątkiem przypadku wymiany silników w pojazdach będących w użyciu, krajowe organy zakazują sprzedaży lub stosowania nowych silników, które nie spełniają wymagań niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego.

3. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i pod warunkiem wejścia w życie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 4 ust. 3, w art. 5 ust. 4 i w akapicie pierwszym art. 6 ust. 2, jeśli producent wystąpi z takim wnioskiem, krajowe organy nie mogą, ze względów dotyczących emisji zanieczyszczeń przez pojazdy silnikowe, odmówić udzielenia homologacji typu WE lub homologacji krajowej typu nowemu typowi pojazdu lub silnika ani zakazać rejestracji, sprzedaży lub użycia nowego silnika, w przypadku gdy ten pojazd lub silnik jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego.

Artykuł 9

Obowiązki państw członkowskich odnośnie do homologacji typu części zamiennych

Zakazuje się sprzedaży lub montażu w pojeździe nowych urządzeń kontrolujących emisję zanieczyszczeń stanowiących części zamienne i przeznaczonych do montażu w pojazdach homologowanych na mocy niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego, jeśli nie są one typu, w odniesieniu do którego udzielono homologacji typu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego.

Artykuł 10

Zachęty finansowe

1. Pod warunkiem wejścia w życie przepisów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą ustanowić zachęty finansowe w odniesieniu do pojazdów silnikowych produkowanych seryjnie, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego.

Zachęty te stosuje się do wszystkich nowych pojazdów wprowadzanych do obrotu w danym państwie członkowskim, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego. Jednakże przestają one obowiązywać najpóźniej w dniu 31 grudnia 2013 r.

2. Pod warunkiem wejścia w życie przepisów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą przyznać zachęty finansowe w odniesieniu do modernizacji będących w użyciu pojazdów, mającej na celu sprostanie wymogom w zakresie wartości granicznych emisji zanieczyszczeń określonych w załączniku I, oraz w odniesieniu do złomowania pojazdów niespełniających wymogów niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego.

3. Zachęty finansowe, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą przekraczać dla żadnego typu pojazdu silnikowego dodatkowych kosztów urządzeń technicznych zamontowanych w celu zapewnienia zgodności z wartościami granicznymi emisji określonymi w załączniku I, w tym kosztów ich montażu w pojeździe.

4. Komisja jest informowana o planach ustanowienia lub zmiany zachęt finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 11

Sankcje

1. Państwa członkowskie określają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie informują Komisję o tych przepisach do dnia 7 lutego 2011 r. i niezwłocznie informują ją o wszelkich zmianach mających wpływ na te przepisy.

2. Podlegające sankcjom rodzaje naruszania przepisów popełniane przez producentów obejmują:

- a) składanie fałszywych oświadczeń w czasie trwania procedur homologacyjnych lub procedur prowadzących do odebrania homologacji;
- b) fałszowanie wyników badań homologacji typu lub badań zgodności w eksploatacji;
- c) zatajanie danych lub specyfikacji technicznych, które mogłyby doprowadzić do odebrania lub wycofania homologacji typu;
- d) stosowanie strategii pogarszających;
- e) odmowę udostępnienia informacji.

Podlegające sankcjom rodzaje naruszania przepisów popełniane przez producentów, naprawiających i użytkowników pojazdów obejmują ingerencję w systemy kontroli emisji NO_x. Obejmuje to np. ingerencję w systemy wykorzystujące odczynnik ulegający zużyciu.

Podlegające sankcjom rodzaje naruszania przepisów popełniane przez użytkowników pojazdów obejmują użytkowanie pojazdu nieposiadającego odczynnika ulegającego zużyciu.

Artykuł 12

Weryfikacja specyfikacji

1. Po zakończeniu odpowiednich części programu pomiaru cząstek stałych ONZ EKG, realizowanego pod auspicjami Świa-

towego Forum na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów, Komisja, nie zmniejszając poziomu ochrony środowiska we Wspólnocie, podejmuje następujące działania:

- a) wprowadzenie wartości granicznych liczby cząstek stałych jako uzupełniającą kontrolę emisji cząstek stałych, ustanowionych na takim poziomie, by z uwzględnieniem technologii stosowanych w danym momencie spełnić limit masowy cząstek stałych;
- b) przyjęcie procedury pomiaru liczby cząstek stałych.

Nie obniżając poziomu ochrony środowiska we Wspólnocie, Komisja określa również w stosownych przypadkach wartość graniczną emisji NO₂ w uzupełnieniu łącznej wartości granicznej emisji NO_x. Wartość graniczna emisji NO₂ ustanawia się na poziomie odzwierciedlającym osiągi istniejących w danym momencie technologii.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

2. Komisja ustanawia współczynniki korelacji pomiędzy europejskim cyklem w warunkach niestabilnych (ETC) i europejskim cyklem w warunkach ustalonych (ESC), opisanych w dyrektywie 2005/55/WE, a zharmonizowanymi ogólnosiłowo cyklami jezdnyymi w warunkach niestabilnych (WHSC) i ustalonych (WHTC) oraz przyjmuje w tym celu wartości graniczne. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

3. Komisja prowadzi stały przegląd procedur, badań i wymogów, o których mowa w art. 5 ust. 4, jak również cykli badań używanych do pomiaru emisji zanieczyszczeń.

Jeżeli ten przegląd wykaże, że procedury, badania, wymogi i cykle badań nie są już odpowiednie lub nie odwzorowują aktualnych emisji zanieczyszczeń, dostosowuje się je tak, aby w wystarczający sposób odwzorowywały emisje zanieczyszczeń pochodzące z rzeczywistego ruchu drogowego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

4. Komisja prowadzi stałą kontrolę zanieczyszczeń wymienionych w pkt 2 art. 3. Jeśli Komisja stwierdzi, że należy uregulować emisję dodatkowych zanieczyszczeń, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 13***Procedura komitetu**

1. Komisję wspiera Komitet Techniczny ds. Pojazdów Silnikowych ustanowiony w art. 40 ust. 1 dyrektywy 2007/46/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 3, 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

*Artykuł 14***Wdrożenie**

Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 2 i art. 12 ust. 1 lit. a) i b) w terminie do dnia 1 kwietnia 2010 r.

*Artykuł 15***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007**

W rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) po lit. h) skreśla się słowo „oraz”;
- (ii) dodaje się literę w brzmieniu:
„j) pomiar mocy silnika;”;

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

2) art. 14 ust. 6 zostaje skreślony.

*Artykuł 16***Zmiany w dyrektywie 2007/46/WE**

Załączniki IV, VI i XI do dyrektywy 2007/46/WE zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 17***Uchylenie**

1. Dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2013 r.

2. Odniesienia do uchylonych dyrektyw uznaje się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 18***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 7 sierpnia 2009 r. Jednakże art. 8 ust. 3 i art. 10 stosuje się od dnia 7 sierpnia 2009 r., natomiast pkt 1 lit. a) ppkt (i), pkt 1 lit. b) ppkt (i), pkt 2 lit. a), pkt 3 lit. a) ppkt (i), pkt 3 lit. b) ppkt (i), pkt 3 lit. c) ppkt (i), pkt 3 lit. d) ppkt (i) oraz pkt 3 lit. e) ppkt (i) załącznika II stosuje się od dnia 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

Š. FÜLE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wartości graniczne normy Euro VI

	Wartości graniczne							
	CO (mg/kWh)	THC (mg/kWh)	NMHC (mg/kWh)	CH ₄ (mg/kWh)	NO _x ⁽¹⁾ (mg/kWh)	NH ₃ (ppm)	Masa cząstek stałych (mg/kWh)	Ilość ⁽²⁾ cząstek stałych (#/kWh)
ESC (CI)	1 500	130			400	10	10	
ETC (CI)	4 000	160			400	10	10	
ETC (PI)	4 000		160	500	400	10	10	
WHSC ⁽³⁾								
WHTC ⁽³⁾								

Uwaga:

PI = z zapłonem iskrowym

CI = z zapłonem wysokoprężnym

⁽¹⁾ Dopuszczalny poziom zawartości NO₂ w wartości granicznej NO_x może być określony na późniejszym etapie.

⁽²⁾ Znormalizowana ilość do ustalenia w późniejszym terminie, nie później niż dnia 1 kwietnia 2010 r.

⁽³⁾ Wartości graniczne dla WHSC i WHTC, zastępujące wartości graniczne dla ESC i ETC, zostaną wprowadzone później, po ustaleniu czynników korelacji w stosunku do obecnych cykli (ESC i ETC), nie później niż dnia 1 kwietnia 2010 r.

ZAŁĄCZNIK II

Zmiany do dyrektywy 2007/46/WE

W dyrektywie 2007/46/WE wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

1) w załączniku IV część I wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli wprowadza się następujące zmiany:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	Odnosnik do Dziennika Urzędowego	Stosowanie											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
„41a Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1	X ¹²	X ¹²	X	X ¹²	X ¹²	X ¹²						

(iii) dodaje się przypis w brzmieniu:

„⁽¹²⁾ Dla pojazdów o masie odniesienia przekraczającej 2 610 kg, które nie są homologowane (na wniosek producenta i pod warunkiem że masa odniesienia nie przekracza 2 840 kg) na mocy rozporządzenia (WE) nr 715/2007.”;

b) w dodatku wprowadza się następujące zmiany w tabeli:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

	Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	Odnosnik do Dziennika Urzędowego	M ₁
„41a	Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności, z wyjątkiem kompletu wymagań odnośnie do pokładowych systemów diagnostycznych (OBD) i dostępu do informacji /Dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1	A”

2) w dodatku do załącznika VI wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się pkt 40 i 41;

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	Zmieniony(-a):	Stosuje się do wersji:
„41a Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/Dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009”		

3) w załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:

a) w dodatku 1 wprowadza się następujące zmiany w tabeli:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

Wyszczególnienie	Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	$M_1 \leq 2\,500$ ⁽¹⁾ kg	$M_1 > 2\,500$ ⁽¹⁾ kg	M_2	M_3
„41a	Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	G + H	G + H	G + H	G + H”

b) w dodatku 2 wprowadza się następujące zmiany w tabeli:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

Wyszczególnienie	Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
„41a	Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/Dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	X	X	X	X	X	X”				

c) w dodatku 3 wprowadza się następujące zmiany w tabeli:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

Wyszczególnienie	Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	M_1
„41a	Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/Dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	X”

d) w dodatku 4 wprowadza się następujące zmiany w tabeli:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

Wyszczególnienie	Przedmiot	Odnosnik do aktu prawnego	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
„41a	Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/Dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	H	H	H	H	H”				

e) w dodatku 5 wprowadza się następujące zmiany w tabeli:

i) skreśla się pkt 40 i 41;

ii) dodaje się punkt w brzmieniu:

Wyszczególnienie	Przedmiot	Odniesienie do aktu prawnego	Żuraw samojezdny kategorii N ₃
„41a	Emisje (Euro VI) pojazdy ciężarowe o dużej ładowności/ Dostęp do informacji	Rozporządzenie (WE) nr 595/2009	V”

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 596/2009**z dnia 18 czerwca 2009 r.****dostosowujące do decyzji Rady 1999/468/WE niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą****Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Część czwarta**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2, art. 55, art. 71 ust. 1, art. 80 ust. 2, art. 95, 152 ust. 4 lit. a) i b), art. 175 ust. 1 i art. 285 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁴⁾ została zmieniona decyzją 2006/512/WE ⁽⁵⁾, która wprowadziła procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą dla przyjęcia środków o zasięgu ogólnym, mających na celu zmianę elementów innych niż istotne aktu podstawowego przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu, między innymi poprzez usunięcie niektórych takich elementów lub poprzez uzupełnienie go nowymi elementami innymi niż istotne.

- (2) Zgodnie z oświadczeniem Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽⁶⁾ w sprawie decyzji 2006/512/WE, aby ta nowa procedura regulacyjna połączona z kontrolą była stosowana do aktów, które zostały przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu i które weszły już w życie, akty te muszą zostać dostosowane zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami.

- (3) Ponieważ zmiany wprowadzane w tym celu do aktów prawnych są natury technicznej i dotyczą jedynie procedury komitetowej, w przypadku dyrektyw nie wymagają one transpozycji przez państwa członkowskie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Akty prawne wymienione w załączniku zostają niniejszym dostosowane zgodnie z tym załącznikiem do decyzji 1999/468/WE zmienionej decyzją 2006/512/WE.

Artykuł 2

Odniesienia do przepisów aktów prawnych wymienionych w załączniku są rozumiane jako odniesienia do tych przepisów dostosowanych przez niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

Š. FÜLE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 30.8.2008, s. 35.⁽²⁾ Dz.U. C 117 z 14.5.2008, s. 1.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 maja 2009 r.⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.⁽⁵⁾ Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11.⁽⁶⁾ Dz.U. C 255 z 21.10.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

1. PRZEDSIĘBIORSTWA

1.1. Dyrektywa 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 97/68/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do określania warunków, w jakich powinno się przyjmować zmiany konieczne w celu dostosowania do postępu technicznego. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 97/68/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 97/68/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 4 ust. 2 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Komisja wprowadza zmiany w załączniku VIII. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

2) artykuł 7a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja wprowadza zmiany w załączniku VII tak, aby połączyć w jedną całość informacje dodatkowe i szczegółowe, które mogą być wymagane do świadectwa homologacji typu dla silników przewidzianych do montażu w statkach żeglugi śródlądowej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

3) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Komisja przyjmuje wszelkie zmiany niezbędne w celu dostosowania załączników w celu uwzględnienia postępu technicznego, z wyjątkiem wymogów określonych w pkt 1, 2.1–2.8 oraz 4 załącznika I.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

4) artykuł 14a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14a

Komisja analizuje możliwe trudności techniczne w przestrzeganiu wymogów etapu II dla pewnych zastosowań silników w szczególności sprzętu samojezdnego, w którym zamontowane są silniki klasy SH:2 i SH:3. Jeżeli w wyniku analizy Komisja stwierdzi, że z przyczyn technicznych niektóre maszyny samojezdne, w szczególności wielopozycyjne silniki urządzeń przystosowane do obsługi ręcznej dla użytku profesjonalnego, nie są w stanie spełnić tych wymogów w określonym terminie, przedkłada ona do dnia 31 grudnia 2003 r. sprawozdanie zawierające odpowiednie wnioski dotyczące wydłużenia okresów, o których mowa w art. 9a ust. 7 lub dalszych odstępstw, nieprzekraczających pięciu lat, z wyjątkiem okoliczności szczególnych, dla tych urządzeń. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

5) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

b) skreśla się ust. 3;

6) załącznik I pkt 4.1.2.7 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Komisja określa obszar kontroli, do którego ma mieć zastosowanie podana wyżej wartość procentowa przekroczenia dopuszczalnego, i warunki pracy silnika, w których nie ma ona zastosowania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

7) załącznik III pkt 1.3.2 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Przed wprowadzeniem sekwencji testu zimnego/gorącego rozruchu Komisja zmienia symbole (załącznik I, pkt 2.18), sekwencję testu (załącznik III) i wzory obliczeniowe (załącznik III, dodatek 3). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”.

1.2. **Dyrektywa 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnostyki *in vitro* ⁽¹⁾**

W odniesieniu do dyrektywy 98/79/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania szczególnych środków kontroli zdrowia oraz do wprowadzania zmian w załączniku II. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 98/79/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi środkami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego przewidzianego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE, aby zakazać niektórych produktów, ograniczyć ich dostępność lub poddać ją szczególnym wymogom.

W związku z powyższym w dyrektywie 98/79/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisja jest wspierana przez komitet ustanowiony na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy 90/385/EWG.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (*), z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(1) Dz.U. L 331 z 7.12.1998, s. 1.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.;

2) artykuł 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że powiadomienia, określone w ust. 1 i 3, są niezwłocznie rejestrowane w banku danych opisanym w art. 12.

Procedury służące wprowadzaniu w życie niniejszego artykułu, w szczególności odnoszące się do powiadamiania i do pojęcia znaczących zmian, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 7 ust. 2.”;

3) artykuł 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie informują inne państwa członkowskie na ich wniosek o danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1–4. Procedury służące wprowadzaniu w życie niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 7 ust. 2.”;

4) artykuł 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Procedury służące wprowadzaniu w życie niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 7 ust. 2.”;

5) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

W przypadku gdy państwo członkowskie uważa, że w celu zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa lub zgodności z wymogami w zakresie zdrowia publicznego na mocy art. 36 Traktatu, należy zakazać dostępności danego produktu lub grupy produktów, ograniczyć ją lub objąć szczególnymi wymogami, może podjąć niezbędne i uzasadnione środki tymczasowe. W takim przypadku państwo to informuje Komisję i wszystkie pozostałe państwa członkowskie, podając powody swej decyzji. Komisja po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi przyjmuje konieczne środki na poziomie Wspólnoty, jeśli uzna, że krajowe środki są uzasadnione.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 7 ust. 4.”;

6) artykuł 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie uważa, że:

a) wykaz wyrobów w załączniku II powinien zostać zmieniony lub rozszerzony; lub

b) w drodze odstępstwa od przepisów art. 9, powinno się ustalić zgodność wyrobu lub rodziny wyrobów, przez zastosowanie jednej lub kilku danych procedur spośród procedur, o których mowa w art. 9;

przedkłada Komisji właściwie umotywowany wniosek, wnosząc o podjęcie niezbędnych środków.

W przypadku gdy środki te dotyczą dziedzin, o których mowa w lit. a), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się je zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 3.

W przypadku gdy środki te dotyczą dziedzin, o których mowa w lit. b), przyjmuje się je zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 7 ust. 2.”.

1.3. Dyrektywa 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 1999/5/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania decyzji określających, które z dodatkowych wymogów mają zastosowanie do aparatury należącej do niektórych klas sprzętu lub aparatury określonego typu; do wyznaczania daty zastosowania niektórych dodatkowych zasadniczych wymogów do niektórych klas sprzętu lub aparatury określonego typu, oraz, w stosownych przypadkach, okresu przejściowego oraz dotyczących formy identyfikatora klasy sprzętu, umieszczanego na niektórych rodzajach sprzętu radiowego. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 1999/5/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 1999/5/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może zdecydować, że aparatura należąca do niektórych klas sprzętu lub aparatura określonego typu ma być tak skonstruowana, aby:

- a) współpracowała w sieci z innymi urządzeniami oraz mogła być podłączona do interfejsu właściwego typu w całej Wspólnocie; lub, aby
- b) nie wywierała niepożądanego wpływu na sieć i jej funkcjonowanie ani też nie wykorzystywała źródeł sieciowych w nieodpowiedni sposób, powodując tym samym obniżenie poziomu usług, które nie może zostać zaakceptowane; lub, aby
- c) miała wbudowane systemy zabezpieczające w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i prywatności użytkownika lub subskrybenta; lub, aby
- d) posiadała określone cechy, które pozwalają na unikanie nadużyć finansowych; lub, aby
- e) posiadała określone cechy, które pozwalają na dostęp służb ratunkowych; lub, aby
- f) posiadała określone cechy, dzięki którym osoby niepełnosprawne mogłyby z niej korzystać bez przeszkód.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15a.”;

2) artykuł 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku braków w zharmonizowanych normach, odnoszących się do wymogów zasadniczych, Komisja może, po konsultacji z komitetem i zgodnie z procedurą określoną w art. 14, opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zalecenia dotyczące interpretacji zharmonizowanych norm lub dotyczących warunków, na podstawie których przestrzeganie tych norm pozwala domniemywać zgodność. Po konsultacji z komitetem i zgodnie z procedurą określoną w art. 14 Komisja może wycofać zharmonizowane normy poprzez opublikowanie obwieszczenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10.

3) artykuł 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podejmując decyzję dotyczącą zastosowania wymogów zasadniczych na mocy art. 3 ust. 3, Komisja wyznacza datę zastosowania wymogów.

Jeżeli określono, że dana klasa sprzętu musi stosować się do określonych wymogów zasadniczych na mocy art. 3 ust. 3, wszelkie urządzenia należące do danej klasy sprzętu, które zostały wprowadzone do obrotu przed datą zastosowania wyznaczoną przez Komisję, mogą dalej być wprowadzane na rynek przez rozsądnie określony okres czasu, który zostanie ustalony przez Komisję.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15a.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Procedura regulacyjna połączona z kontrolą

W przypadku odesłania do niniejszego artykułu stosuje się art. 5a ust. 14 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

5) załącznik VII pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Identyfikator klasy sprzętu musi występować w postaci, o której decyduje Komisja.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15a.”.

1.4. Rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 141/2000 należy przyznać Komisji w szczególności uprawnienia do przyjmowania definicji „podobnego produktu leczniczego” oraz „wyższości klinicznej”. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 141/2000, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 141/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10a ust. 2, przepisy niezbędne w celu wprowadzenia w życie niniejszego artykułu ust. 1 w formie rozporządzenia wykonawczego.”;

2) artykuł 5 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Agencja niezwłocznie przesyła końcową opinię komitetu do Komisji, która podejmuje decyzję w ciągu 30 dni od otrzymania opinii. W przypadkach gdy w wyjątkowych okolicznościach projekt decyzji nie jest zgodny z opinią komitetu, decyzję przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10a ust. 2. Decyzja zostaje przekazana sponsorowi i podana do wiadomości Agencji oraz właściwych władz państw członkowskich.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 22.1.2000, s. 1.

3) artykuł 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje definicje »podobnego produktu leczniczego« oraz »wyższości klinicznej« w formie rozporządzenia wykonawczego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10a ust. 3.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi, o którym mowa w art. 121 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”.

1.5. Dyrektywa 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2001/20/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania zasad dotyczących dobrej praktyki klinicznej oraz szczegółowych przepisów zgodnych z tymi zasadami, do określania szczególnych wymogów i do dostosowywania niektórych przepisów. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2001/20/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W dyrektywie 2001/20/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje zasady dotyczące dobrej praktyki klinicznej i szczegółowe przepisy zgodne z tymi zasadami, a w razie konieczności dokonuje przeglądu tych zasad i szczegółowych przepisów celem uwzględnienia postępu naukowo-technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.

Zasady i szczegółowe przepisy są publikowane przez Komisję.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, s. 34.

2) artykuł 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki dla zapewnienia, aby wytwarzanie lub przywóz badanych produktów leczniczych były uzależnione od otrzymania zezwolenia.

Komisja określa minimalne wymagania, które wnioskodawca, jak również późniejszy posiadacz zezwolenia, musi spełniać, aby uzyskać takie zezwolenie.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.”;

3) artykuł 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Komisja wprowadza zmiany w niniejszej dyrektywie w celu uwzględnienia postępu naukowego i technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.”;

4) artykuł 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi, o którym mowa w art. 121 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.”.

1.6. **Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽¹⁾**

W odniesieniu do dyrektywy 2001/82/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania niektórych przepisów i załączników oraz do określania specyficznych warunków ich zastosowania. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2001/82/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2001/82/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 11 Komisja ustanawia wykaz substancji istotnych w leczeniu zwierząt z rodziny koniowatych, dla których okres wycofania wynosi nie mniej niż sześć miesięcy zgodnie z mechanizmami kontroli ustanowionymi w decyzjach 93/623/EWG i 2000/68/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 2) artykuł 11 ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jednakże Komisja może zmienić wymienione poszczególne okresy wycofania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 3) artykuł 13 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Jednakże dziesięcioletni okres, określony w akapicie drugim zostaje przedłużony do 13 lat w przypadku weterynaryjnych produktów leczniczych dla ryb lub pszczoł, lub też innych gatunków wskazanych przez Komisję.

Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 4) artykuł 17 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli jest to uzasadnione w świetle nowych dowodów naukowych, Komisja może dostosować akapit pierwszy lit. b) i c). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 5) artykuł 39 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Uzgodnienia te są przyjmowane przez Komisję w formie rozporządzenia wykonawczego. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 6) artykuł 50a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja wprowadza wszelkie zmiany, jakie mogą być niezbędne do dostosowania przepisów ust. 1 do postępu naukowego i technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 7) artykuł 51 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja przyjmuje zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania weterynaryjnych produktów leczniczych, określonych w art. 50 lit. f), w formie dyrektywy skierowanej do państw członkowskich. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

- 8) artykuł 67 lit. aa) otrzymuje brzmienie:

„aa) weterynaryjne produkty lecznicze dla zwierząt służących do produkcji żywności.

Jednakże państwa członkowskie mogą przyznać wyłączenia od tego wymogu zgodnie z kryteriami określonymi przez Komisję. Określenie takich kryteriów, środek mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.

Państwa członkowskie mogą nadal stosować przepisy krajowe aż do:

- (i) daty rozpoczęcia stosowania decyzji przyjętej zgodnie z akapitem pierwszym; lub
- (ii) dnia 1 stycznia 2007 r., jeżeli decyzja taka nie zostanie przyjęta do dnia 31 grudnia 2006 r.”;

9) artykuł 68 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wszelkie zmiany w wykazie substancji, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są przez Komisję.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

10) artykuł 75 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może wprowadzać zmiany do ust. 5 w świetle doświadczeń zdobytych w trakcie jego stosowania.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

11) artykuł 79 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 79

Komisja przyjmuje wszelkie zmiany, jakie mogą być niezbędne dla aktualizacji art. 72–78 w celu uwzględnienia postępu naukowego i technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

12) artykuł 88 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 88

Komisja przyjmuje wszelkie zmiany, jakie są niezbędne w celu dostosowania załącznika I do postępu technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 89 ust. 2a.”;

13) w art. 89 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Regulamin wewnętrzny stałego komitetu zostaje opublikowany.”.

1.7. Dyrektywa 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2006/42/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do określania zasad uaktualniania orientacyjnego wykazu elementów bezpieczeństwa oraz do podejmowania środków dotyczących ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu maszyn potencjalnie niebezpiecznych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2006/42/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2006/42/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Środki specyficzne

1. Komisja może podjąć wszelkie właściwe środki odnoszące się do:

- a) uaktualnienia orientacyjnego wykazu elementów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2 lit. c), znajdującego się w załączniku V;
- b) ograniczenia wprowadzania do obrotu maszyn, o których mowa w art. 9.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.

2. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2, może podjąć wszelkie odpowiednie środki związane ze stosowaniem w praktyce niniejszej dyrektywy, w tym środki niezbędne do zapewnienia współpracy państw członkowskich między sobą oraz z Komisją zgodnie z art. 19 ust. 1.”;

2) artykuł 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Komisja konsultuje się z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami, wskazując środki, jakie zamierza podjąć w celu zapewnienia na poziomie wspólnotowym wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób.

Komisja podejmuje niezbędne środki, uwzględniając wyniki tych konsultacji w należyty sposób.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.”;

3) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

b) skreśla się ust. 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

2. ŚRODOWISKO

2.1. **Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) ⁽¹⁾**

W odniesieniu do dyrektywy 96/59/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do określania metod referencyjnych pomiaru w celu ustalenia zawartości PCB w skażonych materiałach, do określania norm technicznych dla pozostałych metod unieszkodliwiania PCB oraz do określania, o ile zachodzi taka potrzeba, innych, mniej niebezpiecznych substytutów PCB, wyłącznie do celów art. 9 ust. 1 lit. b) i c). Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 96/59/WE poprzez uzupełnienie jej nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 96/59/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisja udostępnia, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10a ust. 2, wykaz nazw produkcyjnych kondensatorów, oporników oraz cewek indukcyjnych zawierających PCB.

2. Komisja:

a) określa metody referencyjne pomiaru w celu ustalenia zawartości PCB w skażonych materiałach. Za ważne uznaje się pomiary dokonane przed określeniem metod referencyjnych;

b) o ile zachodzi taka potrzeba, określa inne, mniej niebezpieczne substytuty PCB, wyłącznie do celów art. 9 ust. 1 lit. b) i c).

Komisja może określić normy techniczne dla pozostałych metod unieszkodliwiania PCB, o których mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie.

Środki, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10a ust. 3.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

1. Komisja jest wspierana przez komitet powołany na mocy art. 18 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.”.

(1) Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31.

2.2. Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 98/83/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania załączników II i III do postępu naukowego i technicznego oraz do określania niektórych szczegółowych zasad monitorowania zawartych w załączniku II. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 98/83/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 98/83/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wspólnotowe wytyczne dotyczące monitorowania przewidziane w niniejszym artykule mogą być sporządzane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.”;

2) artykuł 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Co najmniej raz na pięć lat Komisja wprowadza zmiany w załącznikach II i III w celu odpowiedniego dostosowania do postępu naukowego i technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

3) artykuł 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

4) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Format i minimalny zakres informacji w odniesieniu do sprawozdań przewidzianych w ust. 2 ustalone są ze specjalnym uwzględnieniem środków, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 2 i 3, art. 7 ust. 2, art. 8, art. 9 ust. 6 i 7 oraz art. 15 ust. 1 i w stosownych przypadkach są zmieniane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.”;

b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z pierwszym sprawozdaniem w sprawie niniejszej dyrektywy, zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie, które ma zostać przekazane Komisji, w sprawie środków, jakie podjęły lub planują podjąć w celu wypełnienia swoich zobowiązań na podstawie art. 6 ust. 3 i załącznika I część B uwaga 10. W stosownych przypadkach propozycja w sprawie formatu sprawozdania przedkładana jest zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.”;

5) artykuł 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek ten jest badany zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

6) załącznik I część C uwaga 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje środki dotyczące częstotliwości monitorowania wymagane w uwadze 8 i uwadze 9 dotyczące częstotliwości i metod monitorowania oraz najbardziej odpowiedniego umiejscowienia punktów monitorowania określonych w załączniku II. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.

Opracowując te środki, Komisja bierze pod uwagę między innymi odpowiednie przepisy istniejące w ramach istniejącego prawodawstwa lub właściwych programów monitorowania, w tym monitorowania wyników z nich otrzymanych.”;

7) załącznik II tabela A pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. *Monitorowanie rewizyjne*

Celem monitorowania rewizyjnego jest dostarczenie informacji niezbędnych do określenia, czy wszystkie wartości parametryczne niniejszej dyrektywy są przestrzegane. Wszystkie parametry ustalone zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 muszą podlegać monitorowaniu rewizyjnemu, chyba że właściwe władze mogą stwierdzić, że w okresie czasu, który ma zostać przez nie określony, nie jest prawdopodobne wystąpienie parametru w danej dostawie wody w stężeniach, które mogłyby prowadzić do ryzyka naruszenia odpowiedniej wartości parametrycznej. Niniejszego punktu nie stosuje się do parametrów radioaktywności, które z zastrzeżeniem uwag 8, 9 i 10 załącznika I, części C, będą monitorowane zgodnie z wymaganiami monitorowania przyjętymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

8) załącznik III pkt 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Istnieją następujące zasady dotyczące metod badania wskaźników mikrobiologicznych, albo w celu odnoszenia się do nich w każdym przypadku, gdy podana jest metoda CEN/ISO, lub aby stanowić wskazanie do czasu możliwego przyszłego przyjęcia przez Komisję dalszych międzynarodowych metod analizy CEN/ISO dla tych parametrów. Państwa członkowskie mogą stosować metody alternatywne, pod warunkiem że przestrzegane są przepisy art. 7 ust. 5.

Środki te, dotyczące dalszych międzynarodowych metod analizy CEN/ISO i mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”.

2.3. Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do wprowadzania zmian w załączniku VI; do ustalania i redukcji obliczonego poziomu dla bromku metylu, który producenci i importerzy mogą wprowadzać do obrotu lub używać do własnych celów kwarantanny i przed wysyłką; do ustalania mechanizmu przydziału kontyngentów w zakresie obliczonych poziomów bromku metylu dla każdego producenta i importera; do wprowadzania wtedy, gdy jest to niezbędne, zmian w wykazie zastosowań krytycznych halonu, wymienionych w załączniku VII oraz, w stosownych przypadkach, przyjmowania ram czasowych ich wycofywania; do podejmowania decyzji dotyczącej konieczności zmiany daty końca zakazu stosowania wodorochlorofluorowęglowodorów; do wprowadzania zmian w wykazie i do zmiany dat określonych do celów kontroli stosowania wodorochlorofluorowęglowodorów; do dokonywania zmian w wykazie pozycji widniejących we wniosku o zezwolenie na przywóz i zmian w załączniku IV; do wprowadzania zmian w wykazie produktów zawierających substancje regulowane wraz z kodami CN, umieszczonym w załączniku V; do zmiany na wcześniejszą daty zakazu wywozu halonu odzyskanego, po recyklingu lub regeneracji przeznaczonego do zastosowań krytycznych oraz do zmiany wymagań sprawozdawczych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 2037/2000, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 tiret szesnaste otrzymuje brzmienie:

„— »czynnik ułatwiający procesy chemiczne« oznacza substancje regulowane wykorzystywane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w zastosowaniach wymienionych w załączniku VI, w instalacjach funkcjonujących w dniu 1 września 1997 r. oraz których emisja jest nieznaczna. Komisja, w świetle niniejszych kryteriów oraz zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 18 ust. 2, ustala wykaz przedsiębiorstw, w których można stosować substancje regulowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, ustanawiając jednocześnie maksymalne poziomy emisji dla każdego z danych przedsiębiorstw.

Komisja może, w świetle nowych informacji lub postępu technicznego, w tym oceny przewidzianej w decyzji X/14 spotkania stron protokołu:

- a) wprowadzać zmiany w wyżej wymienionym wykazie przedsiębiorstw, zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 18 ust. 2;
- b) wprowadzać zmiany w załączniku VI. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 ppkt (iii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja podejmuje środki w celu redukcji obliczonego poziomu dla bromku metylu, który producenci i importerzy mogą wprowadzać do obrotu lub używać do własnych celów kwarantanny i przed wysyłką, przy uwzględnieniu technicznej i ekonomicznej dostępności substancji lub technologii alternatywnych oraz rozwoju sytuacji międzynarodowej w zakresie wynikającym z protokołu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

b) ustęp 3 ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) Komisja może wprowadzać zmiany w mechanizmie przydziału kontyngentów w zakresie obliczonych poziomów dla każdego producenta i importera, określonych w lit. d)–f), dla okresu od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz na każdy następny okres 12-miesięczny.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

c) ustęp 4 ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) ustęp 1 lit. c) nie stosuje się do wprowadzania do obrotu i stosowania halonów odzyskanych, po recyklingu lub regeneracji, stosowanych w istniejących systemach przeciwpożarowych do dnia 31 grudnia 2002 r. lub wprowadzania do obrotu i wykorzystywania halonów do zastosowań krytycznych podanych w załączniku VII. Każdego roku właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o ilości halonów zużytych do zastosowań krytycznych, podjętych środkach w zakresie redukcji ich emisji i prognozach ich emisji, jak również o obecnych działaniach mających na celu identyfikowanie substancji alternatywnych i ich stosowanie.

Każdego roku Komisja dokonuje przeglądu zastosowań krytycznych wymienionych w załączniku VII oraz, gdy niezbędne, wprowadza stosowne zmiany, a także, w miarę potrzeb, przyjmuje ramy czasowe na ich wycofanie, z uwzględnieniem dostępności substancji alternatywnych lub technologii możliwych do wprowadzenia z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego oraz akceptowanych ze względu na ochronę środowiska i zdrowia.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 lit. c) ppkt (v) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Komisja przedkłada wyniki przeglądu Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie. W stosownych przypadkach podejmuje ona decyzję o ewentualnej zmianie daty 1 stycznia 2015 r. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może w świetle doświadczenia wynikającego z działania niniejszego rozporządzenia lub w celu uwzględnienia postępu technicznego wprowadzać zmiany w wykazie i zmieniać daty określone w ust. 1, jednakże w żadnym przypadku nie może przedłużyć okresów w nim określonych, bez uszczerbku dla wyłączeń przewidzianych w ust. 7.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

4) artykuł 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może wprowadzać zmiany do wykazu pozycji, o których mowa w ust. 3 i w załączniku IV.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

5) artykuł 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na użytek służb celnych państw członkowskich wykaz produktów zawierających substancje regulowane wraz z kodami CN podany jest w załączniku V. Komisja może dodawać pozycje do wymienionego wykazu, usuwać je lub wprowadzać zmiany w wymienionym wykazie na podstawie wykazów sporządzanych przez strony.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

6) artykuł 11 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) halonu odzyskanego, po recyklingu i regeneracji, przechowywanego w pomieszczeniach zatwierdzonych przez właściwe organy lub przez nie eksploatowanych, w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań krytycznych wymienionych w załączniku VII, do dnia 31 grudnia 2009 r., oraz produktów i urządzeń zawierających halon w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań krytycznych wymienionych w załączniku VII. W następstwie przeglądu przeprowadzonego przez Komisję przed dniem 1 stycznia 2005 r. i dotyczącego wywozu halonu odzyskanego, po recyklingu lub regeneracji przeznaczonego do zastosowań krytycznych Komisja może podjąć decyzję o zakazie wywozu tej substancji przed dniem 31 grudnia 2009 r. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

7) artykuł 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

8) artykuł 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może wprowadzić zmiany w zakresie wymagań sprawozdawczych określonych w ust. 1–4 w celu wypełnienia zobowiązań w ramach protokołu lub w celu poprawy praktycznego zastosowania wymienionych wymagań sprawozdawczych.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”.

2.4. **Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń⁽¹⁾**

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 166/2006 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania środków, o których mowa w art. 8 ust. 3; do dostosowywania załączników II lub III do niniejszego rozporządzenia do postępu naukowego i technicznego; oraz do dostosowywania załączników II i III do niniejszego rozporządzenia w następstwie przyjęcia przez Konferencję Stron Protokołu EKG ONZ w sprawie rejestrów uwalniania i transferu zanieczyszczeń jakichkolwiek zmian do załączników do protokołu. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 166/2006, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 2006/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 166/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że nie istnieją dane dotyczące uwolnień ze źródeł rozproszonych, podejmowane są środki w celu zainicjowania sprawozdawczości w zakresie uwolnień istotnych zanieczyszczeń z jednego lub więcej źródeł rozproszonych przy wykorzystaniu, jeżeli to konieczne, metod uznanych na poziomie międzynarodowym.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3.”;

2) artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Zmiany załączników

Komisja wprowadza wszelkie niezbędne zmiany w załącznikach w celu:

- a) dostosowania załączników II lub III do postępu naukowego i technicznego;
- b) dostosowania załączników II i III w następstwie przyjęcia przez Konferencję Stron Protokołu wszelkich zmian do załączników do protokołu.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3.”;

3) w art. 19 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.

2.5. **Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach** ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2006/7/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania, w świetle postępu naukowego i technicznego, metod analizy parametrów i zasad postępowania z próbkami, określonych odpowiednio w załącznikach I i V; oraz do określania normy EN/ISO dotyczącej równoważności metod mikrobiologicznych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2006/7/CE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2006/7/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Dostosowania techniczne i środki wykonawcze

1. Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 16 ust. 2, określa:

- a) szczegółowe zasady wprowadzenia w życie przepisów art. 8 ust. 1, art. 12 ust. 1 lit. a) oraz art. 12 ust. 4;
- b) wytyczne dla wspólnej metody oceny pojedynczych próbek.

2. Komisja podejmuje następujące działania:

- a) określenie normy EN/ISO dotyczącej równoważności metod mikrobiologicznych dla celów art. 3 ust. 9;
- b) wprowadzenie wszelkich zmian niezbędnych w celu dostosowania metod analizy parametrów określonych w załączniku I w świetle postępu naukowego i technicznego;
- c) wprowadzenie wszelkich zmian niezbędnych w celu dostosowania przepisów załącznika V w świetle postępu naukowego i technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 16 ust. 3.

3. Komisja przedstawia projekt działań, które mają zostać podjęte zgodnie z ust. 1 lit. a) w odniesieniu do art. 12 ust. 1 lit. a) w terminie do dnia 24 marca 2010 r. Komisja uprzednio konsultuje się z przedstawicielami państw członkowskich, władzami regionalnymi i samorządowymi, odnośnymi organizacjami turystycznymi i konsumentkami oraz innymi zainteresowanymi stronami. Po przyjęciu odpowiednich zasad, udostępnia je za pośrednictwem Internetu.”;

2) artykuł 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37.

2.6. **Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego** ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2006/21/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania przepisów niezbędnych do wprowadzania w życie art. 13 ust. 6; do ostatecznego formułowania wymagań technicznych odnoszących do charakterystyki odpadów zawartej w załączniku II; do interpretacji definicji zawartej w art. 3 ust. 3; do definiowania kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III; do ustalania zharmonizowanych norm odnoszących się do metod pobierania próbek i wykonywania analiz oraz do dostosowywania załączników do postępu naukowego i technicznego. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2006/21/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2006/21/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2, przyjmuje:

- a) przepisy niezbędne do harmonizacji i regularnego przekazywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 5 i art. 12 ust. 6;
- b) techniczne wskazówki w celu ustanowienia gwarancji finansowej zgodnie z wymogami art. 14 ust. 2;
- c) wskazówki techniczne dotyczące kontroli zgodnie z art. 17.

2. Komisja ustanawia przepisy niezbędne do realizacji następujących zadań, z uwzględnieniem w pierwszej kolejności lit. b), c) i d):

- a) wprowadzania w życie art. 13 ust. 6, włącznie z wymogami technicznymi odnoszącymi się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru;
- b) zakończenia formułowania wymagań technicznych odnoszących do charakterystyki odpadów zawartej w załączniku II;
- c) interpretacji definicji zawartej w art. 3 ust. 3;
- d) definiowania kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III;
- e) ustalenia wszelkich zharmonizowanych norm odnoszących się do metod pobierania próbek i wykonywania analiz niezbędnych do technicznego wykonania niniejszej dyrektywy.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 3.

3. Komisja wprowadza niezbędne zmiany w załącznikach w celu dostosowania ich do postępu naukowego i technicznego. Zmiany te wprowadzane są w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 3.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

2) artykuł 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

3. EUROSTAT

3.1. **Rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych⁽¹⁾**

W odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 2494/95 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania zasad, których należy przestrzegać dla zapewnienia porównywalności ZWCK, a także utrzymania i podwyższenia ich niezawodności i przydatności. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu uzupełnienie rozporządzenia (WE) nr 2494/95, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2494/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 słowa „art. 14” zastępuje się słowami „art. 14 ust. 2”;

2) artykuł 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja (Eurostat) przyjmuje zasady, których należy przestrzegać przy sporządzaniu porównywalnego ZWCK. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

3) artykuł 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje środki wykonawcze do niniejszego rozporządzenia, konieczne w celu zapewnienia porównywalności ZWCK, a także utrzymania i podwyższenia ich niezawodności i przydatności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3. Komisja zwraca się do EBC o wydanie opinii w sprawie środków, które proponuje przedłożyć Komitetowi.”;

4) w art. 8 ust. 3 słowa „w art. 14” zastępuje się słowami „w art. 14 ust. 2”;

5) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Opracowanie wyników

Państwa członkowskie opracowują zebrane dane w celu sporządzenia ZWCK na podstawie wskaźnika typu Laspeyres, określającego kategorie międzynarodowej klasyfikacji COICOP (Classification of Individual Consumption by Purpose)^(*), które Komisja dostosowuje w celu sporządzenia porównywalnych ZWCK. Komisja określa metody, sposoby postępowania i formuły, które zapewniają spełnienie wymogów porównywalności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

^(*) Opublikowanej przez Narody Zjednoczone, seria F nr 2, rewizja 3, tabela 6.1, zmienionej przez OECD (DES/NI/86.9), Paryż 1986.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 27.10.1995, s. 1.

6) w art. 11 słowa „w art. 14” zastępuje się słowami „w art. 14 ust. 2”;

7) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Programu Statystycznego ustanowiony na mocy decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom (*), zwany dalej „komitetem”.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 181 z 28.6.1989, s. 47.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”;

8) artykuł 15 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W sprawozdaniach tych Komisja przedstawia swe poglądy w sprawie działania procedur przewidzianych w art. 14, a także proponuje zmiany, które uważa za właściwe.”.

3.2. Rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 577/98 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dodawania dodatkowych zmiennych, do dostosowywania definicji, zasad kontroli i kodyfikacji zmiennych oraz do określania listy zmiennych strukturalnych, minimalnego zakresu próby, a także okresowości zbierania danych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę innych niż istotne elementów rozporządzenia (WE) nr 577/98, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 577/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 akapit piąty tiret trzecie słowa „w art. 8” zastępuje się słowami „w art. 8 ust. 2”;

2) artykuł 4 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. W celu uzupełnienia informacji opisanych w ust. 1 można dodać dalszy zestaw zmiennych, w dalszej części zwany »modułem *ad hoc*«.

Komisja przyjmuje co roku program modułów *ad hoc* obejmujący okres kilku lat.

Program ten dla każdego modułu *ad hoc* określać będzie przedmiot badania, okres referencyjny, wielkość próby (równa lub mniejsza od wielkości próby określonej zgodnie z art. 3) oraz ostateczny termin przesłania wyników (który może różnić się od terminu ustalonego w art. 6).

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3.

Co najmniej 12 miesięcy przed rozpoczęciem okresu referencyjnego dla modułu *ad hoc* należy sporządzić listę państw członkowskich oraz regionów objętych badaniem, a także szczegółową listę danych, które należy zgromadzić w ramach tego modułu.

Wielkość modułu *ad hoc* jest ograniczona do 11 zmiennych.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 8 ust. 3.

3. Komisja przyjmuje definicje, poprawki, kodyfikację zmiennych, dostosowanie listy zmiennych badania spowodowane rozwojem technik i koncepcji, a także listę zasad formułowania pytań dotyczących statusu pracy. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 8 ust. 3.

4. Na wniosek Komisji możliwe jest wybranie spośród charakterystyk badania określonych w ust. 1 wykazu zmiennych, zwanych dalej „zmiennymi strukturalnymi”, które muszą być badane tylko jako przeciętne wartości roczne w odniesieniu do 52 tygodni, a nie jako przeciętne wartości kwartalne. Komisja sporządza wykaz zmiennych strukturalnych, określa minimalną wielkość próby losowej i częstotliwość badania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 8 ust. 3. Hiszpania, Finlandia i Zjednoczone Królestwo mogą badać zmienne strukturalne w odniesieniu do pojedynczego kwartału podczas okresu przejściowego aż do końca 2007 r.”;

3) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Programu Statystycznego ustanowiony na mocy decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 181 z 28.6.1989, s. 47.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”;

3.3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania i wdrażania europejskich systemów doboru prób; do dostosowywania załączników oraz do określania środków wykonawczych do niniejszego rozporządzenia, w tym środków mających na celu dostosowanie do rozwoju ekonomicznego i technicznego w zakresie zbierania i statystycznego przetwarzania danych oraz przekazywania zmiennych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 1165/98, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.6.1998, s. 1.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1165/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 4 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) uczestnictwo w europejskich systemach doboru prób koordynowanych przez Eurostat w celu opracowania europejskich danych szacunkowych.

Szczegółowe informacje dotyczące systemów, o których mowa w pierwszym akapicie zawarte są w załącznikach. Komisja przyjmuje środki służące ich zatwierdzeniu i wprowadzaniu w życie. Środki te mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

Europejskie systemy doboru prób są ustanawiane, jeżeli krajowe systemy doboru prób nie spełniają wymogów europejskich. Ponadto państwa członkowskie mogą zdecydować się na uczestnictwo w europejskich systemach doboru prób, jeżeli systemy takie umożliwiają znaczne obniżenie kosztów systemu statystycznego lub zmniejszenie obciążenia wynikającego z wymogów europejskich dla przedsiębiorstw. Aby móc uczestniczyć w europejskim systemie doboru prób, dane państwo członkowskie musi spełniać warunki dotyczące dostarczania odpowiednich zmiennych zgodnie z celem takiego systemu. Europejskie systemy doboru prób mogą dotyczyć warunków, poziomu szczegółowości oraz nieprzekraczalnych terminów przesyłania danych.”;

2) w art. 16 ust. 1 słowa „w art. 18” zastępuje się słowami „w art. 18 ust. 2”;

3) artykuły 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

Środki wykonawcze

Komisja określa środki mające na celu wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia, w tym środki mające na celu dostosowanie do rozwoju ekonomicznego i technicznego w zakresie zbierania i statystycznego przetwarzania danych oraz przekazywania zmiennych. Podczas wykonywania powyższych zadań pod uwagę brana jest zasada, że korzyści płynące z danych środków muszą przeważać nad ich kosztami, jak również zasada, że w porównaniu z pierwotnymi przepisami niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, ani przedsiębiorstwa nie angażują istotnych dodatkowych zasobów. W szczególności środki służące wprowadzeniu w życie niniejszego rozporządzenia obejmują:

- a) wykorzystanie poszczególnych jednostek (art. 2);
- b) aktualizację wykazu zmiennych (art. 3);
- c) definicje i właściwą postać przekazywanych zmiennych (art. 3);
- d) ustanowienie europejskich systemów doboru prób (art. 4);
- e) częstotliwość tworzenia statystyk (art. 5);
- f) poziomy rozbięcia i łączenia, jakie mają być stosowane względem zmiennych (art. 6);
- g) nieprzekraczalne terminy przekazania (art. 8);
- h) kryteria dotyczące pomiaru jakości (art. 10);
- i) okresy przejściowe (art. 13 ust. 1);

- j) odstępstwa przyznane podczas okresów przejściowych (art. 13 ust. 2);
- k) wszczęcie badań pilotażowych (art. 16);
- l) pierwszy rok bazowy, jaki ma być zastosowany w przypadku szeregów czasowych w NACE Rev. 2;
- m) w przypadku szeregów czasowych przed 2009 r., jakie mają być przekazane zgodnie z NACE Rev. 2, poziom szczegółowości, formę, pierwszy okres odniesienia i okres odniesienia.

Środki, o których mowa w lit. j) i k) przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Środki, o których mowa w lit. a)–i) oraz l) i m), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Programu Statystycznego ustanowiony na mocy decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom (*).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 181 z 28.6.1989, s. 47.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”;

- 4) w załączniku A („Przemysł”) wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera a) (Zakres) otrzymuje brzmienie:

„a) Zakres stosowania

Niniejszy załącznik stosuje się do wszystkich rodzajów działalności wyszczególnionych w sekcjach od B do E NACE Rev. 2 lub w danym przypadku do wszystkich produktów wyszczególnionych w sekcjach B–E CPA. Informacja nie jest wymagana dla grupowań 37, 38.1, 38.2 i 39 NACE Rev. 2. Komisja może uaktualnić wykaz rodzajów działalności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

- b) litera b) (Jednostka obserwacji) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu innych jednostek obserwacji. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

c) w lit. c) (Wykaz zmiennych) wprowadza się następujące zmiany:

(i) w ust. 2 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Komisja ustala wymogi dla zapewnienia niezbędnej jakości danych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

(ii) ustępy 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Od początku pierwszego okresu odniesienia, informacje dotyczące nowych zamówień (nr 130, 131 i 132) można podawać w przybliżeniu przy pomocy alternatywnego wskaźnika wiodącego, który może być obliczony na podstawie danych z badań ankietowych koniunktury. Takie przybliżenie jest dozwolone przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Okres ten podlega przedłużeniu na czas nie dłuższy niż kolejne pięć lat, chyba że Komisja postanowi inaczej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

4. Od początku pierwszego okresu odniesienia informacje dotyczące pracowników najemnych (nr 210) można podawać w przybliżeniu za pomocą liczby pracowników (nr 211). Takie przybliżenie jest dozwolone przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Okres ten podlega przedłużeniu na czas nie dłuższy niż kolejne pięć lat, chyba że Komisja postanowi inaczej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

(iii) ustęp 8 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Komisja może uaktualnić wykaz rodzajów działalności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

(iv) ustęp 10 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Komisja może uaktualnić wykaz rodzajów działalności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

d) litera d) (Postać) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatkowo zmienną dotyczącą produkcji (nr 110) i zmienną dotyczącą przepracowanych godzin (nr 220) należy przekazywać w postaci wyrównanej dniami roboczymi.

W każdym przypadku gdy pozostałe zmienne pokazują wpływ dni roboczych, państwa członkowskie mogą również przekazywać takie zmienne w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Wykaz zmiennych, które należy przekazać w postaci wyrównanej dniami roboczymi może zostać zmodyfikowany przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

e) litera f) (Poziom szczegółowości) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. W odniesieniu do zmiennej dotyczącej cen importowych (nr 340) Komisja może określić warunki stosowania europejskiego systemu doboru prób określonego w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. d). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

9. Zmienne dotyczące rynków niekrajowych (nr 122, 132 i 312) należy przekazywać zgodnie z podziałem na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro. To rozróżnienie należy stosować dla przemysłu ogółem określonego jako NACE Rev. 2 sekcje od B do E, MIGs, jednoliterowy (sekcja) i dwucyfrowy (dział) poziom NACE Rev. 2. Nie wymaga się informacji dotyczącej NACE Rev. 2 od D do E w przypadku zmiennej 122. Dodatkowo, należy przekazać zmienną dotyczącą ceny importowej (nr 340) zgodnie z podziałem na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro. Należy stosować to rozróżnienie dla przemysłu ogółem określonego jako CPA sekcje B-E, MIGs, na jednoliterowym (sekcja) i dwucyfrowym (dział) poziomie CPA. W odniesieniu do podziału na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro, Komisja może określić warunki stosowania europejskiego systemu doboru prób określonego w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. d). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3. Europejski system doboru prób może ograniczyć zakres zmiennej dotyczącej ceny importowej do importu produktów z państw spoza strefy euro. Przekazanie podziału na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro, dla zmiennych 122, 132, 312 i 340 nie jest wymagane dla państw członkowskich, które nie przyjęły waluty euro.”;

f) w lit. j) (Okres przejściowy) wszystkie odwołania do art. 18 zastępuje się odwołaniami do art. 18 ust. 2;

5) w załączniku B („Budownictwo”) wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) (Jednostka obserwacji) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu innych jednostek obserwacji. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

b) w lit. c) (Wykaz zmiennych) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od początku pierwszego okresu odniesienia informacje dotyczące pracowników najemnych (nr 210) można podawać w przybliżeniu za pomocą liczby pracowników (nr 211). Takie przybliżenie jest dozwolone przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Okres ten podlega przedłużeniu na czas nie dłuższy niż kolejne pięć lat, chyba że Komisja postanowi inaczej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

(ii) ustęp 6 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Nie później niż dnia 11 sierpnia 2008 r. Komisja podejmie decyzję, czy należy powołać się na art. 17 lit. b), tak aby zastąpić zmienną dotyczącą kosztów budowlanych zmienną dotyczącą produkcji, począwszy od roku bazowego 2010. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

c) litera d) (Postać) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatkowo zmienne dotyczące produkcji (nr 110, 115, 116) i zmienną dotyczącą przepracowanych godzin (nr 220) należy przekazywać w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Jeżeli pozostałe zmienne pokazują wpływ dni roboczych, państwa członkowskie mogą również przekazywać takie zmienne w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Komisja może zmodyfikować wykaz zmiennych, które należy przekazać w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

d) w lit. j) (Okres przejściowy) wszystkie odwołania do art. 18 zastępuje się odwołaniami do art. 18 ust. 2;

6) w załączniku C (Handel detaliczny i naprawy) wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) (Jednostka obserwacji) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu innych jednostek obserwacji. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

b) w lit. c) (Wykaz zmiennych) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od początku pierwszego okresu odniesienia informacje dotyczące pracowników najemnych (nr 210) można podawać w przybliżeniu za pomocą liczby pracowników (nr 211). Takie przybliżenie jest dozwolone przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Okres ten podlega przedłużeniu na czas nie dłuższy niż kolejne pięć lat, chyba że Komisja postanowi inaczej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

(ii) ustęp 4 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Nie później niż dnia 11 sierpnia 2008 r. Komisja podejmie decyzję, czy należy powołać się na art. 17 lit. b) w celu włączenia zmiennej dotyczącej przepracowanych godzin (nr 220) oraz zmiennej dotyczącej płac i wynagrodzeń brutto (nr 230), począwszy od roku bazowego 2010. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

c) litera d) (Początek) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmienną obrotu (nr 120) oraz zmienną wolumenu sprzedaży (nr 123) należy również przekazywać w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Jeżeli pozostałe zmienne pokazują wpływ dni roboczych, państwa członkowskie mogą również przekazywać takie zmienne w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Komisja może zmodyfikować wykaz zmiennych, które należy przekazać w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

d) litera g) (Nieprzekraczalne terminy przesyłania danych) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku obrotu (nr 120) oraz deflatora sprzedaży/wolumenu sprzedaży (nr 330/123) zmienne należy przesyłać w terminie miesiąca, przy zachowaniu poziomów szczegółowości określonych w lit. f) ust. 3 niniejszego załącznika. Państwa członkowskie mogą wybrać uczestnictwo w zmiennych dotyczących obrotu oraz deflatora sprzedaży/wolumenu nr 120 i 330/123 z wkładem zgodnym z przypisaniem do europejskiego systemu doboru prób zgodnie z art. 4 ust. 2 pierwszy akapit lit. d). Warunki przypisania określa Komisja. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

e) w lit. j) (Okres przejściowy) wszystkie odwołania do art. 18 zastępuje się odwołaniami do art. 18 ust. 2;

7) w załączniku D (Pozostałe usługi) wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) (Jednostka obserwacji) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu innych jednostek obserwacji. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

b) w lit. c) (Wykaz zmiennych) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od początku pierwszego okresu odniesienia, informacje dotyczące pracowników najemnych (nr 210) można podawać w przybliżeniu za pomocą liczby pracowników (nr 211). Takie przybliżenie jest dozwolone przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Okres ten podlega przedłużeniu na czas nie dłuższy niż kolejne pięć lat, chyba że Komisja postanowi inaczej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

(ii) ustęp 4 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Nie później niż dnia 11 sierpnia 2008 r. Komisja podejmie decyzję, czy należy powołać się na art. 17 lit. b) w celu włączenia zmiennej dotyczącej przepracowanych godzin (nr 220) oraz zmiennej dotyczącej płac i wynagrodzeń brutto (nr 230), począwszy od roku bazowego 2010. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

c) litera d) (Postać) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmienną obrotu (nr 120) należy również przekazywać w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Jeżeli pozostałe zmienne pokazują wpływ dni roboczych, państwa członkowskie mogą również przekazywać takie zmienne w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Komisja może zmodyfikować wykaz zmiennych, które należy przekazać w postaci wyrównanej dniami roboczymi. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

d) litera e) (Okres odniesienia) ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Nie później niż dnia 11 sierpnia 2008 r. Komisja podejmie decyzję, czy należy powołać się na art. 17 lit. e) w związku z modyfikacją częstotliwości tworzenia zmiennej dotyczącej obrotu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

e) litera f) (Poziom szczegółowości) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może wprowadzić zmiany do wykazu działalności i grupowań nie później niż do dnia 11 sierpnia 2008 r. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

f) w lit. i) (Pierwszy okres odniesienia) oraz lit. j) (Okres przejściowy) wszystkie odwołania do art. 18 zastępuje się odwołaniami do art. 18 ust. 2.

3.4. Rozporządzenie Rady (WE) nr 530/1999 z dnia 9 marca 1999 r. dotyczące statystyk strukturalnych odnoszących się do zarobków i kosztów pracy ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 530/1999 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania definicji i podziału informacji, które mają być dostarczone, oraz do określania kryteriów oceny jakości. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 530/1999, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 12.3.1999, s. 6.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 530/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuły 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 11

Środki wykonawcze

Dla każdego okresu odniesienia Komisja przyjmuje co najmniej 9 miesięcy przed początkiem okresu odniesienia następujące środki wykonawcze do niniejszego rozporządzenia, w tym środki mające na celu uwzględnienie zachodzących zmian gospodarczych i technicznych:

- (i) definicja i podział informacji, które mają być dostarczone (art. 6);
- (ii) właściwy format techniczny przesyłania wyników (art. 9);
- (iii) kryteria oceny jakości (art. 10);
- (iv) odstępstwa, w należycie uzasadnionych przypadkach, odpowiednio dla lat 2004 i 2006 (art. 13 ust. 2).

Środki, o których mowa w ppkt (ii) oraz (iv) ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Środki, o których mowa w ppkt (i) oraz (iii), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 12 ust. 3.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Programu Statystycznego, ustanowiony na mocy decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom (*).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 181 z 28.6.1989, s. 47.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”;

2) artykuł 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W stosunku do roku 2004 i odpowiednio 2006 mogą zostać podjęte decyzje w sprawie odstępstwa od art. 3 i 6 w takim zakresie, w jakim krajowy system statystyczny wymaga znaczących dostosowań, zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 12 ust. 2.”.

3.5. **Rozporządzenie (WE) nr 450/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. dotyczące wskaźnika kosztów pracy** ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 450/2003 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania definicji, a także do zmiany specyfikacji technicznych, do włączania do badania nowych sekcji, do dostosowywania rozbięcia wskaźników według działalności gospodarczej, do określania kryteriów jakościowych, do określania analiz wykonalności, do przyjmowania decyzji w zależności od wyników tych analiz, a także do określania metodologii, jaka ma być zastosowana we wskaźniku łańcuchowym. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 450/2003, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 450/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może przyjąć środki w celu ponownego zdefiniowania technicznej specyfikacji wskaźnika oraz poprawionych wersji struktury wagowej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

2) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O włączeniu działalności gospodarczej zdefiniowanej przez sekcje O–S NACE Rev.2 w zakres niniejszego rozporządzenia decyduje Komisja, uwzględniając analizę wykonalności zdefiniowaną w art. 10. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

3) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Podział zmiennych

1. Dane są klasyfikowane w rozbięciu na działalność gospodarczą zdefiniowaną w sekcjach NACE Rev.2 oraz na dalsze dezagregacje, zdefiniowane przez Komisję, niewychodzące poza poziom działań NACE Rev.2 (poziom 2-cyfrowy) lub grup działań, uwzględniając składki na całość zatrudnienia oraz na koszty pracy na poziomie wspólnotowym oraz narodowym. Środki te mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.

Wskaźniki kosztów pracy przedstawia się oddzielnie dla trzech niżej przedstawionych kategorii kosztu pracy:

a) całkowite koszty pracy;

b) płace i pensje zdefiniowane przez odniesienie do pkt D.11 w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1726/1999;

c) składki na ubezpieczenie społeczne pracodawcy plus podatki płacone przez pracodawcę pomniejszone o dotacje otrzymane przez pracodawcę, zdefiniowane przez sumę pkt D.12 i D.4 pomniejszone o D.5 w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1726/1999.

2. Podaje się wskaźnik szacujący całkowite koszty pracy, z wyłączeniem premii, gdzie premie zostały zdefiniowane w punkcie D.11112 w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1726/1999, w rozbięciu na działalność gospodarczą zdefiniowaną przez Komisję, w oparciu o klasyfikację NACE Rev.2, z uwzględnieniem analizy wykonalności zdefiniowanej w art. 10. Środki te mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 1.

4) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Jakość

1. Przekazywane dane bieżące oraz dane historyczne spełniają oddzielne kryteria jakościowe określone przez Komisję. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.

2. Począwszy od 2003 r., państwa członkowskie przekazują Komisji roczne sprawozdania dotyczące jakości. Komisja określa wymogi dotyczące treści tych sprawozdań. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”;

5) artykuły 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 11

Środki wykonawcze

Komisja przyjmuje następujące środki wykonawcze do niniejszego rozporządzenia, w tym środki mające na celu uwzględnienie zmian gospodarczych i technicznych:

- a) definicji, zgodnie z art. 4 ust. 1, dezagregacji, jakie mają zostać zawarte w stałej strukturze;
- b) specyfikacji technicznej wskaźnika (art. 2);
- c) włączenia sekcji od O do S NACE Rev. 2 (art. 3);
- d) rozbitcia wskaźników według działalności gospodarczej (art. 4);
- e) formatu przesyłania wyników oraz procedur dostosowawczych, jakie mają być stosowane (art. 6);
- f) oddzielnych kryteriów jakościowych dla przesłanych danych bieżących i historycznych oraz treści sprawozdań dotyczących jakości danych (art. 8);
- g) okresu przejściowego (art. 9);
- h) ustalenia analiz wykonalności oraz decyzji stosownie do ich wyników (art. 10); oraz
- i) metodologii, jaka ma być zastosowana we wskaźniku łańcuchowym (załącznik).

Środki, o których mowa w lit. e), g) oraz h) przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Środki, o których mowa w lit. a), b), c), d), f) oraz i), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisja wspierana jest przez Komitet Programu Statystycznego, ustanowiony na mocy decyzji 89/382/EWG, Euratom (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 181 z 28.6.1989, s. 47.”;

6) załącznik pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Metodologia dla wskaźnika łańcuchowego zostanie zdefiniowana przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.”.

3.6. Rozporządzenie (WE) nr 1552/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie statystyk dotyczących kształcenia zawodowego w przedsiębiorstwach ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1552/2005 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania definicji i wymogów w zakresie reprezentatywności, do definiowania szczegółowych danych, które mają być zbierane, oraz wymagań jakościowych dotyczących danych i ich przekazywania. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 1552/2005, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1552/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uwzględniając szczególny krajowy rozkład wielkości przedsiębiorstw oraz rozwój potrzeb polityki, państwa członkowskie mogą na swoim terytorium rozszerzyć definicję jednostki statystycznej. Komisja może również zadecydować o rozszerzeniu definicji, jeśli rozszerzenie takie znacząco polepszy reprezentatywność i jakość wyników badania w danych państwach członkowskich. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

2) artykuł 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja określa wymogi w zakresie reprezentatywności i dokładności, wymaganej w celu ich spełnienia wielkość badanej próby, a także szczegółowe specyfikacje NACE Rev.2 i kategorie wielkości, według których można dokonywać podziału wyników. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

3) artykuł 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szczegółowe dane, które mają być zbierane zależnie od tego, czy przedsiębiorstwo zapewnia kształcenie, czy też nie oraz w zależności od różnych form kształcenia zawodowego, są określane przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 1.

4) artykuł 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja określa wymogi jakościowe wobec danych zbieranych i przekazywanych w celu opracowania statystyk Wspólnoty dotyczących kształcenia zawodowego w przedsiębiorstwach, strukturę sprawozdań dotyczących jakości, o których mowa w ust. 2 oraz wszelkie środki konieczne do oceny lub poprawy jakości danych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

5) artykuł 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja wskazuje pierwszy rok referencyjny, za który powinny być gromadzone dane. Środek ten, mający na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

6) artykuł 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Środki wykonawcze

Komisja przyjmuje środki niezbędne do uwzględnienia rozwoju gospodarczego i technologicznego w zakresie zbierania, przekazywania i przetwarzania danych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

Inne środki służące wprowadzeniu w życie niniejszego rozporządzenia, w tym dotyczące właściwego formatu technicznego i standardu wymiany danych drogą elektroniczną, przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Artykuł 14

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Programu Statystycznego, ustanowiony na mocy decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 181 z 28.6.1989, s. 47.”.

4. RYNEK WEWNĘTRZNY

4.1. **Rozporządzenie (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV) ⁽¹⁾**

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2195/2002 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do uaktualniania struktury i kodów CPV oraz do wprowadzania zmian technicznych do załączników do tego rozporządzenia w celu umożliwienia oddania do rąk użytkowników narzędzia odpowiadającego ich potrzebom i zgodnego z rozwojem rynku. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 2195/2002, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 16.12.2002, s. 1.

W przypadku gdy, ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia zmian o charakterze czysto technicznym.

W związku z powyższym art. 2 i 3 w rozporządzeniu (WE) nr 2195/2002 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 2

Komisja przyjmuje środki konieczne do zmiany CPV. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 3 ust. 2. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 3 ust. 3.

Artykuł 3

1. Komisja jest wspierana przez komitet ustanowiony na mocy decyzji Rady 71/306/EWG (*).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 185 z 16.8.1971, s. 15.”.

4.2. **Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych** ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2004/17/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do wprowadzania zmian o charakterze technicznym do niektórych przepisów dyrektywy i do jej załączników w zależności od postępu technicznego lub rozwoju w państwach członkowskich, a także do dokonywania korekty progów odnoszących się do stosowania przepisów. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2004/17/WE, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Ze względu na potrzebę skutecznego działania oraz ze względu na ograniczenia czasowe wynikające ze stosowanych metod obliczeniowych oraz sposobów publikacji terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone dla przyjęcia zmian niektórych progów.

W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego przewidzianego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia zmian o charakterze czysto technicznym.

W związku z powyższym w dyrektywie 2004/17/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 68 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 68

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet ustanowiony na mocy decyzji Rady 71/306/EWG (*).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 oraz 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) oraz ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio cztery, dwa i sześć tygodni.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 185 z 16.8.1971, s. 15.”;

2) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata, począwszy od dnia 30 kwietnia 2004 r., Komisja dokonuje weryfikacji progów określonych w art. 16 oraz, jeśli to konieczne, dokonuje ich korekty z uwzględnieniem akapitu drugiego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 68 ust. 4. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 68 ust. 5.”;

b) ustęp 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jednocześnie z przeprowadzeniem korekty na mocy ust. 1, Komisja dokonuje dostosowania progów określonych w art. 61 (konkursy) do skorygowanych progów mających zastosowanie do zamówień na usługi. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 68 ust. 4. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 68 ust. 5.”;

3) artykuł 70 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 70

Zmiany

1. Zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 68 ust. 2, Komisja może dokonać zmian w:

- a) procedurach przesyłania i publikowania danych, o których mowa w załączniku XX, z uwagi na postęp techniczny lub z przyczyn administracyjnych;
- b) procedurach sporządzania, przekazywania, przyjmowania, tłumaczenia, odbioru i dystrybucji ogłoszeń wymienionych w art. 41, 42, 43 i 63;
- c) w celu ułatwień administracyjnych przewidzianych w art. 67 ust. 3, procedur wykorzystania, sporządzania, przekazywania, przyjmowania, tłumaczenia, gromadzenia i dystrybucji sprawozdań statystycznych, o których mowa w art. 67 ust. 1 i 2.

2. Komisja może zmieniać następujące elementy:

- a) wykaz podmiotów zamawiających w załącznikach I–X, tak aby spełniały one kryteria określone w art. 2–7;
- b) procedury w zakresie szczegółowych odniesień do konkretnych pozycji nomenklatury CPV w ogłoszeniach;

- c) numery odnoszące się do nomenklatury przedstawionej w załączniku XVII, o ile nie skutkuje to zmianą zakresu przedmiotowego dyrektywy, oraz procedury w zakresie odniesień w ogłoszeniach do poszczególnych pozycji w tej nomenklaturze w ramach kategorii usług wymienionych w tym załączniku;
- d) numery odnoszące się do nomenklatury przedstawionej w załączniku XII, o ile nie skutkuje to zmianą zakresu przedmiotowego dyrektywy oraz procedury w zakresie odniesień w ogłoszeniach do poszczególnych pozycji w tej nomenklaturze;
- e) załącznik XI;
- f) szczegóły techniczne oraz cechy urządzeń służących do elektronicznego przesyłania danych, do których odnoszą się lit. a), f) i g) w załączniku XXIV;
- g) procedury techniczne służące dokonywaniu obliczeń określonych w art. 69 ust. 1 akapit drugi oraz w art. 69 ust. 2 akapit drugi.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 68 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 68 ust. 5.”.

4.3. Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2004/18/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dokonywania dostosowań o charakterze technicznym niektórych przepisów dyrektywy oraz jej załączników w zależności od postępu technicznego lub rozwoju w państwach członkowskich oraz do dokonywania korekty progów odnoszących się do stosowania przepisów. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2004/18/WE, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Ze względu na potrzebę skutecznego działania oraz ze względu na ograniczenia czasowe wynikające ze stosowanych metod obliczeniowych oraz sposobów publikacji, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone dla przyjęcia zmian niektórych progów.

W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia zmian o charakterze czysto technicznym.

W związku z powyższym w dyrektywie 2004/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 77 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 77

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet ustanowiony na mocy decyzji Rady 71/306/EWG (*).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 oraz 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) oraz ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio cztery, dwa i sześć tygodni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 185 z 16.8.1971, s. 15.”;

2) w art. 78 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata, począwszy od dnia 30 kwietnia 2004 r., Komisja dokonuje weryfikacji progów określonych w art. 7 oraz, jeśli to konieczne, dokonuje ich korekty. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 77 ust. 4. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 77 ust. 5.”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednocześnie z korektą, o której mowa w ust. 1, Komisja dostosowuje:

a) progi ustanowione w art. 8 akapit pierwszy lit. a), w art. 56 oraz w art. 63 ust. 1 akapit pierwszy do skorygowanego progu mającego zastosowanie do zamówień publicznych na roboty budowlane;

b) progi ustanowione w art. 67 ust. 1 lit. a) do skorygowanego progu mającego zastosowanie do zamówień publicznych na usługi udzielanych przez instytucje zamawiające, o których mowa w załączniku IV;

c) progi ustanowione w art. 8 ust. 1 pkt b) oraz w art. 67 ust. 1 lit. b) i c) do skorygowanego progu mającego zastosowanie do zamówień publicznych na usługi udzielanych przez instytucje zamawiające inne niż te, o których mowa w załączniku IV.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 77 ust. 4. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 77 ust. 5.”;

3) artykuł 79 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 79

Zmiany

1. Zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 77 ust. 2, Komisja może dokonać zmian w:

a) procedurach opracowywania, przesyłania, odbioru, przekładu, gromadzenia i dystrybucji ogłoszeń, o których mowa w art. 35, 58, 64 i 69 oraz sprawozdań statystycznych wymienionych w art. 35 ust. 4 akapit czwarty oraz w art. 75 i 76;

b) procedurach przesyłania i publikowania danych, o których mowa w załączniku VIII, z uwagi na postęp techniczny lub z przyczyn administracyjnych.

2. Komisja może dokonać zmian następujących elementów:

a) procedur technicznych służących dokonywaniu obliczeń określonych w art. 78 ust. 1 akapit drugi oraz art. 78 ust. 3;

b) procedur dokonywania odniesień do konkretnych pozycji w nomenklaturze CPV oraz ogłoszeniach;

c) wykazów instytucji oraz kategorii instytucji prawa publicznego uwzględnionych w załączniku III, gdy takie zmiany okażą się one konieczne, w związku z zawiadomieniami uzyskanymi od państw członkowskich;

- d) wykazów centralnych organów rządowych uwzględnionych w załączniku IV, po adaptacjach niezbędnych do nadania Porozumieniu mocy obowiązującej;
- e) numerów odnoszących się do nomenklatury przedstawionej w załączniku I, o ile nie skutkuje to zmianą zakresu przedmiotowego niniejszej dyrektywy oraz procedur dokonywania odniesień do konkretnych pozycji tej nomenklatury w ogłoszeniach;
- f) numerów odnoszących się do nomenklatury przedstawionej w załączniku II, o ile nie skutkuje to zmianą zakresu przedmiotowego niniejszej dyrektywy oraz procedur dokonywania odniesień do konkretnych pozycji tej nomenklatury w ogłoszeniach w ramach kategorii usług wymienionych w tym załączniku;
- g) szczegółów i właściwości technicznych urządzeń do elektronicznego przesyłania danych, o których mowa w lit. a), f) i g) załącznika X.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 77 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 77 ust. 5°.

5. ZDROWIE I OCHRONA KONSUMENTÓW

5.1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia Rady (EWG) nr 315/93 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do określania maksymalnych granic tolerancji dla poszczególnych substancji skażających. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (EWG) nr 315/93 poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Opóźnienie w określeniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu poszczególnych substancji skażających może oznaczać zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt. W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia maksymalnych dopuszczalnych poziomów tych substancji.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 315/93 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu ochrony zdrowia publicznego oraz na podstawie ust. 1, Komisja może, w miarę potrzeby, ustanowić maksymalne granice tolerancji dla określonych substancji zanieczyszczających. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 8 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 8 ust. 4.”;

- 2) artykuł 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jak najszybciej w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, utworzonego na mocy decyzji 69/414/EWG (*), bada powody podane przez państwo członkowskie określone w ust. 1. Komisja przekazuje niezwłocznie swoją opinię oraz podejmuje wszelkie niezbędne środki celem potwierdzenia, zmiany lub odwołania krajowego środka zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 8 ust. 2.

(*) Dz.U. L 291 z 19.11.1969, s. 9.”;

- 3) w art. 5 ust. 3 akapit czwarty wyrazy „art. 8” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 2”;

(1) Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE (*), z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.2. Dyrektywa Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 93/74/EWG należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania przepisów ogólnych dotyczących stosowania oznaczeń zawartych w wykazie przewidzianych zastosowań oraz do przyjmowania zmian, w związku z osiągnięciami postępu naukowo-technicznego, w wykazie przewidzianych zastosowań oraz w przepisach ogólnych dotyczących stosowania oznaczeń zawartych w wykazie przewidzianych zastosowań. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 93/74/EWG, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych odgrywają ważną rolę w żywieniu zwierząt domowych, a także przy hodowli zwierząt gospodarskich. Są to pasze, których skład i przygotowanie muszą być specjalnie opracowane, tak, aby odpowiadały one szczególnym potrzebom żywieniowym różnych kategorii zwierząt domowych lub gospodarskich, u których proces przyswajania, wchłaniania i metabolizmu może być zakłócony chwilowo, lub też jest zakłócony przejściowo lub nieodwracalnie. W związku z powyższym użytkownikowi tego rodzaju pasz należy bezzwłocznie dostarczyć dokładnych i zrozumiałych informacji, umożliwiając mu dokonanie właściwego wyboru. W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego przewidzianego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia przepisów ogólnych dotyczących stosowania oznaczeń, o których mowa w wykazie przewidzianych zastosowań oraz dla przyjęcia, w związku z osiągnięciami postępu naukowo-technicznego, zmian w wykazie przewidzianych zastosowań oraz w przepisach ogólnych dotyczących stosowania oznaczeń, o których mowa w wykazie przewidzianych zastosowań.

W związku z powyższym w dyrektywie 93/74/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Komisja przyjmuje:

a) wykaz przewidzianych zastosowań zgodnie z załącznikiem, najpóźniej do dnia 30 czerwca 1994 r., zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 9 ust. 2. Wykaz ten powinien zawierać:

— Oznaczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), c), d) i e), oraz,

— w razie potrzeby, oznaczenia, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 5 ust. 4, akapit drugi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 22.9.1993, s. 23.

- b) przepisy ogólne dotyczące stosowania oznaczeń określonych w lit. a), w tym również stosowanych odchyłań;
- c) zmiany środków przyjętych zgodnie z lit. a) i b) w związku z osiągnięciami postępu naukowo-technicznego.

Środki przewidziane w lit. b) i c), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 9 ust. 4.”;

- 2) artykuł 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jak najszybciej rozpocznie procedurę regulacyjną określoną w art. 9 ust. 2 w celu podjęcia właściwych środków celem potwierdzenia, zmiany lub odwołania krajowego środka.”;

- 3) artykuł 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.3. **Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego** ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 96/23/EC należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania zmian do załączników. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 96/23/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 96/23/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Plan musi być zgodny z wymogami dotyczącymi poziomów i częstotliwości pobierania próbek, ustanowionymi w załączniku IV. Jednakże na wniosek państwa członkowskiego Komisja może, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2, dostosować w odniesieniu do danych państw członkowskich minimalne wymagania dotyczące kontroli, ustanowione w załączniku IV, pod warunkiem że zostanie wyraźnie stwierdzone, że takie dostosowania zwiększą ogólną skuteczność planu w odniesieniu do danego państwa członkowskiego, a także w żaden sposób nie obniżą jego zdolności do wykrywania pozostałości lub przypadków nielegalnego leczenia z zastosowaniem substancji wymienionych w załączniku I.

2. Komisja przeprowadza ponowne badanie grup pozostałości będących przedmiotem kontroli zgodnie z załącznikiem II oraz określa poziomy i częstotliwość pobierania próbek w odniesieniu do zwierząt i produktów, określonych w art. 3, i które nie zostały jeszcze uwzględnione w załączniku IV, przy czym badanie to zostanie przeprowadzone przy pierwszej sposobności, maksymalnie w ciągu 18 miesięcy od chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy. W trakcie takiego badania, Komisja uwzględni doświadczenia nabyte podczas stosowania środków krajowych, a także informacje przedłożone Komisji zgodnie z wymaganiami wspólnotowymi, poddającymi takie szczególne grupy produktów monitorowaniu występowania w nich pozostałości. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 4.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Z chwilą, gdy Komisja stwierdzi zgodność planów, przekazuje je do zatwierdzenia zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 3.

W celu uwzględnienia zachodzących w danym państwie członkowskim lub jego regionie zmian wyników krajowych badań lub dochodzeń przeprowadzanych w ramach art. 16 i 17, Komisja może, na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podjąć decyzję zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2, o zatwierdzeniu zmiany lub uzupełnienia w planie, zatwierdzonym uprzednio na mocy ust. 2.”;

b) ustęp 2 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy państwa członkowskie zgłaszają uwagi lub w przypadku gdy Komisja uważa aktualizacje za niezgodne lub niewystarczające, Komisja przekazuje uaktualnione plany Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, który musi stanowić zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

3) artykuł 14 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wykaz takich wyznaczonych laboratoriów sporządza się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

4) artykuł 15 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja określa szczegółowe zasady pobierania urzędowych próbek oraz rutynowe i referencyjne metody stosowane do ich analizy. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 4.”;

5) artykuł 20 ust. 2 akapit szósty otrzymuje brzmienie:

„Na podstawie opinii ekspertów mogą zostać podjęte właściwe środki, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2.”;

6) artykuł 21 ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 otrzymują brzmienie:

„Zainteresowane państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu uwzględnienia wyników przeprowadzonej weryfikacji i powiadamia Komisję o podjętych środkach. Jeżeli Komisja uzna, że podjęte środki nie są wystarczające, po konsultacji z danym państwem członkowskim i uwzględniając środki niezbędne dla ochrony zdrowia publicznego, podejmie właściwe środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2.

2. Ogólne zasady wprowadzania w życie niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie częstotliwości i metod przeprowadzania weryfikacji wskazanych w ust. 1 akapit pierwszy (wraz ze współpracą z właściwymi władzami) ustala się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

7) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Komisja zatwierdza taki plan zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 3. Zgodnie z taką samą procedurą mogą być przyjęte gwarancje inne niż te, które wynikają z wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy.”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisji, umieszczenie kraju trzeciego w wykazie krajów trzecich przewidzianym w prawodawstwie wspólnotowym lub korzyści z tytułu wstępnego umieszczenia kraju trzeciego w wykazie mogą zostać zawieszane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 3, jeżeli dany kraj nie spełnia wymagań ust. 1.”;

8) artykuł 30 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli Komisja, w przypadkach dotyczących krajów trzecich, które zawarły ze Wspólnotą umowy o równoważności, po zwróceniu się z zapytaniami do właściwych władz zainteresowanych krajów trzecich, stwierdza, że nie spełniły one podjętych zobowiązań i gwarancji udzielonych w przedłożonych planach określonych w art. 29 ust. 1, wycofuje w odniesieniu do danego kraju, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2, zgodę na korzystanie z wymienionych umów w odniesieniu do danych zwierząt i produktów do chwili, aż taki kraj trzeciego naprawi swoje niedociągnięcia. Zawieszenie uchyla się zgodnie z tą samą procedurą.”;

9) skreśla się art. 32;

10) artykuły 33, 34 i 35 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi 15 dni.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 34

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 2, załączniki I, III, IV i V mogą zostać zmienione lub uzupełnione przez Komisję. W szczególności załączniki te mogą zostać zmienione w związku z oceną ryzyka następujących czynników:

- potencjalna toksyczność pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego;
- prawdopodobieństwo wystąpienia pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 4.

Artykuł 35

Komisja może przyjąć przejściowe środki kontroli niezbędne do wykonania przepisów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Środki przejściowe o zasięgu ogólnym, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, a w szczególności dalsze szczegóły dotyczące wymogów określonych w przepisach niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 4.

Inne środki przejściowe mogą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2.

(*) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”.

5.4. Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 258/97 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania szczegółowych zasad odnoszących się do ochrony informacji. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu uzupełnienie rozporządzenia (WE) nr 258/97 nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 258/97 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 słowa „art. 13” zastępuje się słowami „art. 13 ust. 2”;
- 2) w art. 3 ust. 4 akapit drugi słowa „art. 13” zastępuje się słowami „art. 13 ust. 2”;
- 3) w art. 4 ust. 5 słowa „art. 13” zastępuje się słowami „art. 13 ust. 2”;
- 4) w art. 7 ust. 1 słowa „art. 13” zastępuje się słowami „art. 13 ust. 2”;
- 5) w art. 8 ust. 3 słowa „art. 13” zastępuje się słowami „art. 13 ust. 2”;
- 6) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady ochrony informacji przedstawionych przez wnioskodawcę. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 3.”;

- 7) artykuł 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja w trybie jak najszybszym w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych bada podstawy, określone w ust. 1. Podejmuje ona właściwe środki celem potwierdzenia, zmiany lub odwołania krajowego środka zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 13 ust. 2. Państwo członkowskie, które podjęło decyzję, określoną w ust. 1, może ją utrzymać w mocy do chwili wejścia w życie wyżej wspomnianych środków.”;

- 8) artykuł 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.

5.5. **Decyzja nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. ustanawiająca sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie ⁽¹⁾.**

W odniesieniu do decyzji nr 2119/98/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do określania chorób zakaźnych oraz kryteriów wyboru chorób, które mają zostać objęte wspólnotową siecią nadzoru i kontroli, a także do ustanawiania metody epidemiologicznego i mikrobiologicznego nadzoru. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne decyzji nr 2119/98/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W przypadkach nadzwyczajnych związanych z pojawieniem się nowej choroby zakaźnej lub rozwojem sytuacji z nią związanej, należy najszybciej jak to możliwe uruchomić system nadzoru epidemiologicznego, aby zapewnić ochronę populacji oraz zdrowia publicznego. W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego przewidzianego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia decyzji określających choroby zakaźne, kryteria wyboru tych chorób oraz metody epidemiologicznego i mikrobiologicznego nadzoru, a także dla przyjęcia zmian do załącznika do decyzji nr 2119/98/WE zawierającego wykaz kategorii chorób zakaźnych.

W związku z powyższym w decyzji nr 2119/98/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania sieci wspólnotowej w zakresie nadzoru epidemiologicznego i uzyskiwania jednolitych informacji, Komisja określa:”;

b) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Środki, o których mowa w lit. a), b) oraz e), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 7 ust. 4.

Środki, o których mowa w lit. c), d), f), g) oraz h) przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 7 ust. 2.”;

2) artykuł 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Procedury dotyczące informacji i konsultacji, określone w ust. 1, 2 i 3 oraz procedury dotyczące koordynacji, określone w ust. 1 i 4 ustanawia się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 7 ust. 2.”;

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 3.10.1998, s. 1.

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

4) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Komisja może przyjąć zmiany do załącznika lub dokonać jego uzupełnienia. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 7 ust. 4.”.

5.6. Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2000/13/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych środków koniecznych do jej wprowadzenia w życie. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2000/13/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 2000/468/WE.

W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego przewidzianego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia zmian w wykazach niektórych kategorii składników.

W związku z powyższym w dyrektywie 2000/13/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje przepisy wspólnotowe określone w ust. 1 i 2. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3a akapit drugi lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w odniesieniu do pozostałych produktów, jeśli chodzi o środki, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

b) ustęp 6 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

(i) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— składniki, które należą do jednej z kategorii wymienionych w załączniku I i stanowią komponenty innego środka spożywczego, wymagają jedynie oznaczenia nazwy tej kategorii.

Zmiany w wykazie kategorii w załączniku I mogą być dokonywane przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

Jednakże nazwa „skrobia”, wymieniona w załączniku I, musi zawsze być uzupełniona poprzez oznaczenie jej określonego pochodzenia roślinnego, w przypadku gdy składnik ten może zawierać gluten.”;

(ii) ustęp 6 akapit drugi tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— składniki należące do jednej z kategorii wymienionych w załączniku II muszą być oznaczone nazwą tej kategorii, po której podana jest ich nazwa szczególna lub numer WE; w przypadku gdy składnik należy do więcej niż jednej kategorii, wskazana jest kategoria właściwa dla zasadniczej funkcji składnika w przypadku przedmiotowego środka spożywczego.

Zmiany do załącznika II, wynikające z postępu wiedzy naukowo-technicznej, środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 20 ust. 4.

Jednakże nazwa „skrobia modyfikowana”, wymieniona w załączniku II, musi być zawsze uzupełniona przez oznaczenie jej szczególnego pochodzenia roślinnego, w przypadku gdy składnik ten może zawierać gluten.”;

c) ustęp 7 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przepisy wspólnotowe, o których mowa w niniejszym ustępie, są przyjmowane przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmują się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

d) ustęp 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla przepisów akapitu drugiego Komisja może wprowadzić zmiany do załącznika IIIa, po uzyskaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, wydanej w oparciu o art. 29 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (*). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 20 ust. 4.

(*) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.”;

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadkach określonych przez Komisję; określenie takich przypadków, środek, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

b) ustęp 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadkach określonych przez Komisję; określenie takich przypadków, środek, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

c) ustęp 4 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Takie przepisy przyjmowane są przez Komisję. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wykaz ten może być uzupełniony przez Komisję. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy wspólnotowe określone w ust. 1 akapit drugi, ust. 2 lit. b) i d) oraz ust. 5 akapit drugi przyjmowane są przez Komisję. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

5) artykuł 11 ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przepisy wspólnotowe, o których mowa w niniejszym ustępie, są przyjmowane przez Komisję. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

6) artykuł 12 drugi akapit otrzymuje następujące brzmienie:

„W przypadku innych napojów zawierających więcej niż 1,2 % alkoholu objętościowo zasady te są ustanawiane przez Komisję.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

7) artykuł 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie na swoim terytorium zakazu sprzedaży środków spożywczych, których dane szczegółowe przewidziane w art. 3 i art. 4 ust. 2 nie są przedstawione w języku łatwo zrozumiałym dla konsumenta, chyba że konsument jest w rzeczywistości poinformowany za pomocą innych środków ustalonych w odniesieniu do jednego lub wielu oznaczeń etykiety. Wskazanie takich przypadków, środek, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.”;

8) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

9) artykuł 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Komisja przyjmuje środki tymczasowe, jeżeli okaże się to niezbędne w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy.

Środki tymczasowe o zasięgu ogólnym mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, również tych uzupełniających ją poprzez dodanie nowych elementów innych niż istotne, w szczególności dalszych szczegółów dotyczących wymogów określonych w przepisach niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 20 ust. 3.

Inne środki tymczasowe mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 20 ust. 2.”.

5.7. **Dyrektywa 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych** ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2001/37/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania zasad dotyczących wykorzystywania fotografii kolorowych lub ilustracji na wyrobach tytoniowych, a także do dostosowywania do postępu naukowego i technicznego przepisów dotyczących metod pomiaru oraz ostrzeżeń zdrowotnych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2001/37/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2001/37/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia, aby przepisy dotyczące rynku wewnętrznego nie były naruszane, Komisja przyjmuje przepisy odnoszące się do wykorzystania kolorowych fotografii i innych ilustracji, mających służyć do zobrazowania i wyjaśnienia zdrowotnych następstw palenia. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 3.”;

2) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Dostosowania

1. Komisja dostosowuje do postępu naukowo-technicznego metody pomiaru ustanowione w art. 4 oraz odnoszące się do nich definicje. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 3.

2. Komisja dostosowuje do postępu naukowo-technicznego ostrzeżenia dotyczące ochrony zdrowia, które mają być umieszczane na jednostkowych opakowaniach wyrobów tytoniowych zgodnie z załącznikiem I, oraz częstotliwość zmian ostrzeżeń dotyczących ochrony zdrowia. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 3.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2 Komisja dostosowuje do postępu naukowo-technicznego znakowanie wyrobów tytoniowych do celów identyfikacji i śledzenia ich pochodzenia.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 18.7.2001, s. 26.

3) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.8. Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2001/95/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia ustanawiania i dostosowywania głównych zasad i procedur w zakresie powiadamiania o zagrożeniach, jakie stanowią niektóre produkty. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2001/95/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Ze względu na potrzebę skutecznego działania, a w szczególności w związku z faktem, iż istnienie właściwych głównych zasad i procedur w zakresie powiadamiania o zagrożeniach, jakie stanowią niektóre produkty jest wstępnym warunkiem odpowiedniego funkcjonowania systemu szybkiego alarmowania, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone.

W związku z powyższym w dyrektywie 2001/95/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 4 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wymogi mające na celu zapewnienie, że produkty odpowiadające tym normom spełniają ogólny wymóg bezpieczeństwa, są określane przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 4;”;

2) artykuł 5 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja dostosowuje szczegółowe wymogi związane z obowiązkiem udzielania informacji ustanowionym w załączniku I. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 5.”;

3) artykuł 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szczegółowe procedury w odniesieniu do systemu RAPEX zostały wymienione w załączniku II. Komisja dokonuje ich dostosowania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 5.”;

4) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi 15 dni.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi 15 dni.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c) oraz ust. 4 lit. b) i e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio dwa miesiące, jeden miesiąc i dwa miesiące.”.

5.9. **Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności** ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 178/2002 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania przepisów dotyczących liczby oraz nazwy paneli naukowych, zasad postępowania dotyczących składania wniosków o wydanie przez urząd opinii, a także do ustanawiania kryteriów włączenia do wykazu właściwych organów wskazanych przez państwa członkowskie. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 178/2002 oraz jego uzupełnienie między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 28 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek Urzędu liczba i nazwy paneli naukowych mogą być dostosowane przez Komisję do postępu naukowo-technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 58 ust. 3.”;

2) artykuł 29 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja, po konsultacji z Urzędem, ustanawia przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu. Przepisy te powinny określać w szczególności:

a) procedurę, która ma być stosowana przez Urząd w odniesieniu do wniosków, które mu przekazano;

b) wytyczne odnoszące się do oceny naukowej substancji, produktów lub procesów, które według ustawodawstwa wspólnotowego podlegają systemowi wydawania uprzednio zgody lub wpisywania na wykaz pozytywny, w szczególności w przypadkach, gdy ustawodawstwo wspólnotowe wymaga lub zatwierdza dokumenty, które mają być w tym celu przedstawione przez stronę składającą wniosek.

Środek, o którym mowa w lit. a), mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 58 ust. 3.

Wytyczne, o których mowa w lit. b) przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

3) artykuł 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja, po konsultacji z Urzędem, określa przepisy ustanawiające kryteria włączenia na wykaz właściwych organów wskazanych przez państwa członkowskie, ustalenia dotyczące ustanawiania zharmonizowanych wymagań jakościowych i przepisów finansowych regulujących wsparcie finansowe. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 58 ust. 3.

Inne przepisy wykonawcze do ust. 1 i 2 są ustanawiane przez Komisję po skonsultowaniu się z Urzędem, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

4) artykuł 58 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.10. Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do ustanawiania przepisów w sprawie usuwania, poddawania obróbce, przywozu/wywozu i przetwarzania surowców kategorii 1, 2 i 3 produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, a także do przyjmowania przepisów dotyczących wprowadzania na rynek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z terytorium podlegającego ograniczeniom zdrowotnym dotyczącym zwierząt, oraz organicznych nawozów sztucznych i dodatków do wzbogacania gleby. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia zasad dotyczących wprowadzania na rynek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów z nich otrzymanych, które pochodzą z terytorium podlegającego ograniczeniom zdrowotnym dotyczącym zwierząt, dla przyjęcia alternatywnych zasad, które mają zastosowanie w szczególnych okolicznościach, dotyczących wprowadzania na rynek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów z nich otrzymanych, które pochodzą z terytorium podlegającego ograniczeniom zdrowotnym dotyczącym zwierząt, a także dla przyjęcia zmian do załączników.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże do czasu przyjęcia decyzji przez Komisję, państwa członkowskie mogą regulować, na mocy prawa krajowego, przywóz i wprowadzanie na rynek produktów określonych w załącznikach VII i VIII. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o skorzystaniu z tej możliwości.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w świetle rozwoju wiedzy naukowej, usuwaniu za pośrednictwem innych środków, zatwierdzonych przez Komisję po konsultacji z właściwym komitetem naukowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Środki te mogą uzupełniać lub zastępować środki przewidziane w niniejszym ustępie w lit. a)–d).”;

b) ustęp 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Surowiec kategorii 1 nie podlega wywozowi lub przywozowi z wyjątkiem przypadków, gdy jest to zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub z zasadami ustanowionymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) litera c) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) w przypadku otrzymania surowca pochodzenia białkowego, wykorzystaniu jako organiczny nawóz sztuczny lub dodatek do wzbogacania gleby zgodnie z wymaganiami, jeżeli takie obowiązują, ustanowionymi przez Komisję po konsultacji z właściwym komitetem naukowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

(ii) litera d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku surowca pochodzącego z ryb, kiszeniu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami przyjętymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

(iii) litera e) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) przetworzeniu w wytwórni biogazu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

(iv) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) usuwaniu za pośrednictwem innych środków lub wykorzystaniu w inny sposób, zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Komisję po konsultacji z właściwym komitetem naukowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Środki te mogą uzupełniać lub zastępować środki przewidziane w niniejszym ustępie w lit. a)–f).”;

b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Surowiec kategorii 2 nie jest wprowadzany na rynek ani nie podlega wywozowi z wyjątkiem przypadków, gdy jest to zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub z zasadami ustanowionymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

4) artykuł 6 ust. 2 lit. g), h) oraz i) otrzymują brzmienie:

- „g) w przypadku odpadów gastronomicznych określonych w ust. 1 lit. l), przetworzeniu w wytwórniach biogazu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Komisję lub do czasu przyjęcia takich zasad – zgodnie z prawem krajowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3;
- h) w przypadku surowca pochodzącego z ryb, kiszeniu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami przyjętymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3; albo
- i) usuwaniu za pośrednictwem innych środków lub wykorzystaniu w inny sposób, zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Komisję po konsultacji z właściwym komitetem naukowym; środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Środki te i sposoby mogą uzupełniać lub zastępować środki przewidziane w lit. a)–h).”;

5) artykuł 12 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wymogi, o których mowa w ust. 2 i 3 mogą zostać zmienione przez Komisję po konsultacji z właściwym komitetem naukowym w celu dostosowania ich do rozwoju wiedzy naukowej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

6) artykuł 16 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera d) otrzymuje brzmienie:

„d) spełniają wymogi określone w załącznikach VII i VIII lub szczegółowe zasady określone przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 33 ust. 4.”;

b) akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W szczególnych sytuacjach na mocy decyzji Komisji mogą zostać ustanowione warunki inne, niż określone w akapicie pierwszym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 33 ust. 4.”.

7) artykuł 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organiczne nawozy sztuczne oraz dodatki do wzbogacania gleby wytwarzane z produktów przetworzonych, inne niż te wytwarzane z obornika i treści przewodu pokarmowego, były wprowadzane na rynek lub wywożone jedynie wtedy, gdy spełniają wymagania, jeżeli takie obowiązują, ustanowione przez Komisję po konsultacji z właściwym komitetem naukowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

8) artykuł 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja ustanawia zasady dotyczące środków kontroli. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.

Inne przepisy dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2.

Odstępstwa od ust. 1 lit. a) mogą zostać przyznane w odniesieniu do ryb i zwierząt futerkowych po konsultacji z właściwym komitetem naukowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

9) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie, pod nadzorem właściwych władz, surowca kategorii 1 określonego w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) do celów żywienia zagrożonych lub chronionych gatunków ptaków nekrofagów zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Komisję po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

b) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Szczegółowe zasady dotyczące środków weryfikacji mogą zostać przyjęte przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

10) artykuł 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może określić zasady dotyczące częstotliwości kontroli i metod referencyjnych dla analiz mikrobiologicznych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.

Wszelkie inne szczegółowe regulacje dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu mogą zostać ustanowione w ramach procedury regulacyjnej, o której mowa w art. 33 ust. 2.”;

11) artykuł 26 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może określić zasady dotyczące częstotliwości kontroli i metod referencyjnych dla analiz mikrobiologicznych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.

Wszelkie inne szczegółowe regulacje dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu mogą zostać ustanowione w ramach procedury regulacyjnej, o której mowa w art. 33 ust. 2.”;

12) artykuł 28 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże przywóz z państw trzecich karmy dla zwierząt domowych i surowca do jej produkcji, otrzymanych ze zwierząt, które były leczone niektórymi substancjami zabronionymi zgodnie z dyrektywą 96/22/WE, jest dozwolony przy założeniu, że surowiec ten jest trwale oznaczony i spełnione są szczególnie warunki ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

13) artykuł 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po konsultacji z właściwym komitetem naukowym w sprawie dowolnej kwestii, która mogłaby mieć wpływ na zdrowie ludzi i zwierząt, Komisja może wprowadzić zmiany do załączników lub uzupełnić je lub przyjąć właściwe środki przejściowe.

Środki przejściowe oraz środki zmieniające lub uzupełniające załączniki, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia między innymi poprzez jego uzupełnienie, w szczególności dalsze szczegóły dotyczące wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 33 ust. 4.

Inne środki przejściowe mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 33 ust. 2.”;

14) artykuł 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, zwany dalej „komitetem”.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi 15 dni.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

15) w załączniku III, w rozdziale II, w części B pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Ścieki muszą być poddane oczyszczeniu w celu zagwarantowania, jak dalece będzie to możliwe, że nie pozostały żadne czynniki chorobotwórcze. Szczególne wymagania dotyczące oczyszczania ścieków z zakładów pośrednich kategorii 1 lub 2 mogą zostać ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

16) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział II pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ścieki pochodzące z sektora skażonego muszą zostać oczyszczone w celu zagwarantowania, jak dalece będzie to możliwe, że nie pozostały żadne czynniki chorobotwórcze. Szczególne wymagania dotyczące oczyszczania ścieków z zakładów przetwórczych mogą zostać ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

b) rozdział V pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Procedury udzielania zezwolenia oparte na metodach badawczych mogą być ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

17) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział I, w części C pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Produkty przetworzone otrzymane z surowców kategorii 1 lub 2, z wyjątkiem produktów płynnych przeznaczonych do przetwarzania w wytwórniach biogazu i kompostowniach, muszą być trwale oznaczone – za pomocą zapachu w przypadkach, gdy jest to technicznie możliwe – z wykorzystaniem systemu dozwolonego przez właściwe władze. Szczegółowe zasady oznaczania mogą zostać ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

b) rozdział III pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w procesie ciągłym w temperaturze 140 °C i pod ciśnieniem 2 barów (2 000 hPa) przez osiem minut lub w warunkach równoważnych określonych przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

18) w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział II, w części C pkt 13 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) ponownie przetworzyć jej zawartość w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym na mocy rozporządzenia lub odkazić za pomocą obróbki dozwolonej przez właściwe władze. Wykaz dozwolonych sposobów obróbki może zostać ustalony przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3. Przesyłka nie może zostać zwolniona dopóki nie zostanie poddana obróbce, przebadana na obecność salmonelli przez właściwe władze zgodnie z rozdziałem I pkt 10 i do czasu otrzymania ujemnego wyniku badania.”;

b) rozdział V wprowadza się następujące zmiany:

(i) część A pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Surowe mleko i siara muszą być produkowane w warunkach dających odpowiednie gwarancje odnoszące się do zdrowia zwierząt. Warunki te mogą być zostać określone przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

(ii) część B pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Tam gdzie istnieje ryzyko wprowadzenia egzotycznej choroby lub jakiegokolwiek inne ryzyko zagrożenia zdrowia zwierząt, Komisja może ustanowić dodatkowe warunki ochrony zdrowia zwierząt. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

c) rozdział VI część B pkt 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) równoważnemu procesowi produkcji zaakceptowanemu przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

d) rozdział VII część A pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fosforan dwuwapniowy musi być wytwarzany w procesie, który:

a) zapewnia rozkruszenie na drobne cząstki i odtłuszczenie całego surowca kostnego kategorii 3 przy użyciu gorącej wody i potraktowanie rozcieńczonym kwasem solnym (o minimalnym stężeniu 4 % i odczynie pH poniżej 1,5) przez okres co najmniej dwóch dni;

b) stosując procedurę przewidzianą w lit. a), przewiduje obróbkę otrzymanego roztworu fosforowego przy użyciu wapna, powodując powstanie fosforanu dwuwapniowego o odczynie pH 4–7; oraz

c) kończy się suszeniem roztworu powietrzem, w temperaturze początkowej 65–325 °C i końcowej – pomiędzy 30 a 65 °C lub

w równoważnym procesie produkcji zaakceptowanym przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

e) rozdział VIII część A pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fosforan trójwapniowy musi być wytwarzany w procesie, który zapewnia:

a) rozkruszenie na drobne cząstki i odłuszczenie całego surowca kostnego kategorii 3 przy zastosowaniu przepływu przeciwaprądowego gorącej wody (odłamki kostne mniejsze niż 14 mm);

b) ciągle gotowanie na parze w temperaturze 145 °C przez 30 minut pod ciśnieniem 4 barów;

c) oddzielenie bulionu białkowego od hydroksyapatytu (fosforanu trójwapniowego) przez odwirowanie; oraz

d) granulację fosforanu trójwapniowego po wysuszeniu w złożu fluidalnym w temperaturze 200 °C; albo

w równoważnym procesie produkcji zaakceptowanym przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

19) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział VI część A pkt 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) konserwacji za pomocą innego procesu niż garbowanie określonego przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”;

b) rozdział VII część A pkt 4 lit. a) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) konserwacji za pomocą innego procesu niż garbowanie zatwierdzonego przez Komisję; środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 3.”.

5.11. Dyrektywa 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca normy jakości i bezpiecznego pobierania, badania, preparatyki, przechowywania, wydawania krwi ludzkiej i składników krwi ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2002/98/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do dostosowywania do postępu naukowo-technicznego wymagań technicznych określonych w załącznikach I–IV. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2002/98/CE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.2003, s. 30.

Jeżeli postęp naukowo-techniczny wskazuje na potrzebę udzielenia dawcom dodatkowych informacji lub uzyskania od nich takich informacji w celu, na przykład, wykluczenia dawców stanowiących zagrożenie dla zdrowia dla innych, należy bezzwłocznie dokonać dostosowania. Podobnie też, jeżeli postęp techniczny wskazuje na nowe kryteria dotyczące przydatności dawców krwi i osocza, należy bezzwłocznie dodać do wykazu nowe kryteria odraczania. W przypadku gdy, ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla dostosowania do postępu naukowo-technicznego wymagań technicznych dotyczących informacji, jakich należy udzielić dawcom lub jakie należy od nich uzyskać oraz wymagań dotyczących przydatności dawców krwi i osocza, określonych w załącznikach I-IV.

W związku z powyższym w dyrektywie 2002/98/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

2) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Komisja podejmuje decyzję o dostosowaniu do postępu naukowo-technicznego wymagań technicznych określonych w załącznikach I-IV. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 28 ust. 4 w odniesieniu do wymagań technicznych określonych w załącznikach III i IV.”;

b) akapit drugi zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Komisja podejmuje decyzję o ustaleniu następujących wymagań technicznych i ich dostosowaniu do postępu naukowo-technicznego.”;

c) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Wymagania techniczne, o których mowa w akapicie drugim lit. a)-i), środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 3.

Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 28 ust. 4 w odniesieniu do wymagań technicznych, o których mowa w ust. 2 lit. b), c), d), e), f) i g).”.

5.12. Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do ustanawiania w kontekście postępu technicznego lub rozwoju naukowego dodatkowych kategorii dodatków paszowych i grup funkcjonalnych, do przyjmowania zmian, które należy wprowadzić do załącznika III i do warunków ogólnych załącznika IV w związku z postępem naukowym i technicznym oraz do przyjmowania zmian do załącznika II. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. We właściwych przypadkach Komisja może w kontekście postępu technicznego lub rozwoju naukowego dostosowywać warunki ogólne określone w załączniku IV. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.”;

2) artykuł 6 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. We właściwych przypadkach Komisja ustanawia w kontekście postępu technicznego lub rozwoju naukowego dodatkowe kategorie dodatków paszowych i grup funkcjonalnych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.”;

3) artykuł 7 ust. 5 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Po konsultacji z Urzędem mogą zostać ustalone inne przepisy wykonawcze niniejszego artykułu.

Komisja ustanawia przepisy umożliwiające stosowanie uproszczonych przepisów w zakresie zezwalania na stosowanie dodatków, których stosowanie zostało dopuszczone w żywności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.

Inne przepisy wykonawcze mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 22 ust. 2. Przepisy te rozróżniają, w stosownym przypadku, między wymaganiami dla dodatków paszowych przeznaczonych dla zwierząt służących do produkcji żywności i wymaganiami w odniesieniu do innych zwierząt, w szczególności zwierząt domowych.”;

4) artykuł 16 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może przyjąć zmiany do załącznika III w celu uwzględnienia postępu technicznego i rozwoju naukowego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.”;

5) artykuł 21 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Szczegółowe zasady wykonania załącznika II przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 22 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

Komisja może zmienić załącznik II. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.”;

6) artykuł 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.13. Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2065/2003 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania zmian do załączników. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 2065/2003, między innymi poprzez uzupełnienie go nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2065/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie potrzeby Komisja przyjmuje, po zwróceniu się o pomoc naukową i techniczną do Urzędu, kryteria jakościowe dla uznanych metod analitycznych, proponowanych zgodnie z pkt 4 załącznika II, w tym substancji, które mają być mierzone.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3.”;

2) artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Zmiany

1. Komisja przyjmuje zmiany do załączników w następstwie wniosku Urzędu w sprawie pomocy naukowej lub technicznej. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3.

2. Zmiany wykazu określonego w art. 6 ust. 1 są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 19 ust. 2, w następstwie wniosku Urzędu w sprawie pomocy naukowej lub technicznej.”;

3) artykuł 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.14. Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽²⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania wspólnotowych celów w zakresie ograniczenia rozprzestrzeniania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, szczególnych metod kontroli i szczególnych zasad dotyczących kryteriów oceny metod badawczych oraz do określania obowiązków i zadań laboratoriów referencyjnych oraz zasad wykonywania kontroli wspólnotowych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja ustanawia cele i ich wszelkie zmiany. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

b) ustęp 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Komisja może zmienić załącznik I na potrzeby wymienione w lit. b), w szczególności po uwzględnieniu kryteriów wymienionych w lit. c). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

c) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja może zmienić lub uzupełnić załącznik III. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

2) artykuł 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może zmienić, dostosować lub uzupełnić wymogi oraz minimalne zasady w zakresie pobierania próbek ustanowione w załączniku II po uwzględnieniu w szczególności kryteriów wymienionych w art. 4 ust. 6 lit. c). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

3) w art. 8 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) wyrażenie wprowadzające otrzymuje następujące brzmienie:

„Z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

4) artykuł 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 5 ust. 6 Komisja ustanawia szczególne zasady dotyczące ustanawiania przez państwa członkowskie kryteriów określonych w art. 5 ust. 5 oraz w ust. 2 niniejszego artykułu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

5) artykuł 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 14 ust. 2 państwo członkowskie miejsca przeznaczenia może uzyskać na okres przejściowy zezwolenie na stosowanie wymogu, aby wyniki badań określonych w ust. 4 spełniały takie same kryteria, jak te ustanowione na mocy programu narodowego zgodnie z przepisami art. 5 ust. 5. Zezwolenie może zostać wycofane oraz, bez uszczerbku dla przepisów art. 5 ust. 6, Komisja może ustanowić szczególne zasady dotyczące takich kryteriów. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

6) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja określa obowiązki i zadania wspólnotowych laboratoriów referencyjnych, w szczególności w odniesieniu do koordynacji ich działalności oraz działalności krajowych laboratoriów referencyjnych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może określić niektóre obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych, w szczególności w odniesieniu do koordynacji ich działań oraz działań odpowiednich laboratoriów w państwach członkowskich wyznaczonych zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

7) artykuł 12 ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W razie potrzeby Komisja może zatwierdzić inne metody badawcze. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.”;

8) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Środki wykonawcze i przejściowe

Komisja może przyjąć właściwe środki przejściowe lub wykonawcze, w tym niezbędne zmiany w odpowiednich świadectwach zdrowia. Środki przejściowe o zasięgu ogólnym mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, również tych uzupełniających je poprzez dodanie nowych elementów innych niż istotne, w szczególności dalszych szczegółów dotyczących wymogów określonych w przepisach niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

Inne środki wykonawcze lub przejściowe mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 14 ust. 2.”;

9) artykuł 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

10) artykuł 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Praktyczne ustalenia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu, w szczególności te regulujące procedurę współpracy z właściwymi organami krajowymi, ustanawia się na mocy procedury regulacyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 2.”.

5.15. Dyrektywa 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2004/23/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do ustalania wymogów monitorowania dotyczących tkanek i komórek oraz związanych z nimi procedur wykonawczych, a także niektórych wymagań technicznych w zakresie między innymi systemu akredytacji banków tkanek i oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek oraz komórek ludzkich. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2004/23/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 48.

W przypadku, gdyby w wyniku postępu naukowo-technicznego w zakresie kryteriów doboru i badań laboratoryjnych wymaganych w odniesieniu do dawców pojawiły się nowe dowody na istnienie chorób przenoszonych wskutek oddawania tkanek i komórek, prawodawstwo wspólnotowe powinno być w odpowiedni sposób bezzwłocznie dostosowane. W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia decyzji odnoszących się do kryteriów doboru dotyczących dawcy tkanek lub komórek oraz badań laboratoryjnych wymaganych w odniesieniu do dawców.

W związku z powyższym w dyrektywie 2004/23/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja przyjmuje wymogi monitorowania dotyczące tkanek i komórek, a także produktów i materiałów stykających się z tymi tkankami i komórkami oraz wpływających na ich jakość i bezpieczeństwo. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 29 ust. 3.”;

b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja ustanawia procedury gwarancji monitorowania na szczeblu wspólnotowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 29 ust. 3.”;

2) artykuł 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja ustanawia procedury weryfikowania równorzędnych norm jakości i bezpieczeństwa zgodnych z ust. 1. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 29 ust. 3.”;

3) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Komisja podejmuje decyzję o ustaleniu następujących wymagań technicznych i ich dostosowaniu do postępu naukowo-technicznego.”;

b) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Wymagania techniczne, o których mowa w lit. a)–i), środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 29 ust. 3.

Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 29 ust. 4 w odniesieniu do wymagań technicznych, o których mowa w lit. d) i e) niniejszego artykułu.”;

4) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

5.16. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych dotyczących metod pobierania próbek i analizy, do określania warunków, w których odbywa się szczególne traktowanie, do uaktualniania minimalnych stawek ewentualnie pobranych opłat, do określania okoliczności, w których wymagana jest certyfikacja urzędowa, do zmiany i uaktualniania wykazów wspólnotowych laboratoriów referencyjnych, do ustalania kryteriów określania zagrożenia, jakie stanowią towary wysyłane do Wspólnoty, a także szczegółowych warunków przywozu. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 882/2004, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć następujące środki wykonawcze:”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

2) artykuł 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ zapewnia, aby szczególne traktowanie odbywało się w zakładach będących pod jego kontrolą lub pod kontrolą innego państwa członkowskiego, oraz zgodnie z warunkami określonymi przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4. W braku takich warunków szczególne traktowanie odbywa się zgodnie z przepisami krajowymi.”;

3) artykuł 27 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Stawki w załączniku IV, sekcja B oraz załączniku V, sekcja B są uaktualniane przez Komisję co najmniej co dwa lata w szczególności w celu uwzględnienia inflacji. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

4) w art. 30 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących urzędowej certyfikacji przyjętych dla celów zdrowia zwierząt i ich dobrostanu Komisja może przyjąć wymagania dotyczące:”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

b) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Środki, o których mowa w lit. a), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.

Środki, o których mowa w lit. b)–g) ustanawia się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 62 ust. 3.”;

5) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może włączyć do załącznika VII inne wspólnotowe laboratoria referencyjne właściwe w dziedzinach określonych w art. 1. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4. Załącznik VII może być uaktualniony zgodnie z tą samą procedurą.”;

b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dodatkowe obowiązki i zadania wspólnotowych laboratoriów referencyjnych mogą być ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

6) artykuł 33 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dodatkowe obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych mogą być ustanowione przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

7) artykuł 46 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja ustala kryteria określania zagrożenia do celów oceny ryzyka, o której mowa w lit. a). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

8) artykuł 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie, w którym warunki oraz szczegółowe procedury obowiązujące podczas przywozu towarów z państw trzecich lub ich regionów nie są przewidziane w prawie wspólnotowym, w szczególności rozporządzeniem (WE) nr 854/2004, ustala je, w razie konieczności, Komisja. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

9) artykuł 62 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

10) artykuł 63 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 63

Środki wykonawcze i przejściowe

1. Środki przejściowe o zasięgu ogólnym, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, w szczególności:

- wszelkie zmiany w odniesieniu do standardów określonych w art. 12 ust. 2,
- określenie, jaką paszę należy uważać za paszę pochodzenia zwierzęcego do celów niniejszego rozporządzenia,

oraz dalsze szczegóły dotyczące wymogów określonych w przepisach niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.

Inne środki przejściowe i wykonawcze niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia mogą być ustanowione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 62 ust. 3. Ma to zastosowanie w szczególności do:

- oddelegowania zadań kontrolnych organom kontroli określonym w art. 5, w przypadku gdy te organy kontroli funkcjonowały już przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia,
- niezgodności określonej w art. 28, która powoduje zwiększenie wydatków wynikających z dodatkowych urzędowych kontroli,
- wydatków poniesionych na podstawie art. 54,
- zasad dotyczących analiz mikrobiologicznych, fizycznych i/lub chemicznych w urzędowych kontrolach, w szczególności w przypadku podejrzenia zagrożenia oraz zawierających nadzór bezpieczeństwa produktu przywożonego z państw trzecich.

2. W celu uwzględnienia szczególnego charakteru rozporządzeń (EWG) nr 2092/91, (EWG) nr 2081/92 i (EWG) nr 2082/92 szczególne środki przyjmowane przez Komisję mogą przewidywać niezbędne odstępstwa od obowiązku dostosowania się do zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4.”;

11) artykuł 64 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 64

Zmiany w załącznikach oraz odniesienia do norm europejskich

Następujące środki, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego aktu, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 62 ust. 4:

- 1) załączniki do niniejszego rozporządzenia mogą być uaktualniane, z wyjątkiem załącznika I, załącznika IV i załącznika V, bez uszczerbku dla przepisów art. 27 ust. 3, w szczególności w celu uwzględnienia zmian administracyjnych oraz postępu naukowego lub technologicznego;
- 2) odniesienia do norm europejskich, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być uaktualniane, w przypadku gdy są one zmieniane przez CEN.”.

5.17. Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania szczególnych środków w odniesieniu do grup materiałów i wyrobów, wspólnotowego zezwolenia na substancję, a także do zmiany, zawieszenia lub cofnięcia tegoż zezwolenia. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W celu podniesienia konkurencyjności i innowacyjności przemysłu europejskiego materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością powinny być wprowadzane na rynek możliwie szybko po ustaleniu ich bezpieczeństwa. Ze względu na potrzebę skutecznego działania, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone dla przyjęcia wykazu substancji dozwolonych do stosowania w produkcji materiałów i wyrobów; wykazu(-ów) dozwolonych substancji stanowiących składniki materiałów oraz wyrobów aktywnych i inteligentnych przeznaczonych do kontaktu z żywnością lub wykaz(-ów) materiałów i wyrobów aktywnych lub inteligentnych, a także, jeżeli jest to konieczne, warunków szczególnych stosowania tych substancji lub materiałów i wyrobów, które je zawierają; norm czystości; warunków szczególnych zastosowania pewnych substancji lub materiałów i wyrobów, w których są one wykorzystywane; szczególnych limitów migracji niektórych składników lub grup składników do żywności lub na jej powierzchnię; zmian istniejących dyrektywy szczegółowych w sprawie materiałów i wyrobów; wspólnotowych zezwoleń, a także ich zmiany, zawieszenia lub cofnięcia.

W przypadku gdy ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia szczególnych środków dotyczących zmiany, zawieszenia lub cofnięcia zezwoleń wspólnotowych.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć lub zmienić szczególne środki prawne w odniesieniu do grup materiałów i wyrobów, których wykaz zawiera załącznik I, a także, w odpowiednich przypadkach, w odniesieniu do kombinacji tych materiałów i wyrobów lub materiałów i wyrobów pochodzących z recyklingu i wykorzystywanych w produkcji tych materiałów i wyrobów.”;

b) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Komisja przyjmuje szczególne środki, o których mowa w lit. m), zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Szczególne środki, o których mowa w lit. f), g), h), i), j), k), l) i n), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 3.

Szczególne środki, o których mowa w lit. a)–e), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 4.”;

c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może zmienić istniejące dyrektywy szczegółowe w sprawie materiałów i wyrobów. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 4.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

2) artykuł 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje wspólnotowe zezwolenie w postaci szczególnego środka prawnego, o którym mowa w ust. 1. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 4.”;

3) artykuł 12 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja przyjmuje ostateczną wersję szczególnego środka prawnego dotyczącego zmiany, zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 4. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 23 ust. 5.”;

4) artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Komisja przyjmuje zmiany do załączników I i II. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 23 ust. 3.”;

5) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) oraz ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio dwa miesiące, jeden miesiąc i dwa miesiące.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

6. ENERGIA I TRANSPORT

6.1. Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 96/98/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania norm badań, jeżeli organizacje międzynarodowe nie przyjmą po upływie rozsądnego czasu takich norm lub odmówią ich przyjęcia, do przesuwania pozycji wyposażenia z załącznika A.2 do załącznika A.1, a także do dopuszczania w wyjątkowym przypadku do umieszczenia na statku wyposażenia innowacyjnego technicznie. Należy również przyznać Komisji uprawnienia do stosowania na potrzeby tej dyrektywy późniejszych zmian dokumentów międzynarodowych, do aktualizowania załącznika A, do dodawania możliwości użycia modułów dla wyposażenia wymienionego w załączniku A.1 oraz do zmieniania kolumn modułów oceny zgodności, a także do włączania innych organizacji normalizacyjnych do definicji „normy badań” ustanowionej w art. 2. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 96/98/WE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, s. 25.

W związku z tym w dyrektywie 96/98/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 7 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli organizacje międzynarodowe, włącznie z IMO, nie przyjmą po upływie rozsądnego okresu odpowiednich norm badań dla określonej pozycji wyposażenia albo odmówią ich przyjęcia, wówczas przyjmowane są normy, które oparte są na pracach europejskich organizacji normalizacyjnych. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

6. Jeżeli normy badań dla określonej pozycji wyposażenia, określonej w ust. 1 lub 5, zostały przyjęte lub weszły w życie, wówczas pozycja ta może zostać przesunięta z załącznika A.2 do załącznika A.1. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

Przepisy art. 5 stosuje się do wspomnianej pozycji wyposażenia od dnia tego przesunięcia.”;

2) artykuł 13 ust. 2 pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„— podejmowane środki są uzasadnione, wówczas niezwłocznie informuje o tym to państwo członkowskie, które podjęło inicjatywę, oraz pozostałe państwa członkowskie; jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1 przypisywana jest brakom w samych normach dotyczących badań, wówczas Komisja po skonsultowaniu z zainteresowanymi stronami w terminie dwóch miesięcy przekazuje sprawę komitetowi, o którym mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli państwo członkowskie, które podjęło decyzję, zamierza ją utrzymać, oraz wszczyna procedurę regulacyjną, o którym mowa w art. 18 ust. 2.”;

3) artykuł 14 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, dodaje się do załącznika A.2. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

4) artykuł 17 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Niniejsza dyrektywa może być zmieniona w celu:

- a) zastosowania późniejszych zmian dokumentów międzynarodowych do celów niniejszej dyrektywy;
- b) zaktualizowania załącznika A, zarówno przez wprowadzenie nowego wyposażenia oraz poprzez przeniesienie wyposażenia z załącznika A.2 do załącznika A.1 i odwrotnie;
- c) dodania możliwości użycia modułów B i C i modułu H dla wyposażenia wymienionego w załączniku A.1 oraz przez zmianę kolumn modułów oceny zgodności;
- d) włączenia innych organizacji normalizacyjnych do definicji „normy badań” ustanowionej w art. 2.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.”;

5) artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS), utworzony na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE (**), uwzględniając przepisy jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi dwa miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.”;

6.2. **Rozporządzenie (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. ustanawiające Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) i zmieniające rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniom morza przez statki⁽¹⁾**

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do zmieniania art. 2 ust. 2 w celu zawarcia odniesienia do aktów wspólnotowych przyznających uprawnienia wykonawcze Komitetowi COSS, które weszły w życie po przyjęciu tego rozporządzenia. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 2099/2002, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2099/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Utworzenie Komitetu

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (zwany dalej COSS).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”;

2) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Uprawnienia Komitetu COSS

COSS wykonuje swoje uprawnienia przyznane mu na mocy obowiązujących przepisów wspólnotowych. Artykuł 2 ust. 2 może zostać zmieniony zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 3 ust. 3, w celu włączenia odniesienia do przyznających Komitetowi COSS uprawnienia wykonawcze aktów wspólnotowych, które wchodzą w życie po przyjęciu niniejszego rozporządzenia. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 3.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1.

6.3. **Dyrektywa 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym** ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2003/42/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do zmieniania załączników w celu rozszerzenia lub zmiany przykładów; do ułatwiania wymiany informacji; oraz do przyjmowania środków w celu upowszechniania informacji zainteresowanym stronom. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2003/42/CE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2003/42/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może zdecydować o zmianie załączników w celu rozszerzenia lub zmiany przykładów. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 3.”;

2) artykuł 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla praw dostępu społeczeństwa do dokumentów Komisji, jak ustanowiono w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), Komisja przyjmuje z własnej inicjatywy środki upowszechniania zainteresowanym stronom informacji określonych w ust. 1 i związane z tym warunki. Środki te, zarówno ogólne, jak i o charakterze indywidualnym, wynikają z potrzeby:

- dostarczenia osobom i organizacjom informacji, których potrzebują do poprawy bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym,
- ograniczania rozpowszechniania informacji do zakresu, w jakim jest ona konieczna dla jej użytkowników, w celu zapewnienia właściwej jej poufności.

Szczegółowe środki przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 2.

Środki ogólne, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 3.

Decyzja o rozpowszechnianiu informacji zgodnie z niniejszym ustępem ogranicza ją do zakresu, w jakim jest ona konieczna dla jej użytkownika, bez uszczerbku dla przepisów art. 8.

(*) Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.”;

3) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisja jest wspomagana przez komitet ustanowiony na podstawie art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (*).

(1) Dz.U. L 167 z 4.7.2003, s. 23.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”

(*) Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4.

6.4. Dyrektywa 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty ⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2000/36/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania środków dotyczących udostępniania zainteresowanym stronom informacji uzyskanych poprzez kontrole na ziemi przeprowadzane w ramach programu wspólnotowego SAFA oraz środków zmieniających załączniki do tej dyrektywy, określających elementy procedur technicznych do przeprowadzania kontroli na ziemi w ramach SAFA. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2003/36/CE, między innymi poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2004/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla prawa publicznego dostępu do dokumentów Komisji, jak ustanowiono w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001, Komisja przyjmuje z własnej inicjatywy środki udostępniania zainteresowanym stronom informacji, o których mowa w ust. 1 i związane z tym warunki. Środki te, zarówno ogólne jak i indywidualne, wynikają z potrzeby:

- dostarczenia osobom i organizacjom informacji, których potrzebują do poprawy bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym,
- ograniczania rozpowszechniania informacji do tego, co ściśle konieczne dla ich użytkowników, w celu zapewnienia właściwej ich poufności.

Szczegółowe środki przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 10 ust. 3.

Środki ogólne, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 4.”;

2) artykuł 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W oparciu o informacje zgromadzone na podstawie ust. 1 Komisja może:

a) zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 2 przyjąć właściwe środki mające na celu ułatwienie wykonania art. 3, 4 i 5, takie jak:

- ustalenie formatu przechowywania i rozpowszechniania danych,
- utworzenie lub wspieranie właściwych organów zarządzania lub obsługiwanie narzędzi niezbędnych na potrzeby gromadzenia i wymiany informacji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 76.

b) wyszczególnienie warunków przeprowadzania kontroli na płycie lotniska, w tym kontroli systematycznych oraz sporządzenie wykazu gromadzonych informacji. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 4.”;

3) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 3922/91.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

5. Komisja może ponadto konsultować się z komitetem w każdej innej sprawie dotyczącej stosowania niniejszej dyrektywy.”

4) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Komisja może dokonywać zmian w załącznikach do niniejszej dyrektywy.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 4.”.

6.5. Rozporządzenie (WE) nr 868/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczące ochrony przed subsydiowaniem i nieuczciwymi praktykami cenowymi powodującymi uszczerbek dla przewoźników lotniczych Wspólnoty w świadczeniu usług lotniczych z krajów nienależących do Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 868/2004 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do opracowania szczegółowej metodologii określania zaistnienia nieuczciwych praktyk cenowych. Powinna ona obejmować między innymi sposób, w jaki mają być oszacowywane normalna konkurencja cenowa, rzeczywiste koszty i rozsądne marże zysku w szczególnym kontekście sektora lotniczego. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 868/2004 poprzez jego uzupełnienie, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 868/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja opracowuje szczegółową metodologię określania zaistnienia nieuczciwych praktyk cenowych. Metodologia ta obejmuje między innymi sposób, w jaki mają być oszacowywane normalna konkurencja cenowa, rzeczywiste koszty i rozsądne marże zysku w szczególnym kontekście sektora lotniczego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 4.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 1.

2) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet ustanowiony na mocy art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

(*) Dz.U. L 240 z 24.8.1992, s. 8.”.

6.6. Dyrektywa 2004/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla tuneli w transeuropejskiej sieci drogowej⁽¹⁾

W odniesieniu do dyrektywy 2004/54/WE należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do wprowadzania zmian koniecznych w celu dostosowania załączników do postępu technicznego. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne dyrektywy 2004/54/WE, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

W związku z powyższym w dyrektywie 2004/54/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 30 kwietnia 2009 r. Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie praktyki stosowanej w państwach członkowskich. W razie konieczności przedstawia ona zalecenia dotyczące przyjęcia wspólnej zharmonizowanej metodologii analizy ryzyka zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 17 ust. 2.”;

2) artykuł 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Dostosowanie do postępu technicznego

Komisja dostosowuje załączniki do niniejszej dyrektywy do postępu technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 17 ust. 3.”;

3) artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 30.4.2004, s. 39.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

6.7. Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 należy w szczególności przyznać Komisji uprawnienia do zmieniania wspólnych kryteriów nałożenia zakazu wykonywania przewozów na przewoźnika lotniczego w celu uwzględnienia rozwoju naukowego i technicznego. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 2111/2005, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Ze względu na potrzebę skutecznego działania, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone dla zmiany załącznika określającego wspólne kryteria przy rozpatrywaniu zakazu wykonywania przewozów ze względów bezpieczeństwa na poziomie Wspólnoty.

W związku z tym w rozporządzeniu (WE) nr 2111/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólne kryteria nałożenia zakazu wykonywania przewozów na przewoźnika lotniczego oparte na odpowiednich normach bezpieczeństwa (dalej zwane „wspólnymi kryteriami”) są określone w Załączniku. Komisja może wprowadzić zmiany do tego załącznika, w szczególności w celu uwzględnienia rozwoju naukowego i technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 4.”;

2) artykuł 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje, w przypadkach, w których jest to wskazane, środki wykonawcze w celu ustanowienia szczegółowych zasad w zakresie procedur, o których mowa w niniejszym rozdziale. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 4.”;

3) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisja jest wspierana przez komitet, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 3922/91 (zwany dalej »komitetem«).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, s. 15.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) i ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio jeden miesiąc, jeden miesiąc i dwa miesiące.

5. Komisja może konsultować się z komitetem we wszelkich innych kwestiach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia.”

Indeks chronologiczny

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności.
2. Dyrektywa Rady 1993/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych.
3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych.
4. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego.
5. Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie usuwania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli.
6. Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków.
7. Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności.
8. Dyrektywa 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach.
9. Rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie.
10. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk.
11. Decyzja nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. ustanawiająca sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie.
12. Dyrektywa 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro*.
13. Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
14. Dyrektywa 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności.
15. Rozporządzenie Rady (WE) nr 530/1999 z dnia 9 marca 1999 r. dotyczące statystyk strukturalnych odnoszących się do zarobków i kosztów pracy.
16. Rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych.
17. Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych.
18. Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.
19. Dyrektywa 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka.

20. Dyrektywa 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych.
21. Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych.
22. Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.
23. Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności.
24. Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.
25. Rozporządzenie (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. ustanawiające Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) i zmieniające rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniom morza przez statki.
26. Rozporządzenie (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV).
27. Dyrektywa 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca normy jakości i bezpiecznego pobierania, badania, preparatyki, przechowywania, wydawania krwi ludzkiej i składników krwi.
28. Rozporządzenie (WE) nr 450/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. dotyczące wskaźnika kosztów pracy.
29. Dyrektywa 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym.
30. Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt.
31. Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni.
32. Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność.
33. Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych.
34. Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi.
35. Dyrektywa 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich.
36. Dyrektywa 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty strona.
37. Rozporządzenie (WE) nr 868/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczące ochrony przed subsydiowaniem i nieuczciwymi praktykami cenowymi powodującymi uszczerbek dla przewoźników lotniczych Wspólnoty w świadczeniu usług lotniczych z krajów nienależących do Wspólnoty Europejskiej.

38. Dyrektywa 2004/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla tuneli w transeuropejskiej sieci drogowej.
 39. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.
 40. Rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1935/2004 z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
 41. Rozporządzenie (WE) nr 1552/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie statystyk dotyczących kształcenia zawodowego w przedsiębiorstwach.
 42. Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz.
 43. Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń.
 44. Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach.
 45. Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.
 46. Dyrektywa 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn.
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 597/2009**z dnia 11 czerwca 2009 r.****w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej****(wersja ujednolicona)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 308 Traktatu stosowane w przypadku towarów wyprodukowanych z produktów rolnych, w szczególności przepisy tych rozporządzeń pozwalających na odstępstwo od ogólnej zasady, zgodnie z którą środki ochronne na granicach mają być zastąpione wyłącznie środkami przewidzianymi w tych rozporządzeniach,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽²⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednoczyć.
- (2) Wnioski Rundy Urugwajskiej w sprawie wielostronnych negocjacji handlowych doprowadziły do ustanowienia Światowej Organizacji Handlu („WTO”).
- (3) Załącznik 1 A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO”), zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994)⁽³⁾, zawiera między innymi Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. („GATT 1994”), Porozumienie w sprawie rolnictwa („Porozumienie w sprawie rolnictwa”), Porozumienie o stosowaniu art. VI GATT 1994 (zwanego dalej „Porozumieniem antydumpingowym z 1994 r.”) oraz Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („Porozumienie w sprawie subsydiów”).
- (4) Aby osiągnąć większą przejrzystość i skuteczność stosowania przez Wspólnotę zasad określonych w Porozumieniu antydumpingowym z 1994 r. oraz Porozumieniu w sprawie subsydiów, uznano za konieczne przyjęcie dwóch oddzielnych rozporządzeń, które szczegółowo określiłyby wymogi zastosowania każdego z tych instrumentów obrony handlu.
- (5) W celu zapewnienia odpowiedniego i przejrzystego wdrożenia zasad, o których mowa w tych dwóch porozumieniach, należy, w miarę możliwości, przenieść ich język do prawodawstwa Wspólnoty.
- (6) Ponadto słuszne wydaje się szczegółowe wyjaśnienie, kiedy subsydlum może być uznane za istniejące, zgodnie z jakimi przepisami będzie stanowić podstawę środków wyrównawczych (w szczególności, czy subsydlum zostało udzielone na szczególnych zasadach) oraz jakie kryteria należy stosować do wyliczenia kwoty subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych.
- (7) Określając istnienie subsydiów, należy wykazać wkład finansowy rządu bądź innego organu publicznego na terytorium kraju bądź też wsparcie w jakiejś formie dochodu bądź ceny w rozumieniu art. XVI GATT z 1994 r. oraz że korzyść z tego wynikająca została przyznana przedsiębiorstwu przyjmującemu.
- (8) W zakresie kalkulacji świadczenia na rzecz odbiorcy, w przypadku gdy wskaźnik rynkowy nie istnieje w danym kraju, wskaźnik powinien być ustalony poprzez dostosowanie warunków istniejących w danym kraju na podstawie istniejących czynników dostępnych w tym kraju. Gdy to nie ma zastosowania, ponieważ, między innymi, takie ceny lub koszty nie istnieją lub są nierealne, wówczas właściwy wskaźnik powinien zostać ustalony poprzez zastosowanie warunków istniejących na innych rynkach.
- (9) Pożądane jest sformułowanie jasnej i szczegółowej informacji dotyczącej czynników, które mogą być istotne dla stwierdzenia, czy subsydiowanie przywozu spowodowało istotne szkody lub może spowodować szkody. Wykazując, że ilość i poziom cen przywożonych towarów są źródłem szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, należy zwrócić uwagę na wpływ innych czynników, w szczególności warunków rynkowych występujących we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.⁽²⁾ Zob. załącznik V.⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

- (10) Zalecane jest zdefiniowanie terminu „przemysł wspólnotowy” oraz ewentualne wykluczenie stron związanych z wywozem z takiego przemysłu oraz zdefiniowanie terminu „związany”. Konieczne jest również wprowadzenie przepisu o nałożeniu cła wyrównawczego na rzecz producentów w regionie Wspólnoty oraz ustanowienie wytycznych w zakresie definicji takiego regionu.
- (11) Konieczne jest określenie strony, która może wnieść skargę dotyczącą ceł wyrównawczych, oraz zakresu, w jakim powinna być ona poparta przez przemysł wspólnotowy, oraz informacji na temat subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody oraz związku przyczynowego, jaki taka skarga powinna zawierać. Jest również celowe określenie procedur odrzucenia skarg lub wszczęcia postępowania.
- (12) Konieczne jest określenie sposobu powiadamiania zainteresowanych stron o kwestiach wymaganych przez organy władzy oraz możliwości przedstawiania przez nich odpowiednich dowodów oraz obrony własnych interesów. Pożądane jest również jasne określenie zasad i procedur, jakie należy stosować w trakcie dochodzenia, w szczególności zasad, dzięki którym zainteresowane strony przedstawiają się, mogą zaprezentować swoje opinie i przedstawić informacje w określonym terminie, jeżeli takie opinie i informacje mają zostać uwzględnione. Słuszne jest również określenie warunków dostępu do informacji oraz komentowania przez zainteresowane strony informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony. Ponadto państwa członkowskie oraz Komisja powinny współpracować w gromadzeniu informacji.
- (13) Konieczne jest określenie warunków nakładania tymczasowych opłat celnych, w tym warunków, w których mogą być one nałożone nie wcześniej niż 60 dni przed wszczęciem postępowania i nie później niż dziewięć miesięcy po tym terminie. Komisja może nałożyć takie cła tylko na okres czterech miesięcy.
- (14) Konieczne jest określenie procedur akceptacji zobowiązań eliminujących lub kompensujących subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych oraz szkody zamiast nakładania tymczasowych lub ostatecznych opłat celnych. Słuszne jest również określenie konsekwencji naruszenia lub wycofania się ze zobowiązań oraz nałożenie tymczasowych opłat celnych w sytuacji podejrzenia naruszenia lub w razie konieczności przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia wyników badań. Akceptując zobowiązania, należy zwracać uwagę, aby proponowane zobowiązania oraz ich egzekwowanie nie prowadziły do zachowań antykonkurencyjnych.
- (15) Uważa się za stosowne umożliwienie dokonywania wycofania zobowiązania i nakładanie cła w jednym akcie prawnym. Konieczne jest także zapewnienie, aby procedura wycofania kończyła się zazwyczaj w terminie sześciu miesięcy, jednak w żadnym przypadku w terminie dłuższym niż dziewięć miesięcy, aby zapewnić prawidłową egzekucję obowiązujących środków.
- (16) Konieczne jest wprowadzenie przepisu stanowiącego, że zakończenie spraw, bez względu na przyjęcie bądź nie środków ostatecznych, nastąpi zazwyczaj w ciągu 12 miesięcy, a w żadnym wypadku nie później niż 13 miesięcy od wszczęcia dochodzenia.
- (17) Dochodzenie bądź postępowanie powinno zostać zakończone, w przypadku gdy kwota subsydiów jest minimalna lub jeżeli, szczególnie w przypadku towarów przywożonych z krajów rozwijających się, ilość subsydiowanych towarów lub szkoda jest nieistotna i właściwe jest określenie tych kryteriów. W przypadku zastosowania środków trzeba zapewnić zakończenie postępowania oraz ustalić, że środki będą mniejsze niż kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli ta mniejsza kwota usunie szkodę. Należy określić metodę wyliczenia poziomu środków w przypadkach pobierania próbek.
- (18) Konieczne jest zapewnienie działającego z mocą wsteczną poboru tymczasowych opłat celnych, jeżeli uznane zostanie to za właściwe, oraz określenie okoliczności, które mogą uruchomić z mocą wsteczną stosowanie opłat celnych w celu uniknięcia podważenia środków ostatecznych, które mają być zastosowane. Należy ponadto zapewnić, by opłaty celne mogły być stosowane z mocą wsteczną w przypadku naruszenia bądź wycofania się ze zobowiązań.
- (19) Konieczne jest zapewnienie, by środki uległy przedawnieniu po okresie pięciu lat, o ile przegląd nie wykáže, że należy je utrzymać; konieczne jest również zapewnienie, w przypadkach dostarczenia wystarczających dowodów o zmienionych okolicznościach, przeglądów tymczasowych lub dochodzenia mających na celu określenie, czy zagwarantowano zwrot ceł wyrównawczych.
- (20) Nawet jeżeli Porozumienie w sprawie subsydiów nie zawiera przepisów dotyczących obejścia środków wyrównawczych, istnieje możliwość takiego obejścia, podobnego, lecz nie identycznego z obejściem środków antidumpingowych. Wydaje się więc słuszne wprowadzenie w życie w niniejszym rozporządzeniu przepisu zakazującego obchodzenie.
- (21) Pożądane jest wyjaśnienie, jakie strony mają prawo wnioskowania o wszczęcie dochodzeń przeciwko omijaniu środków.
- (22) Pożądane jest także wyjaśnienie, jakie praktyki stanowią omijanie przyjętych środków. Praktyki omijania środków mogą mieć miejsce zarówno wewnątrz Wspólnoty, jak i poza nią. W konsekwencji konieczne jest zapewnienie, aby zwolnienia z rozszerzonych ceł, które mogą być przyznane importerom, mogły także być przyznawane eksporterom, wówczas gdy cła zostają rozszerzone w celu odniesienia się do omijania środków mającego miejsce poza Wspólnotą.

- (23) Słuszne jest zezwolenie na zawieszenie środków wyrównawczych w przypadku tymczasowej zmiany warunków rynkowych, która sprawia, że dalsze stosowanie tych środków jest czasowo niewłaściwe.
- (24) Konieczne jest zapewnienie, by przywożone towary podlegające badaniu były przedmiotem rejestracji w momencie przywozu, aby umożliwić zastosowanie środków przeciwko takiemu przywozowi towarów.
- (25) Aby zapewnić należyte zastosowanie środków, konieczne jest, aby państwa członkowskie monitorowały i składały sprawozdanie Komisji na temat przywozu produktów podlegających dochodzeniu lub zastosowaniu środków oraz kwot pobranych opłat celnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Konieczne jest również zapewnienie Komisji możliwości wnioskowania do państwa członkowskiego o dostarczenie, z zastrzeżeniem zasad zachowania poufności, informacji w celu wykorzystania ich do monitorowania zobowiązań cenowych oraz weryfikowania poziomu skuteczności obowiązujących środków.
- (26) Konieczne jest zapewnienie regularnych konsultacji ze strony Komitetu Doradczego na określonych etapach dochodzenia. Komitet powinien składać się z przedstawicieli państw członkowskich oraz przedstawiciela Komisji pełniącego funkcję przewodniczącego.
- (27) Wskazane jest zapewnienie wizyt kontrolnych mających na celu sprawdzenie dostarczonych informacji na temat subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych bądź szkód, przy czym takie wizyty powinny być uzależnione od właściwych odpowiedzi na otrzymane kwestionariusze.
- (28) Niezbędne jest zapewnienie dostarczenia próbek w przypadku dużej liczby stron bądź transakcji w celu umożliwienia zakończenia dochodzenia w wyznaczonym terminie.
- (29) Konieczne jest zapewnienie, w przypadku gdy strony nie współpracują ze sobą w sposób zadowalający, wykorzystania innych informacji do ustalenia wyników badań oraz wykorzystania mniej korzystnych informacji niż w przypadku, gdyby strony ze sobą współpracowały.
- (30) Należy wprowadzić postanowienie o takim traktowaniu poufnych informacji, aby tajemnice handlowe oraz tajemnice rządowe nie były ujawniane.
- (31) Niezbędne jest wprowadzenie przepisów o należyтым ujawnianiu istotnych faktów i okoliczności stronom, które kwalifikują się do takiego traktowania, oraz, aby ujawnianie takie uwzględniało proces podejmowania decyzji we Wspólnocie, w okresie umożliwiającym stronom obronę ich interesów.
- (32) Rozsądne jest stworzenie systemu administracyjnego, w ramach którego można przedstawiać argumenty, czy środki te są w interesie Wspólnoty, w tym w interesie konsumentów, oraz określać terminy, w których informacje takie można przedstawiać łącznie z prawem ujawniania zainteresowanych stron.
- (33) Stosując zasady Porozumienia w sprawie subsydiów, istotne jest, w celu utrzymania równowagi praw i obowiązków, określonych w tym Porozumieniu, aby Wspólnota uwzględniła ich interpretację przez głównych partnerów handlowych Wspólnoty, zgodnie z ustawodawstwem lub ustaloną praktyką,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zasady

1. Cło wyrównawcze może zostać nałożone w celu skompensowania wszelkich przyznanych subsydiów, bezpośrednio bądź pośrednio, dla wytworzenia, produkcji, wywozu lub przywozu dowolnego produktu, którego dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie powoduje szkodę.

2. Niezależnie od ust. 1, w przypadku gdy produkty nie są bezpośrednio przywożone do Wspólnoty z kraju pochodzenia, lecz wwożone do Wspólnoty z kraju pośredniczącego, stosuje się w pełni przepisy niniejszego rozporządzenia, a transakcja bądź transakcje, tam gdzie to stosowne, są uznane za przeprowadzone między krajem pochodzenia a Wspólnotą.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) produkt uważany jest za subsydiowany, jeżeli korzysta z subsydium podlegającego środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 i 4. Subsydium takie może być przyznane przez władze publiczne kraju pochodzenia przywożonego produktu lub przez władze publiczne kraju pośredniczącego, z którego produkt jest wywożony do Wspólnoty, zwanym do celów niniejszego rozporządzenia „krajem wywozu”;
- b) „władza publiczna” oznacza każdy organ publiczny na terytorium kraju pochodzenia lub wywozu;
- c) „podobny produkt” oznacza produkt, który jest identyczny, to jest produkt przypominający pod wszystkimi względami rozpatrywany produkt lub, w przypadku braku takiego produktu, inny produkt, który wprawdzie nie przypomina go pod wszystkimi względami, ma właściwości, które w dużej mierze przypominają właściwości rozpatrywanego produktu;

d) „szkoda”, chyba że określono inaczej, oznacza istotną szkodę majątkową dla wspólnotowego przemysłu, zagrożenie wyrządzenia szkody majątkowej dla wspólnotowego przemysłu lub istotne opóźnienie w stworzeniu takiego przemysłu i jest interpretowany zgodnie z przepisami art. 8.

Artykuł 3

Definicja subsydium

Subsydium uważa się, że istnieje, jeżeli:

1) a) władze publiczne kraju pochodzenia lub wywozu wniosły wkład finansowy, to znaczy, gdy:

(i) praktyka władz publicznych zakłada bezpośrednie przekazanie środków finansowych (na przykład dotacje, pożyczki, dopłaty do kapitału własnego), potencjalne bezpośrednie transfery środków finansowych lub zobowiązań (na przykład gwarancje pożyczek);

(ii) należny dochód władz publicznych normalnie pobierany zostaje utracony lub niepobrano (na przykład bodźce finansowe w rodzaju ulg podatkowych). W tym zakresie zwolnienie przywożonych produktów z opłat celnych i podatków, którymi objęty jest podobny produkt przeznaczony do krajowej konsumpcji, lub umorzenie takich ceł lub podatków w kwotach nieprzekraczających tych, które zostały naliczone, nie jest traktowany jako subsydium, pod warunkiem że takie zwolnienie jest przyznawane zgodnie z przepisami załączników I, II i III;

(iii) władze publiczne zapewniają towary i usługi inne niż ogólna infrastruktura bądź też nabywają towary;

(iv) władze publiczne:

— dokonują płatności na rzecz mechanizmu finansującego, lub

— powierzają lub wyznaczają prywatnej jednostce wykonywanie jednej lub wielu rodzajów funkcji określonych w ppkt (i), (ii) oraz (iii), które zazwyczaj są w przyznane rządowi, a praktyka nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez rząd;

lub

b) ma miejsce jakakolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen w rozumieniu art. XVI GATT z 1994 r.; oraz

2) w ten sposób zostaje przyznane świadczenie.

Artykuł 4

Subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych

1. Subsydia podlegają środkom wyrównawczym wyłącznie, jeżeli są to subsydia szczególnie określone w ust. 2, 3 i 4.

2. W celu ustalenia, czy subsydia są szczególnie dla przedsiębiorstwa, przemysłu bądź grupy przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu (zwanymi dalej „niektórymi przedsiębiorstwami”) w ramach jurysdykcji organu udzielającego subsydium, stosuje się następujące zasady:

a) jeżeli organ przyznający lub ustawodawstwo, na podstawie którego działa organ przyznający, wyraźnie ogranicza dostęp do subsydiów niektórym przedsiębiorstwom, subsydium takie jest szczególnie;

b) jeżeli organ przyznający lub ustawodawstwo, na podstawie którego działa organ przyznający, określa obiektywne kryteria lub zasady regulujące uprawnienie do otrzymania subsydium i jego kwotę, szczególność nie występuje, pod warunkiem że uprawnienie jest automatyczne, zaś kryteria i warunki są ściśle przestrzegane;

c) jeżeli, bez względu na brak szczególności wynikającej ze stosowania zasad ustanowionych w lit. a) i b), istnieją powody, aby sądzić, że subsydium może być faktycznie szczególnie, można rozważyć inne czynniki. Czynniki takimi są: korzystanie z programu subsydiów przez ograniczoną liczbę niektórych przedsiębiorstw; pierwszeństwo wykorzystania przez niektóre przedsiębiorstwa; udzielanie nieproporcjonalnie dużych kwot subsydium niektórym przedsiębiorstwom; oraz sposób działania według uznania przy podejmowaniu decyzji w sprawie subsydium przez organ przyznający subsydium. W tym względzie należy uwzględnić w szczególności informacje na temat częstotliwości odrzucania lub zatwierdzania wniosków o udzielenie subsydium oraz uzasadnienie takich decyzji.

Do celów lit. b) obiektywne kryteria i warunki oznaczają kryteria i warunki, które są neutralne, nie traktują priorytetowo niektórych przedsiębiorstw w stosunku do innych przedsiębiorstw i które mają charakter ekonomiczny i zastosowania horyzontalne, jak np. liczba pracowników lub wielkość przedsiębiorstwa.

Kryteria lub warunki muszą być wyraźnie określone przez prawo, przepisy wykonawcze lub inny urzędowy dokument w sposób umożliwiający weryfikację.

Stosując akapit pierwszy lit. c), należy brać pod uwagę stopień zróżnicowania działalności gospodarczej podlegający jurysdykcji organu przyznającego, a także okres działania programu subsydiów.

3. Subsydium, które ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw znajdujących się w obrębie określonego obszaru geograficznego podlegającego jurysdykcji organu przyznającego, jest subsydem szczególnym. Ustalanie bądź zmiana ogólnie stosowanych stawek podatkowych przez wszystkie uprawnione do tego szczeble administracji rządowej nie jest traktowane jako subsydem szczególne do celów niniejszego rozporządzenia.

4. Bez względu na ust. 2 i 3 następujące subsydia są traktowane jako subsydia szczególne:

- a) subsydia uwarunkowane, prawnie lub faktycznie, wyłącznie jednym lub jednym z kilku innych warunków, wynikami wywozu, włączając w tym określone w załączniku I;
- b) subsydia uwarunkowane, wyłącznie jednym lub między innymi warunkami, preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

Do celów lit. a) subsydia są traktowane jako faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu, gdy stan faktyczny wskazuje, że przyznanie subsydium, bez prawnego uwarunkowania od wyników wywozu, jest w istocie związany z aktualną lub przewidywaną wielkością wywozu lub przychodami z wywozu. Sam fakt, że subsydem jest przyznawane przedsiębiorstwom prowadzącym wywóz, nie stanowi podstawy do traktowania jako subsydium wywozowego w rozumieniu niniejszego przepisu.

5. Każde ustalenie szczególności zgodnie z przepisami niniejszego artykułu powinno być wyraźnie umotywowane na podstawie konkretnych dowodów.

Artykuł 5

Kalkulacja kwoty subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych

Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest wyliczona w kategoriach korzyści dla odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie prowadzenia dochodzenia w sprawie subsydiowania. Zazwyczaj okres ten jest najbliższym okresem obrachunkowym beneficjanta, lecz może być też innym przynajmniej sześciomiesięcznym okresem poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, dla którego dostępne są dane finansowe i inne istotne dane.

Artykuł 6

Kalkulacja świadczenia na rzecz odbiorcy

Dla kalkulacji świadczenia na rzecz odbiorcy stosuje się następujące zasady:

- a) uczestnictwo władz publicznych w kapitale akcyjnym nie jest traktowane jako przyznanie świadczenia na rzecz odbiorcy, chyba że inwestycja może być uznana za niezgodną z normalną praktyką inwestycyjną, włączając rezerwę na kapitał podwyższonego ryzyka, prywatnych inwestorów na terytorium kraju pochodzenia i/lub wywozu;

b) pożyczka udzielona przez władze publiczne nie jest traktowana jako przyznanie korzyści, chyba że istnieje różnica między kwotą, jaką przedsiębiorstwo otrzymujące pożyczkę płaci od pożyczki rządowej, oraz kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku. W tym przypadku korzyść jest różnicą między tymi kwotami;

c) pożyczka gwarantowana przez władze publiczne nie jest traktowana jako przyznanie korzyści, chyba że istnieje różnica między kwotą, jaką firma otrzymująca gwarancję płaci od pożyczki gwarantowanej przez rząd, oraz kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną w przypadku braku gwarancji rządowej. W tym przypadku świadczenie jest różnicą między tymi kwotami, skorygowaną o wszelkie różnice w opłatach;

d) dostarczenie towarów i usług bądź nabycie towarów przez władze publiczne nie jest traktowane jako udzielenie świadczenia, chyba że dostawa odbywa się za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub też jeżeli zakup odbywa się za kwotę wyższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Odpowiedniość wynagrodzenia jest określona w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych w stosunku do przedmiotowego produktu lub usługi w kraju dostawy lub nabycia, włączając cenę, jakość, dostępność, zbywalność towaru, transport oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży.

Jeżeli nie istnieją takie aktualne warunki rynkowe w stosunku do przedmiotowego produktu lub usługi w kraju dostawy lub nabycia, które mogą być stosowane jako właściwe wskaźniki, stosuje się następujące zasady:

- (i) warunki istniejące w przedmiotowym kraju zostają dostosowane na podstawie rzeczywistych kosztów, cen i innych czynników dostępnych w tym kraju poprzez właściwe kwoty, które odzwierciedlają normalne warunki rynkowe; lub
- (ii) w stosownych okolicznościach stosowane są warunki istniejące na rynku innego kraju lub na światowym rynku, które są dostępne dla odbiorców.

Artykuł 7

Przepisy ogólne dotyczące wyliczeń

1. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest określona na jednostkę subsydiowanego produktu wywożonego na teren Wspólnoty.

Ustalając tę kwotę, należy odliczyć od ogólnej kwoty subsydium następujące elementy:

- a) opłaty pobierane przy składaniu wniosków lub inne koszty obowiązkowo poniesione w celu zakwalifikowania się do uzyskania subsydium lub koszty jego uzyskania;

- b) podatki wywozowe, opłaty celne oraz inne opłaty nałożone na wywóz produktu na teren Wspólnoty szczególnie przeznaczone na skompensowanie subsydium.

W przypadku zgłoszenia przez zainteresowaną stronę roszczenia odliczenia strona ta musi udowodnić zasadność roszczenia.

2. Jeżeli subsydium nie jest udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości, kwota subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jest ustalona poprzez przydzielenie wartości całkowitego subsydium, jeśli to właściwe, ponad poziom produkcji, sprzedaży czy wywozu przedmiotowych produktów w okresie prowadzenia dochodzenia w związku z subsydiowaniem.

3. Jeżeli subsydium może być związane z nabyciem lub nabyciem w przyszłości środków trwałych, kwota subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jest wyliczona poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w danym przemyśle.

Tak wyliczona kwota przypisana do okresu dochodzenia, obejmująca to, co wynika ze środków trwałych nabytych przed tym okresem, jest przydzielona w sposób opisany w ust. 2.

Jeżeli aktywa nie podlegają amortyzacji, subsydium jest wyceniane jako nieoprocentowana pożyczka i traktowane zgodnie z art. 6 lit. b).

4. Jeżeli subsydium nie może być powiązane z nabyciem środków trwałych, kwota świadczenia otrzymanego w okresie prowadzenia dochodzenia jest zasadniczo przypisana temu okresowi i przydzielona w sposób określony w ust. 2, chyba że specjalne okoliczności uzasadniają przypisanie subsydium innemu okresowi.

Artykuł 8

Ustalenie szkody

1. Ustalenie szkody opiera się na pozytywnych dowodach i obejmuje badanie:

- a) wielkości przywozu towarów po cenach subsydiowanych oraz wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny podobnych produktów na rynku Wspólnoty; oraz
- b) wpływu tych towarów przywożonych na wspólnotowy przemysł.

2. W odniesieniu do przywozu towarów po cenach subsydiowanych należy uwzględnić fakt, czy nastąpił istotny wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych w kategoriach bezwzględnych czy względnych w stosunku do produkcji i konsumpcji we Wspólnocie. W odniesieniu do wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny należy uwzględnić fakt, czy nastąpiło istotne zniżenie ceny w wyniku przywozu towarów po cenach subsydiowanych w porównaniu z ceną podobnego produktu we wspólnotowym przemyśle lub czy wpływ takiego przywozu może w inny sposób doprowadzić do istotnego obniżenia cen lub powstrzymania wzrostu cen, który nastąpiłby w przeciwnym wypadku. Żaden czynnik ani większa liczba tych czynników nie stanowi decydującej wskazówki.

3. Jeżeli przywóz produktu z więcej niż jednego kraju podlega równocześnie dochodzeniu w sprawie cła wyrównawczego, wpływ takiego przywozu będzie oceniany w sposób łączny tylko w przypadku stwierdzenia, że:

- a) kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalona w stosunku do przywozu z każdego kraju jest większa niż kwota minimalna określona w art. 14 ust. 5 i że wielkość przywożonych towarów z każdego kraju nie jest nieistotna; oraz
- b) łączna ocena wpływu przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między przywożonymi produktami a warunkami konkurencji między przywożonymi produktami i podobnym produktem wspólnotowym.

4. Badanie wpływu przywozu towarów po subsydiowanych cenach na dany wspólnotowy przemysł obejmuje ocenę istotnych czynników ekonomicznych oraz wskaźników mających wpływ na stan przemysłu, włączając: fakt, że przemysł ciągle jeszcze zwalcza skutki dawnego subsydiowania lub dumpingu; wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych; faktyczny i potencjalny spadek sprzedaży, zysków, produkcji, udziału rynkowego, wydajności, zwrotu z inwestycji, wykorzystania zdolności produkcyjnych; czynniki wpływające na ceny we Wspólnocie; faktyczny i potencjalny negatywny wpływ na przepływ środków pieniężnych, stan zapasów, zatrudnienie, wynagrodzenia, wzrost, zdolność gromadzenia kapitału lub inwestycji oraz, w przypadku rolnictwa, wzrost obciążenia rządowych programów wsparcia. Wykaz ten nie jest wyczerpujący ani też żaden pojedynczy czynnik ani większa liczba tych czynników nie musi stanowić decydującej wskazówki.

5. Należy wykazać na podstawie wszystkich istotnych dowodów przedstawionych w związku z ust. 1, że przywóz towarów po subsydiowanych cenach przynosi szkodę. W szczególności wiąże się to z koniecznością wykazania, że ilość i/lub poziomy cen określone na podstawie ust. 2 są odpowiedzialne za wpływ na wspólnotowy przemysł, jak przewidziano w ust. 4, oraz że wpływ ten istnieje w stopniu umożliwiającym jego klasyfikację jako istotny.

6. Znane czynniki inne niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych, które przynoszą szkodę wspólnotowemu przemysłowi, są również badane w celu upewnienia się, że szkoda wyrządzonej przez te czynniki nie można przypisać przywózowi towarów po cenach subsydiowanych zgodnie z ust. 5. Czynniki, które mogą być brane pod uwagę w tym względzie, obejmują ilość i ceny w przywozie towarów po cenach niesubsydiowanych, spadek popytu czy też zmiany struktury spożycia, restrykcyjne praktyki handlowe oraz konkurencja między producentami z państw trzecich oraz producentami z krajów Wspólnoty, rozwój technologii oraz wyniki w zakresie wywozu oraz wydajność wspólnotowego przemysłu.

7. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych jest oceniany w stosunku do produkcji podobnego produktu przez wspólnotowy przemysł, jeżeli dostępne dane umożliwiają oddzielną identyfikację tej produkcji na podstawie takich kryteriów, jak proces produkcyjny, sprzedaż i zyski producentów. Jeżeli oddzielna identyfikacja tej produkcji nie jest możliwa, wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych jest oceniany poprzez badanie produkcji najwęższej grupy lub asortymentu produktów obejmujących podobny produkt, dla którego można uzyskać niezbędne informacje.

8. Określenie zagrożenia wyrządzenia szkody majątkowej jest oparte na faktach, a nie tylko na zarzutach, przypuszczeniach czy odległych możliwościach. Zmiana okoliczności, które tworzą sytuację, w której subsydyum wyrządzi szkodę, musi być dokładnie przewidziana i stanowić bezpośrednie zagrożenie.

Stwierdzając istnienie zagrożenia szkodą majątkową, należy zwrócić uwagę między innymi na takie czynniki, jak:

- a) charakter przedmiotowego subsydyum lub subsydiów oraz skutki handlowe, jakie mogą z nich wynikać;
- b) znaczne tempo wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na rynek Wspólnoty, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu;
- c) dostatecznie swobodnie rozporządzalna przez eksportera zdolność do sprzedaży lub znaczny rychły wzrost takiej zdolności, wskazujący na prawdopodobieństwo istotnego wzrostu wywozu towarów po cenach subsydiowanych na teren Wspólnoty, uwzględniając dostępność do innych rynków eksportowych dla wchłonięcia dodatkowego wywozu;
- d) fakt, czy ceny przywożonych produktów mogą, w istotnym stopniu, obniżyć ceny bądź uniemożliwić wzrost cen, który miałby miejsce w przeciwnym wypadku i mógłby prawdopodobnie zwiększyć popyt na dalszy przywóz; oraz
- e) badanie zapasów produktu.

Żaden z czynników przedstawionych powyżej nie stanowi sam w sobie decydującej wskazówki, lecz wszystkie czynniki razem

wzięte prowadzą do wniosku, że dalszy wywóz towarów po cenach subsydiowanych stanowi bezpośrednie zagrożenie oraz, w przypadku niepodjęcia działań ochronnych, może wystąpić szkoda majątkowa.

Artykuł 9

Definicja wspólnotowego przemysłu

1. Do celów niniejszego rozporządzenia wyrazy „wspólnotowy przemysł” interpretuje się jako odnoszący się do wszystkich producentów we Wspólnocie wytwarzających podobny produkt lub do tych, których łączna produkcja stanowi znaczną część zgodnie z art. 10 ust. 6 produkcji ogółem tych produktów we Wspólnocie, z wyjątkiem gdy:

- a) producenci są związani z eksporterami lub importerami lub sami są importerami produktu, co do którego istnieje domniemanie, że przywóz nastąpił po cenach subsydiowanych, termin „wspólnotowy przemysł” może być interpretowany jako odnoszący się do pozostałych producentów;
- b) w wyjątkowych okolicznościach, w odniesieniu do danej produkcji, terytorium Wspólnoty można podzielić na dwa lub więcej konkurencyjnych rynków, a producentów działających na każdym z tych rynków można uznać za odrębną branżę, jeżeli:
 - (i) producenci działający na takim rynku sprzedają całą lub prawie całą produkcję danego produktu na tym rynku; oraz
 - (ii) popyt na tym rynku nie jest w istotnym stopniu zaspokojony przez producentów danego produktu usytuowanych gdzie indziej we Wspólnocie.

W takich okolicznościach zaistnienie szkody można stwierdzić nawet w przypadku, gdy znaczna część całego wspólnotowego przemysłu nie została poszkodowana, jeżeli przywóz towarów po cenach subsydiowanych koncentruje się na takim odizolowanym rynku oraz jeżeli przywóz towarów po cenach subsydiowanych wyrządza szkodę producentom całej lub prawie całej produkcji danego produktu na takim rynku.

2. Do celów ust. 1 producenci są traktowani jako powiązani z eksporterami bądź importerami tylko wtedy, gdy:

- a) jeden z nich, bezpośrednio bądź pośrednio, kontroluje drugiego; lub
- b) obaj, bezpośrednio bądź pośrednio, są kontrolowani przez stronę trzecią; lub
- c) razem, bezpośrednio lub pośrednio, kontrolują stronę trzecią, jeżeli istnieją podstawy, aby wierzyć lub podejrzewać, że w wyniku takiego stosunku zachowanie danego producenta będzie inne niż w przypadku niepowiązanych producentów.

Do celów niniejszego ustępu uważa się, że jeden producent sprawuje kontrolę nad innym, gdy jest w stanie w sposób prawny lub operacyjny nakładać na niego ograniczenia bądź wydawać mu polecenia.

3. W przypadku gdy wspólnotowy przemysł jest interpretowany jako odnoszący się do producentów w określonym regionie, eksporterzy bądź władze publiczne udzielające subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, uzyskują możliwość oferowania zaciągnięcia zobowiązań na podstawie art. 13 w odniesieniu do danego regionu. W takich przypadkach, przy ocenie zainteresowania Wspólnoty podjęciem środków, uwzględnia się w szczególności interes danego regionu. Jeżeli odpowiednio zobowiązanie nie jest natychmiast oferowane lub jeżeli stosuje się sytuacje określone w art. 13 ust. 9 i 10, w stosunku do Wspólnoty jako całości może zostać nałożone tymczasowe bądź ostateczne cło wyrównawcze. W takich przypadkach opłaty celne, jeżeli będzie to możliwe, mogą być ograniczone do określonych producentów bądź eksporterów.

4. Przepisy art. 8 ust. 7 mają zastosowanie do niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Wszczęcie postępowania

1. Z wyjątkiem przepisów przewidzianych w ust. 8 dochodzenie, mające na celu ustalenie istnienia, stopnia oraz skutków domniemanego subsydium, jest wszczynane po otrzymaniu pisemnej skargi osoby fizycznej bądź prawnej lub stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, działającego w imieniu wspólnotowego przemysłu.

Skargę można wnieść do Komisji lub państwa członkowskiego, które przekaże ją do Komisji. Komisja prześle państwu członkowskim kopię każdej otrzymanej skargi. Skargę uważa się za wniesioną w pierwszym dniu roboczym po jej doręczeniu Komisji listem poleconym lub wystawieniu potwierdzenia odbioru przez Komisję.

Gdy przy braku jakiegokolwiek skargi państwo członkowskie jest w posiadaniu dostatecznych dowodów zarówno na subsydiowanie, jak i na szkodę wynikającą dla wspólnotowego przemysłu, niezwłocznie powiadomi o takich dowodach Komisję.

2. Skarga określona w ust. 1 obejmuje dostateczne dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych (włączając, w miarę możliwości, ich kwoty), szkody oraz związek przyczynowy między domniemanym przywozem towarów po cenach subsydiowanych a domniemaną szkodą. Skarga powinna zawierać taką informację, która jest odpowiednio dostępna stronie wnoszącej skargę, w szczególności:

a) tożsamość strony wnoszącej skargę oraz opis przez stronę wnoszącą skargę wielkości i wartości produkcji we Wspólnocie podobnego produktu. W przypadku wniesienia skargi

w imieniu wspólnotowego przemysłu skarga ma wskazywać przemysł, w imieniu którego wnoszona jest skarga w formie wykazu wszystkich znanych producentów podobnego produktu we Wspólnocie (lub stowarzyszeń producentów podobnego produktu we Wspólnocie) oraz, o ile to możliwe, opisu wielkości i wartości produkcji podobnego produktu we Wspólnocie przez tych producentów;

b) pełen opis produktu, co do którego istnieje domniemanie subsydiowania, nazwa danego kraju lub krajów pochodzenia i/lub wywozu, tożsamość każdego znanego eksportera lub zagranicznego producenta oraz wykaz znanych osób przywołujących przedmiotowy produkt;

c) dowody w odniesieniu do istnienia, kwoty, charakteru oraz stosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do subsydiów;

d) informacje na temat domniemanego przywozu towarów po obniżonych cenach, wpływu takiego przywozu na ceny podobnego produktu na wspólnotowym rynku oraz wynikającego z tego wpływu przywozu na wspólnotowy przemysł, na co wskazują odnośne czynniki i wskaźniki oddziałujące na stan wspólnotowego przemysłu, które zostały wymienione w art. 8 ust. 2 i 4.

3. Komisja zbada, w miarę możliwości, prawidłowość i odpowiedniość dowodów przedstawionych przez stronę wnoszącą skargę w celu stwierdzenia, czy istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

4. Dochodzenie może być wszczęte w celu ustalenia, czy domniemane subsydia są „szczególne” w rozumieniu art. 4 ust. 2 oraz 3.

5. Dochodzenie może być również wszczęte w stosunku do środków w rodzaju tych wymienionych w załączniku IV w stopniu, w jakim zawierają one element subsydium określonego w art. 3 w celu ustalenia, czy przedmiotowe środki w pełni są zgodne z przepisami tego załącznika.

6. Dochodzenie nie może być wszczęte na mocy ust. 1, chyba że stwierdzono na podstawie badania stopnia poparcia lub sprzeciwu wobec skargi składanej przez producentów podobnego produktu we Wspólnocie, że skarga została wniesiona przez wspólnotowy przemysł lub w jego imieniu. Skarga uznana zostanie za wniesioną przez wspólnotowy przemysł lub w jego imieniu, jeżeli jest poparta przez tych producentów we Wspólnocie, których łączna produkcja stanowi ponad 50 % ogólnej produkcji podobnego produktu wytwarzanego przez tę część wspólnotowego przemysłu wyrażającą swoje poparcie lub sprzeciw wobec skargi. Jednakże dochodzenie nie zostanie wszczęte, jeżeli producenci we Wspólnocie wyraźnie popierający skargę stanowią mniej niż 25 % ogólnej produkcji podobnego produktu wytwarzanego przez wspólnotowy przemysł.

7. Władze będą unikać, o ile niepodjęta zostanie decyzja o wszczęciu dochodzenia, wszelkich publikacji na temat skargi, na podstawie której ma być wszczęte dochodzenie. Jednakże niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi na mocy niniejszego artykułu, a w każdym razie przed wszczęciem dochodzenia, Komisja powiadomi dany kraj pochodzenia i/lub wywozu, który zostanie zaproszony do udziału w konsultacjach w celu wyjaśnienia sytuacji w zakresie spraw określonych w ust. 2 oraz ustalenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

8. Jeżeli, w szczególnych okolicznościach, Komisja podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia bez otrzymania pisemnej skargi ze strony lub w imieniu wspólnotowego przemysłu o wszczęcie takiego dochodzenia, zostanie ono podjęte na podstawie dostatecznych dowodów istnienia subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, szkody oraz związku przyczynowego opisanego w ust. 2, uzasadniającego wszczęcie takiego dochodzenia.

9. Dowody istnienia zarówno subsydiów, jak i szkody są rozważane równocześnie przy podejmowaniu decyzji o wszczęciu dochodzenia. Skarga jest odrzucona w przypadku niedostatecznych dowodów na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych bądź dowodów na istnienie szkody, uzasadniających wszczęcie postępowania w tej sprawie. Postępowanie nie zostanie wszczęte wobec krajów, których przywóz stanowi udział w rynku poniżej 1 %, chyba że przywóz z tych krajów stanowi łącznie 3 % lub więcej konsumpcji we Wspólnocie.

10. Skargę można wycofać przed wszczęciem dochodzenia, w którym to przypadku uznana zostanie za niewniesioną.

11. Jeżeli, po konsultacjach, okaże się, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja uczyni to w ciągu 45 dni od wniesienia skargi i opublikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niedostatecznych dowodów strona wnosząca skargę, po konsultacjach, zostanie poinformowana w ciągu 45 dni o dacie wniesienia skargi do Komisji.

12. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zapowiada wszczęcie dochodzenia, określa produkt i zainteresowane kraje, zawiera skrót uzyskanych informacji oraz zapewnia, że wszelkie istotne informacje zostaną przekazane Komisji.

Określa ono terminy, w których zainteresowane strony mogą się wzajemnie poznać, przedstawić swoje opinie na piśmie oraz dostarczyć informacje, jeżeli opinie takie oraz informacje mają być uwzględnione w trakcie dochodzenia. Ustala ono również termin, w którym zainteresowane strony mogą ubiegać się o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 11 ust. 5.

13. Komisja poinformuje znanych jej zainteresowanych eksporterów, importerów oraz przedstawicielskie stowarzyszenia importerów i eksporterów oraz kraj pochodzenia i/lub wywozu oraz strony wnoszące skargę o wszczęciu postępowania oraz, z należytą troską o zachowanie poufności informacji, dostarczy pełny tekst pisemnej skargi określonej w ust. 1 znanym eksporterom oraz władzom kraju pochodzenia i/lub wywozu oraz udostępni go na żądanie innym zainteresowanym stronom uczestniczącym w postępowaniu. Jeżeli liczba eksporterów uczestniczących w postępowaniu jest wyjątkowo duża, pełen tekst pisemnej skargi może być dostarczony wyłącznie władzom kraju pochodzenia i/lub wywozu lub właściwemu stowarzyszeniu handlu.

14. Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych nie powinno stanowić przeszkody w procedurach odprawy celnej.

Artykuł 11

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja, działająca wspólnie z państwami członkowskimi, rozpoczyna dochodzenie na poziomie Komisji. Dochodzenie takie dotyczy zarówno subsydiowania, jak i szkody, które są badane równocześnie.

Do celów reprezentatywnych ustaleń określa się okres dochodzenia, który w przypadku subsydiowania obejmuje zazwyczaj okres dochodzenia przewidziany w art. 5.

Informacje dotyczące okresu następującego po terminie dochodzenia nie są zazwyczaj brane pod uwagę.

2. Strony otrzymujące kwestionariusze wykorzystywane w dochodzeniu w sprawie ceł wyrównawczych mają przynajmniej 30 dni na udzielenie odpowiedzi. Termin dla eksporterów będzie liczony od daty otrzymania kwestionariusza, który w tym celu uważa się za otrzymany w tydzień po wysłaniu go do respondenta lub przesłaniu go do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego kraju pochodzenia i/lub wywozu. Trzydziestodniowy okres może być przedłużony, uwzględniając należyte terminy dochodzenia, pod warunkiem że strona przedstawi uzasadnioną przyczynę takiego przedłużenia, wynikającą ze szczególnych okoliczności.

3. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki, aby nadać moc prawną takim żądaniom.

Przesyłają one Komisji wnioskowane informacje wraz z rezultatami wszelkich przeprowadzonych inspekcji, kontroli i dochodzeń.

Gdy taka informacja jest w interesie ogółu lub gdy państwo członkowskie wnioskowało o jej przekazanie, Komisja przesyła ją do państw członkowskich, pod warunkiem że nie jest ona poufna, w przeciwnym wypadku przekazane jest tylko jej niepoufne streszczenie.

4. Komisja może zażądać od państw członkowskich przeprowadzenia wszystkich niezbędnych badań i inspekcji, w szczególności wśród importerów, handlowców oraz producentów we Wspólnocie, oraz przeprowadzenia dochodzeń w państwach trzecich, pod warunkiem że zainteresowane firmy wyrażą zgodę oraz że rząd danego kraju jest oficjalnie powiadomiony i nie wnosi sprzeciwu.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu nadania mocy prawnej wnioskowi Komisji.

Urzednicy Komisji są upoważnieni, na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego, do pomocy urzędnikom państw członkowskich w wypełnieniu ich obowiązków.

5. Zainteresowane strony, które ujawnią się zgodnie z art. 10 ust. 12 akapit drugi, będą wysłuchane, jeśli w okresach opisanych w ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* sporządziły pisemny wniosek świadczący, że są stronami zainteresowanymi, które mogłyby być pokrzywdzone przez wyniki postępowania, oraz że istnieją szczególne powody, dla których powinny być wysłuchane.

6. Należy, na żądanie, zapewnić importerom, eksporterom oraz innym stronom wnoszącym skargę, którzy ujawnili się zgodnie z art. 10 ust. 12 akapit drugi, a także władzom publicznym kraju pochodzenia i/lub wywozu możliwość spotkania się ze stronami o sprzecznych interesach, w sposób umożliwiający przedstawienie przeciwstawnych opinii oraz argumentów dla ich obalenia.

Przy organizowaniu takiej możliwości należy uwzględnić poufności informacji oraz wygodę stron.

Żadna ze stron nie ma obowiązku uczestniczenia w spotkaniu, a nieobecność nie jest szkodliwa dla sytuacji takiej strony.

Ustne informacje przekazane zgodnie z niniejszym ustępem są uwzględniane przez Komisję, o ile zostaną następnie potwierdzone na piśmie.

7. Strony wnoszące skargę, rząd kraju pochodzenia i/lub wywozu, importerzy i eksporterzy oraz ich stowarzyszenia przedstawicielskie, organizacje użytkowników i konsumentów, które ujawniły się zgodnie z art. 10 ust. 12 akapit drugi, mogą,

na pisemny wniosek, zbadać wszystkie informacje udostępnione Komisji przez każdą stronę uczestniczącą w dochodzeniu, z wyjątkiem wewnętrznych dokumentów sporządzonych przez władze Wspólnoty lub jej państwa członkowskie, które są istotne dla przedstawienia ich spraw i nie są poufne w rozumieniu art. 29, i które są wykorzystywane w dochodzeniu.

Strony takie mogą odpowiedzieć na takie informacje, a ich uwagi zostaną uwzględnione w każdym przypadku, o ile są dostatecznie umotywowane.

8. Z wyjątkiem okoliczności przewidzianych w art. 28 informacje dostarczone przez zainteresowane strony, na których oparte są ustalenia, są w miarę możliwości badane pod kątem prawidłowości.

9. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 10 ust. 11 dochodzenie w każdym przypadku zostaje zakończone w ciągu jednego roku. W każdym przypadku dochodzenia takie we wszystkich sprawach zostają zakończone w ciągu 13 miesięcy od ich rozpoczęcia zgodnie z ustaleniami poczynionymi na podstawie art. 13 w zakresie zobowiązań oraz ustaleniami poczynionymi na podstawie art. 15 w odniesieniu do konkretnej skargi.

10. W toku dochodzenia Komisja zapewni krajowi pochodzenia i/lub wywozu odpowiednią możliwość dalszego prowadzenia konsultacji w celu wyjaśnienia stanu faktycznego oraz ustalenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

Artykuł 12

Środki tymczasowe

1. Cła tymczasowe są nakładane, jeżeli:

- a) procedura sądowa została wszczęta zgodnie z art. 10;
- b) doręczono w tym celu powiadomienie i umożliwiono zainteresowanym stronom przedstawienie informacji i uwag zgodnie z art. 10 ust. 12 akapit drugi;
- c) wstępnie ustalono, że przywożony produkt korzysta z subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych oraz że konsekwencją tego jest szkoda dla wspólnotowego przemysłu; oraz
- d) interesy Wspólnoty wymagają interwencji w celu ochrony przed taką szkodą.

Cła tymczasowe zostają nałożone nie wcześniej niż 60 dni od wszczęcia procedury sądowej, lecz nie później niż dziewięć miesięcy od wszczęcia procedury sądowej.

Kwota tymczasowych ceł wyrównawczych nie może przekraczać ogólnej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalonej w sposób tymczasowy, lecz powinna być mniejsza od tej kwoty, jeżeli takie niższe opłaty celne byłyby odpowiednie do usunięcia szkody dla wspólnotowego przemysłu.

2. Cła tymczasowe są zabezpieczone gwarancją, a dopuszczenie danych produktów do swobodnego obrotu we Wspólnocie jest uzależnione od udzielenia takiej gwarancji.

3. Komisja podejmie działania tymczasowe po konsultacji, a w razie nagłej konieczności – po powiadomieniu państw członkowskich. W tym drugim przypadku konsultacje odbędą się najpóźniej 10 dni po powiadomieniu państw członkowskich o działaniach podjętych przez Komisję.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie zażąda niezwłocznej interwencji Komisji i jeżeli warunki ust. 1 akapit pierwszy i drugi zostały spełnione, Komisja, w ciągu maksimum pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku, podejmie decyzję o ewentualnym nałożeniu tymczasowego cła wyrównawczego.

5. Komisja powiadomi niezwłocznie Radę i państwa członkowskie o podjętej decyzji zgodnie z ust. 1–4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć odmienną decyzję.

6. Tymczasowe cła wyrównawcze są nakładane na maksymalny okres czterech miesięcy.

Artykuł 13

Zobowiązania

1. Pod warunkiem tymczasowego potwierdzenia subsydiowania i szkody Komisja może przyjąć złożoną ofertę zadowalającego dobrowolnego zobowiązania, na mocy którego:

- a) kraj pochodzenia lub wywozu wyraża zgodę na zniesienie albo ograniczenie subsydiów albo podejmuje inne działania dotyczące ich skutków; albo
- b) eksporter zobowiązuje się skorygować swoje ceny albo zaprzestać wywozu do danego obszaru tak długo, jak wywóz ten będzie korzystał z subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, tak aby Komisja, po konsultacjach szczegółowych z Komitetem Doradczym, była w pełni przekonana o wyeliminowaniu negatywnych skutków tych subsydiów.

W przypadku takim oraz tak długo, jak zobowiązania takie obowiązują, cła tymczasowe nałożone przez Komisję zgodnie

z art. 12 ust. 3 oraz cła ostateczne nałożone przez Radę zgodnie z art. 15 ust. 1 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami takiej decyzji.

Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe od niezbędnych do wyeliminowania marginesu dumpingu, natomiast powinny być niższe od marginesu dumpingu, jeżeli spowodują usunięcie szkody dla przemysłu wspólnotowego.

2. Komisja może sugerować podjęcie zobowiązań, lecz żaden kraj ani eksporter nie jest zobowiązany do podjęcia takiego zobowiązania. Fakt, że kraje bądź eksporterzy nie oferują takiego zobowiązania lub odrzucają taką propozycję, nie stanowi w żaden sposób przeszkody dla rozważenia tej sprawy.

Jednakże można ustalić, że zagrożenie wystąpienia szkody jest bardziej prawdopodobne w przypadku dalszego subsydiowania przywozu. Nie należy ubiegać się o ani przyjmować od krajów czy eksporterów zobowiązań do czasu potwierdzenia występowania subsydiowania i szkody spowodowanej przez takie subsydiowanie.

Z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności zobowiązania mogą być oferowane nie później niż do końca okresu składania oświadczeń na mocy art. 30 ust. 5.

3. Oferowane zobowiązania nie muszą być przyjęte, jeżeli ich przyjęcie uważane jest za niewykonalne w sytuacji, gdy liczba istniejących i potencjalnych eksporterów jest zbyt duża lub z innych przyczyn, w tym przyczyn związanych z ogólną polityką. Danemu eksporterowi i/lub krajowi pochodzenia i/lub wywozu można podać powody, dla których proponuje się odrzucić ofertę zobowiązania i stworzenie możliwości przedstawienia własnych uwag. Powody odrzucenia zostaną określone w ostatecznej decyzji.

4. Strony oferujące zobowiązanie muszą przedstawić niepopulną wersję takiego zobowiązania w celu udostępnienia jej stronom zainteresowanym w postępowaniu.

5. W przypadku przyjęcia po konsultacjach zobowiązań i wobec braku sprzeciwu ze strony Komitetu Doradczego postępowanie zostaje zakończone. We wszystkich pozostałych przypadkach Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie raport z wyników konsultacji wraz z propozycją zakończenia postępowania. Postępowanie zostaje zakończone, jeśli w ciągu miesiąca Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, nie zdecyduje inaczej.

6. Jeżeli zobowiązania są przyjęte, postępowanie dotyczące subsydiowania i szkody zostaje normalnie zakończone. W takim przypadku gdy nie ustalono subsydiowania i szkody, zobowiązanie automatycznie wygasa, z wyjątkiem przypadków, gdy takie ustalenie wynika w dużej mierze z istnienia zobowiązania. W takich przypadkach może okazać się konieczne utrzymanie zobowiązania w rozsądnym terminie.

W przypadku potwierdzenia subsydiowania i szkody zobowiązanie zachowa ważność zgodnie z warunkami i przepisami niniejszego rozporządzenia.

7. Komisja może zażądać od jakiegokolwiek kraju lub eksportera, który zaakceptował zobowiązania, aby dostarczał okresowych informacji odnośnie do wykonywania tych zobowiązań i zezwolił na weryfikację stosowanych danych. Niestosowanie takich wymagań będzie uważane za naruszenie zobowiązania.

8. W przypadku przyjęcia zobowiązań od niektórych eksporterów w trakcie postępowania, do celów art. 18, 19, 20 oraz 22, będą one uznane za wchodzące w życie z dniem zakończenia postępowania dla kraju pochodzenia i/lub wywozu.

9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje, po konsultacjach, wycofane przez Komisję odpowiednio w drodze decyzji albo rozporządzenia, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 lub ostateczne cło nałożone przez Radę zgodnie z art. 15 ust. 1 stosuje się automatycznie, przy zapewnieniu, aby zainteresowany eksporter, z wyjątkiem eksporterów wycofujących zobowiązanie, miał możliwość wypowiedzenia się.

Każda zainteresowana strona albo państwo członkowskie może przedstawić informację zawierającą dostateczny dowód naruszenia zobowiązania. Późniejszej oceny, czy nastąpiło naruszenie zobowiązania, dokonuje się zazwyczaj w terminie sześciu miesięcy, jednak nie później niż w ciągu dziewięciu miesięcy od należyte uzasadnione wniosku.

Komisja może wnioskować o pomoc do organów państw członkowskich właściwych do monitorowania zobowiązań.

10. Cło tymczasowe, po konsultacjach, jest nakładane zgodnie z art. 12 na podstawie najlepszych dostępnych informacji, w przypadku gdy istnieje powód, aby sądzić, że zobowiązanie zostało naruszone lub w razie naruszenia lub wycofania się ze zobowiązania, gdy postępowanie, które doprowadziło do podjęcia zobowiązania, nie zostało zakończone.

Artykuł 14

Zakończenie postępowania bez podjęcia środków

1. W przypadku wycofania skargi postępowanie może być zakończone, chyba że takie zakończenie nie jest w interesie Wspólnoty.

2. W przypadku gdy po konsultacjach środki ochronne nie są niezbędne i nie ma sprzeciwu ze strony Komitetu Doradczego, dochodzenie bądź postępowanie zostaną zakończone. We wszystkich innych przypadkach Komisja niezwłocznie przedstawi Radzie raport na temat wyników konsultacji wraz z propozycją zakończenia postępowania. Postępowanie zostanie uznane za zakończone, jeśli w ciągu miesiąca Rada, stanowiąc większość kwalifikowaną, nie zdecyduje inaczej.

3. Postępowanie zostanie niezwłocznie zakończone w przypadku ustalenia, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest minimalna, zgodnie z ust. 5, lub w przypadku gdy wielkość faktycznego lub potencjalnego przywozu towarów po cenach subsydiowanych bądź rozmiar szkody jest nieistotny.

4. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 10 ust. 11 szkoda zostanie zazwyczaj uznana za nieistotną, gdy udział w rynku przywozu jest mniejszy niż kwoty określone w art. 10 ust. 9. W odniesieniu do postępowań dotyczących przywozu z krajów rozwijających się wielkość przywozu towarów po cenach subsydiowanych zostanie również uznana za nieistotną, jeżeli stanowić będzie mniej niż 4 % ogółu przywozu podobnego produktu we Wspólnocie, chyba że przywóz z krajów rozwijających się, których poszczególny udział w całości przywozu stanowi mniej niż 4 %, łącznie wynosi ponad 9 % ogółu przywozu podobnego produktu we Wspólnocie.

5. Jeżeli jest to jedyne zakończone postępowanie, w którym kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest niższa niż odpowiedni minimalny poziom dla eksporterów indywidualnych, którzy nadal są objęci postępowaniem i mogą być przedmiotem powtórnego postępowania w przypadku kolejnego przeglądu przeprowadzonego w danym kraju na podstawie z art. 18 i 19, wówczas kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest uznawana za minimalną, jeżeli kwota ta jest niższa niż 1 % *ad valorem*, z wyjątkiem dochodzeń dotyczących przywozu z krajów rozwijających się minimalny próg wynosi 2 % *ad valorem*.

Artykuł 15

Nałożenie ostatecznych opłat celnych

1. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wykazuje istnienie subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych oraz szkodę spowodowaną w ich konsekwencji i gdy interes Wspólnoty wymaga interwencji zgodnie z art. 31, Rada, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, nakłada ostateczne cło antydumpingowe.

Rada przyjmuje wniosek, chyba że w terminie miesiąca od jego złożenia zostanie on odrzucony zwykłą większością głosów przez Komisję.

W przypadku obowiązywania cła tymczasowego propozycję działań ostatecznych przedkłada się nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła.

Nie nakłada się środków, jeśli subsydiów lub subsydia są wycofane lub wykazano, że subsydia nie przynoszą żądanej korzyści eksporterom.

Kwota cła wyrównawczego nie może przekraczać kwoty subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, z których, jak stwierdzono, korzystają eksporterzy, ustalonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, lecz powinna być niższa niż całkowita kwota subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, jeżeli takie niższe należności celne są odpowiednie do usunięcia szkody dla wspólnotowego przemysłu.

2. Cło wyrównawcze jest nakładane w każdym przypadku w odpowiednich kwotach, na niedyskryminacyjnej podstawie, na przywóz produktu ze wszystkich źródeł, co do którego stwierdzono, że korzysta z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz powoduje szkodę, z wyjątkiem przywozu z tych źródeł, wobec których przyjęto zobowiązania na warunkach niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie nakładające cło określa cło dla każdego dostawcy lub, jeżeli jest to niewykonalne, dla danego kraju dokonującego dostaw.

3. W przypadku gdy Komisja ogranicza swoje badanie zgodnie z art. 27, cło wyrównawcze stosowane na przywóz od eksporterów bądź producentów, którzy ujawnili się zgodnie z art. 27, lecz nie zostali objęci badaniem, nie przekroczy średniej ważonej kwoty subsydiów, stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, ustalonej dla stron stanowiących wzorzec.

Do celów niniejszego ustępu Komisja nie bierze pod uwagę zerowych lub minimalnych kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalonych w okolicznościach określonych w art. 28.

Indywidualne cła są stosowane w przypadku przywozu od eksportera lub producenta, dla których wyliczono indywidualną kwotę subsydiów, zgodnie z przepisami art. 27.

Artykuł 16

Działanie z mocą wsteczną

1. Środki tymczasowe oraz ostateczne cła wyrównawcze są stosowane wyłącznie do produktów, które wchodzi do swobodnego obrotu po tym, jak środki podjęte na podstawie art. 12 ust. 1 lub art. 15 ust. 1, w zależności od przypadku, wchodzi w życie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe, a ustalony ostatecznie stan faktyczny wskazuje na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkody, Rada zdecyduje, bez względu na to, czy ma zostać nałożone ostateczne cło wyrównawcze, czy też nie, jaką część tymczasowego cła należy ostatecznie pobierać.

W tym celu „szkoda” nie obejmuje istotnego opóźnienia w ustanowieniu przemysłu Wspólnoty ani zagrożenia wyrządzenia istotnej szkody, z wyjątkiem sytuacji, w której stwierdzono, że w razie niezastosowania tymczasowych środków zagrożenie to mogłoby przekształcić się w istotną szkodę. We wszystkich pozostałych przypadkach obejmujących takie zagrożenie bądź opóźnienie wszelkie tymczasowe kwoty zostaną uwolnione, a ostateczne opłaty celne mogą być nakładane wyłącznie z dniem ostatecznego stwierdzenia zagrożenia bądź materialnego opóźnienia.

3. Jeżeli ostateczne cło wyrównawcze jest wyższe od cła tymczasowego, kwota będąca różnicą nie będzie pobierana. Jeżeli ostateczne opłaty celne są niższe od cła tymczasowego, opłata celna zostanie ponownie wyliczona. W przypadku gdy ostateczne ustalenie będzie negatywne, cło tymczasowe nie zostanie potwierdzone.

4. Ostateczne cło wyrównawcze może być nałożone na produkty, które wprowadzono do spożycia nie później niż 90 dni przed terminem zastosowania środków tymczasowych, lecz nie przed wszczęciem dochodzenia,

Akapit pierwszy stosuje się, pod warunkiem że:

- a) przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 24 ust. 5;
- b) importerzy mieli możliwość wysłuchania uwag Komisji;
- c) występują krytyczne okoliczności, w których w przypadku subsydiowanego produktu, szkoda, która jest trudna do naprawienia, jest spowodowana masowym przywozem w stosunkowo krótkim okresie produktu korzystającego z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z warunkami niniejszego rozporządzenia; oraz
- d) uważa się za niezbędne, w celu wykluczenia ponownego wystąpienia takiej szkody, dokonanie oceny nałożonych celów wyrównawczych na ten przywóz.

5. W przypadku naruszenia lub wycofania się ze zobowiązań ostateczne opłaty celne są nakładane na towary dopuszczone do swobodnego obrotu nie później niż 90 dni przed zastosowaniem środków tymczasowych, pod warunkiem że przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 24 ust. 5 oraz że taka ocena wsteczna nie jest stosowana w przypadku przywozu, który ma miejsce przed naruszeniem bądź wycofaniem się ze zobowiązań.

Artykuł 17

Czas trwania

Środek wyrównawczy pozostaje w mocy tak długo, i w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zwalczania subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, które wyrażają szkodę.

Artykuł 18

Przeglądy w przypadku wygaśnięcia

1. Ostateczny środek wyrównawczy wygasa po pięciu latach od jego wprowadzenia lub po pięciu latach od dnia ostatniego przeglądu obejmującego zarówno subsydiowanie, jak również szkody, chyba że w trakcie przeglądu zostanie ustalone, że takie wygaśnięcie może prowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody. Taki przegląd w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych jest podejmowany z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony przez lub w imieniu producentów Wspólnoty, a środek nadal obowiązuje do czasu uzyskania wyników z takiego przeglądu.

2. Przegląd w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych jest podejmowany wówczas, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody świadczące o tym, że takie wygaśnięcie mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody. Takie prawdopodobieństwo może być, na przykład, potwierdzone dowodami wskazującymi na kontynuowanie subsydiowania i szkody, bądź dowodami wskazującymi, że usunięcie szkody jest częściowo lub wyłącznie uzależnione od istnienia środków, bądź też dowodów na istnienie okoliczności po stronie eksporterów lub warunków rynkowych wskazujących na prawdopodobieństwo dalszego szkodliwego subsydiowania.

3. Prowadząc dochodzenia zgodnie z niniejszym artykułem, eksporterzy, importerzy, władze publiczne kraju pochodzenia i/lub wywozu oraz producenci Wspólnoty mają możliwość wzmocnienia, odrzucenia lub przedstawienia uwag na temat kwestii przedstawionych we wniosku o dokonanie przeglądu, a wnioski są wyciągane z uwzględnieniem stosownych i należycie udokumentowanych dowodów dotyczących kwestii, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie środków doprowadzi do kontynuacji bądź ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody.

4. Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu środków jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* we właściwym czasie w ostatnim roku stosowania określonym w niniejszym artykule. Po tym terminie producenci Wspólnoty będą mieli prawo, nie później niż trzy miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu zgodnie z ust. 2. Należy również opublikować zawiadomienie o wygaśnięciu środków zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 19

Przeglądy okresowe

1. Potrzeba dalszego stosowania środków może również podlegać przeglądowi, w uzasadnionym przypadku, z inicjatywy Komisji lub na wniosek państw członkowskich

lub, o ile minął odpowiedni termin, a przynajmniej jeden rok od momentu stosowania ostatecznych środków, na wniosek eksportera, importera lub producentów Wspólnoty lub kraju pochodzenia i/lub wywozu, który zawiera wystarczające dowody uzasadniające potrzebę takiego przeglądu okresowego.

2. Przegląd okresowy zostaje podjęty w przypadku gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest niezbędne dla zrównoważenia cła wyrównawczego i/lub, że istnieje małe prawdopodobieństwo dalszego występowania lub ponownego wystąpienia szkody w przypadku usunięcia lub zmiany środka lub też, że dotychczasowy środek nie jest już wystarczający dla zwalczania subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych powodujących szkodę.

3. W przypadku gdy nałożone cła wyrównawcze są niższe niż kwota stwierdzonych subsydiów, podjęty zostanie przegląd okresowy, jeżeli producenci Wspólnoty lub inna zainteresowana strona przedstawią, zazwyczaj w okresie dwóch lat od wejścia w życie środka, wystarczające dowody, że po pierwotnym okresie dochodzenia oraz przed nałożeniem środków lub w ich następstwie ceny eksportowe zmniejszyły się lub nie nastąpiły żadne ruchy albo nastąpiły niewystarczające ruchy cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży towaru przywożonego we Wspólnocie. W przypadku gdy dochodzenie potwierdzi zarzuty, wyrównawcze należności celne mogą być podwyższone do poziomu, w którym osiągnięty zostanie wzrost cen konieczny do usunięcia szkody. Jednakże podwyższony poziom należności celnych nie przekroczy kwoty subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych.

Pod warunkami wskazanymi powyżej przegląd okresowy może także być wszczęty z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego.

4. Prowadząc dochodzenie zgodnie z niniejszym artykułem, Komisja może między innymi rozważyć, czy nastąpiła istotna zmiana okoliczności dotyczących udzielania subsydiów i występowania szkody lub czy dotychczasowe środki zapewniają oczekiwane wyniki w zakresie usunięcia szkody określone poprzednio w art. 8. W tym zakresie uwzględnione zostaną w ostatecznych ustaleniach wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody.

Artykuł 20

Przeglądy w trybie przyspieszonym

Każdy eksporter, którego wywóz podlega ostatecznym wyrównawczym opłatom celnym, lecz który nie był przedmiotem indywidualnego dochodzenia podczas pierwotnego dochodzenia z przyczyn innych niż odmowa współpracy z Komisją, ma prawo, na wniosek, do przeglądu w trybie przyspieszonym w celu niezwłocznego ustalenia przez Komisję indywidualnej stawki ceł wyrównawczych dla tego eksportera.

Przegląd taki zostaje podjęty po konsultacjach z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu producentom Wspólnoty przedstawienia uwag.

Artykuł 21

Refundacje

1. Bez względu na przepisy art. 18 importer może żądać zwrotu pobranych opłat celnych w przypadku wykazania, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, na podstawie której opłaty celne zostały opłacone, została albo wycofana, albo obniżona do poziomu poniżej obowiązującej opłaty celnej.

2. Wnioskując o refundację ceł wyrównawczych, importer składa wniosek do Komisji. Wniosek powinien być przedłożony za pośrednictwem państwa członkowskiego, na którego terytorium produkty zostały dopuszczone do swobodnego obrotu, w ciągu sześciu miesięcy od daty, w której kwota nakładanych ostatecznych opłat celnych jest należycie określona przez właściwe organy władze lub od daty, w której podjęto ostateczną decyzję o pobraniu kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego. Państwa członkowskie niezwłocznie przesyłają wniosek do Komisji.

3. Wniosek o zwrot zostanie uznany za należycie poparty dowodami tylko wówczas, gdy zawiera precyzyjne informacje na temat żądanej kwoty zwrotu ceł wyrównawczych oraz dokumentację celną odnoszącą się do wyliczenia i płatności takiej kwoty. Wniosek zawiera również dowody, odnośnie do reprezentatywnego okresu, wskazujące na kwotę subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych dla eksportera lub producenta, wobec którego stosuje się opłaty celne. W przypadkach gdy importer nie jest związany z danym eksporterem czy producentem i informacje takie nie mogą być niezwłocznie udostępnione lub jeżeli eksporter lub producent nie chce ich udostępnić importerowi, wniosek musi zawierać oświadczenie eksportera lub producenta, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obniżona lub cofnięta, zgodnie z niniejszym artykułem, oraz że odnośne dowody na poparcie zostaną przekazane Komisji. W przypadku nieprzedstawienia takich dowodów przez eksportera lub producenta w odpowiednim czasie wniosek jest odrzucany.

4. Komisja, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, podejmuje decyzję, czy i w jakim zakresie wniosek należy przyjąć lub może również podjąć w dowolnym momencie decyzję o przeprowadzeniu przeglądu okresowego, w którym to przypadku informacje i ustalenia wynikające z takiego przeglądu, przeprowadzonego zgodnie z przepisami stosowanymi w przypadku takich przeglądów, są wykorzystane do stwierdzenia, czy i w jakim stopniu refundacja jest uzasadniona.

Zwroty opłat celnych mają miejsce zazwyczaj w ciągu 12 miesięcy, a w żadnym razie nie później niż w ciągu 18 miesięcy od daty złożenia wniosku o refundację należycie popartego dowodami przez importera produktu podlegającego cłom wyrównawczym.

Wypłata zatwierdzonej refundacji przez państwa członkowskie następuje zwykle w ciągu 90 dni od wydania decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 22

Ogólne przepisy dotyczące przeglądów i refundacji

1. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu dochodzenia, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich przeglądów prowadzonych na podstawie art. 18, 19 i 20.

Przeglądy prowadzone na podstawie art. 18 i 19 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie art. 18 i 19 kończą się bezwarunkowo w terminie 15 miesięcy od dnia wszczęcia.

Przeglądy na podstawie art. 20 kończą się bezwarunkowo w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wszczęcia.

Jeśli w tym samym postępowaniu wszczynany zostaje przegląd na podstawie art. 18 w trakcie przeglądu na podstawie art. 19, wówczas przegląd na podstawie art. 19 kończy się w tym samym terminie, jaki został powyżej przewidziany dla przeglądu na podstawie art. 18.

Komisja przedstawia Radzie propozycję działania nie później niż miesiąc przed upłynięciem powyższych terminów.

W przypadku nieukończenia dochodzenia w powyższych terminach środki:

- a) wygasają w odniesieniu do dochodzeń na podstawie art. 18;
- b) wygasają w przypadku dochodzeń prowadzonych na podstawie art. 18 i 19 równolegle, kiedy w tym samym postępowaniu dochodzenie na podstawie art. 18 zostało wszczęte w trakcie dochodzenia na podstawie art. 19 albo kiedy takie przeglądy wszczęto w tym samym czasie; albo
- c) nie ulegają zmianie w dochodzeniach na podstawie art. 19 i 20.

Zawiadomienie o aktualnym wygaśnięciu lub utrzymaniu środków zgodnie z niniejszym ustępem jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Przeglądy zgodnie z art. 18, 19 i 20 są podejmowane przez Komisję po konsultacjach z Komitetem Doradczym.

3. Jeżeli uzasadniają to przeglądy, środki są uchylane lub utrzymane zgodnie z art. 18, bądź uchylane, utrzymane lub zmienione zgodnie z art. 19 i 20, przez organ wspólnotowy odpowiedzialny za ich wprowadzenie.

4. W przypadku uchylecia środków w stosunku do indywidualnych eksporterów, lecz nie wobec całego kraju, eksporterzy tacy podlegają nadal postępowaniu i mogą być przedmiotem ponownego dochodzenia w kolejnym przeglądzie przeprowadzonym dla kraju zgodnie z niniejszym artykułem.

5. W przypadku gdy przegląd środków zgodnie z art. 19 ma miejsce pod koniec okresu stosowania środków określonych w art. 18, środki są również przedmiotem dochodzenia zgodnie z przepisami art. 18.

6. We wszystkich dochodzeniach dotyczących przeglądu lub refundacji, prowadzonych zgodnie z art. 18–21, Komisja, pod warunkiem że nie uległy zmianie okoliczności, stosuje te same metody jak w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia cła, z należytym uwzględnieniem art. 5, 6, 7 i 27.

Artykuł 23

Obejście

1. Wyrównawcze należności celne nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być rozszerzone, tak aby objęły przywóz z krajów trzecich, których dotyczy środek produktów podobnych, zarówno nieznacznie zmodyfikowanych, jak też niemodyfikowanych, lub przywóz z krajów trzecich nieznacznie zmodyfikowanych produktów podobnych lub ich części, jeżeli ma miejsce obejście obowiązujących środków.

2. Cła wyrównawcze nieprzekraczające pozostałych celów wyrównawczych nałożonych zgodnie z art. 15 ust. 2 można rozszerzyć, tak aby objęły przywożone towary od przedsiębiorców korzystających z cel indywidualnych w krajach, których dotyczy środek, w przypadku gdy obowiązujące środki są omijane.

3. Obejście definiuje się jako zmianę struktury handlu między krajami trzecimi a Wspólnotą lub między pojedynczymi przedsiębiorstwami w kraju, którego dotyczy środek, a Wspólnotą, która to zmiana wynika z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie należności celnych oraz jeżeli istnieją dowody, że efekty środków zaradczych w formie należności celnych są naruszone pod względem cen lub ilości podobnych produktów oraz że przywożony podobny produkt lub jego części nadal korzystają z subsydium.

Praktyka, proces lub prace, o których mowa w akapicie pierwszym, polegają między innymi na:

- a) nieznacznej modyfikacji przedmiotowego towaru, tak aby podlegał on zakwalifikowaniu pod takie regulacje celne, które zazwyczaj nie są objęte środkami, pod warunkiem że zmiana taka nie zmienia istotnej charakterystyki tego towaru;
- b) wysyłce towaru objętego środkiem za pośrednictwem państw trzecich; oraz
- c) reorganizowaniu przez eksporterów lub producentów ich struktury lub kanałów sprzedaży w kraju objętym środkiem, aby ostatecznie wyeksportować własne towary do Wspólnoty za pośrednictwem producentów korzystających z indywidualnej stawki celnej niższej od stawki mającej zastosowanie dla towarów tych wytwórców.

4. Dochodzenia na mocy niniejszego artykułu wszczynają się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony, w przypadkach gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1, 2 i 3. Wszczęcie następuje po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym odprawienie przywozu z zastrzeżeniem rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 lub żądania gwarancji.

Dochodzenia prowadzone są przez Komisję, której mogą towarzyszyć organy celne, i kończą się w ciągu dziewięciu miesięcy.

W przypadku gdy początkowo ustalone fakty uzasadniają rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Rada na wniosek Komisji, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego. Rada przyjmuje wniosek, chyba że w terminie miesiąca od jego złożenia przez Komisję zostanie on odrzucony zwykłą większością głosów przez Radę.

Rozszerzenie skutkuje, począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 24 ust. 5 lub żądania gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia dochodzeń mają zastosowanie na podstawie niniejszego artykułu.

5. Przywożone towary nie podlegają rejestracji na podstawie art. 24 ust. 5 ani środkom, w przypadku gdy handel nimi prowadzą przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnień.

6. Wnioski o przyznanie zwolnienia wraz ze stosownymi dowodami przedstawia się w terminach wskazanych we wszczynającym dochodzenie rozporządzeniu Komisji.

W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące omijaniem wykonywane są poza Wspólnotą, zwolnienie może zostać przyznane producentom przedmiotowego towaru, którzy wykazają, że nie są związani z żadnym z producentów objętych środkiem oraz że uznano, iż nie biorą udziału w praktyce omijania środków, stosownie do definicji w ust. 3.

W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące omijaniem wykonywane są wewnątrz Wspólnoty, zwolnienie może zostać przyznane importerom, którzy wykazają, że nie są w żaden sposób związani z producentami objętymi środkami.

Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego albo decyzji Rady nakładającej środki i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w nich przewidzianych.

Pod warunkiem spełnienia wymagań ustanowionych w art. 20 zwolnienia można przyznać także po zakończeniu dochodzenia prowadzącego do rozszerzenia środków.

7. Po upływie co najmniej roku od rozszerzenia środka oraz w przypadku złożenia wniosku lub możliwości złożenia wniosku o zwolnienie przez znaczącą liczbę stron Komisja może zadecydować o wszczęciu przeglądu rozszerzenia środka. Każdy taki przegląd jest prowadzony zgodnie z postanowieniami art. 22 ust. 1 mającego zastosowanie do przeglądu na podstawie art. 19.

8. Żadne postanowienie niniejszego artykułu nie stanowi przeszkody dla normalnego stosowania obowiązujących przepisów w zakresie opłat celnych.

Artykuł 24

Przepisy ogólne

1. Tymczasowe lub ostateczne cła wyrównawcze są nakładane na mocy rozporządzenia i pobierane przez państwa członkowskie w formie, według określonej stawki i zgodnie z innymi kryteriami ustanowionymi w rozporządzeniu nakładającym takie opłaty celne. Takie opłaty celne będą pobierane niezależnie od opłat celnych, podatków i innych opłat nakładanych normalnie na przywóz.

Żaden produkt nie podlega jednocześnie środkom antydumpingowym i cłom wyrównawczym w jednej i tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu.

2. Rozporządzenia nakładające tymczasowe lub ostateczne cła wyrównawcze oraz rozporządzenia bądź decyzje przyjmujące zobowiązania lub kończące dochodzenia czy postępowanie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Takie rozporządzenia lub decyzje zawierają w szczególności, przy zapewnieniu należytej ochrony poufnych informacji,

nazwiska eksporterów, w miarę możliwości, lub nazwy krajów, których to dotyczy, opis produktu oraz skrótove przedstawienie stanu faktycznego i okoliczności istotnych dla określenia subsydium i szkody. W każdym przypadku znane zainteresowane strony otrzymują kopię rozporządzenia lub decyzji. Przepisy niniejszego ustępu stosuje się *mutatis mutandis* do przeglądów.

3. Szczególne przepisy, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnej definicji pojęcia pochodzenia, zawartej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾ mogą być zastosowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

4. W interesie Wspólnoty środki nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszona decyzją Komisji, po konsultacji z Komitetem Doradczym, na okres dziewięciu miesięcy. Zawieszenie może zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Komisji.

Rada przyjmuje wniosek, chyba że w terminie miesiąca od jego złożenia przez Komisję zostanie on odrzucony zwykłą większością głosów przez Radę.

Środki mogą zostać zawieszona wyłącznie w przypadku gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł wspólnotowy miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie i po przeprowadzeniu konsultacji, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.

5. Komisja może, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków dla rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji.

Przywóz może podlegać rejestracji w wyniku wniosku przedstawionego przez przemysł Komisji, zawierającego dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.

Rejestracja zostaje wprowadzona w drodze rozporządzenia, które określi cel działania oraz, jeżeli to właściwe, szacunkową kwotę ewentualnego zobowiązania w przyszłości. Przywóz nie będzie podlegać rejestracji dłużej niż przez okres dziewięciu miesięcy.

6. Państwa członkowskie składają Komisji miesięczne raporty na temat przywozu produktów podlegających dochodzeniu oraz środkom i na temat kwoty opłat celnych pobranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

7. Nie naruszając postanowień ust. 6, Komisja może w konkretnych przypadkach wnioskować do państw członkowskich o dostarczenie informacji koniecznych do skutecznego monitorowania stosowania środków. W tym zakresie stosuje się postanowienia art. 11 ust. 3 i ust. 4. Wszelkie dane dostarczone przez państwa członkowskie na podstawie tego artykułu objęte są postanowieniami art. 29 ust. 6.

Artykuł 25

Konsultacje

1. Wszelkie konsultacje przewidywane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem określonych w art. 10 ust. 7 oraz art. 11 ust. 10, mają miejsce ramach Komitetu Doradczego, który składa się z przedstawicieli każdego z państw członkowskich oraz przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego. Konsultacje są prowadzone niezwłocznie na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, a w każdym razie w okresie umożliwiającym przestrzeganie terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Komitet obraduje po zwołaniu przez przewodniczącego. Przewodniczący bezzwłocznie, jednak nie później niż na 10 dni przed posiedzeniem, przekazuje państwu członkowskim wszelkie istotne informacje.

3. W miarę potrzeby konsultacje mogą mieć miejsce wyłącznie w formie pisemnej. W takim przypadku Komisja powiadamia państwa członkowskie i określa termin, w którym są one uprawnione do wyrażania swoich opinii lub wnioskowania o ustne konsultacje, które organizuje przewodniczący, pod warunkiem że takie ustne konsultacje odbędą się w okresie umożliwiającym przestrzeganie terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4. Konsultacje dotyczą w szczególności:

- a) istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i metod ustalania ich wysokości;
- b) istnienia i rozmiarów szkody;
- c) związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym i szkodą;
- d) środków, które w tych okolicznościach są właściwe dla zapobiegania lub zaradzenia szkodzie, spowodowanej przez subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych i sposobów na wprowadzanie tych środków w życie.

Artykuł 26

Wizyty kontrolne

1. Komisja, jeżeli uzna to za właściwe, przeprowadzi wizyty mające na celu kontrolę dokumentów importerów, eksporterów, handlowców, agentów, producentów, stowarzyszeń i organizacji handlowych, weryfikację dostarczonych informacji na temat subsydiów i szkody. W razie nieotrzymania właściwej i terminowej odpowiedzi wizyta kontrolna nie może być przeprowadzona.

2. Komisja może, w razie konieczności, przeprowadzić dochodzenia w państwach trzecich pod warunkiem że uzyska zgodę zainteresowanych firm, że powiadomi dany kraj oraz że ten ostatni nie wyrazi sprzeciwu wobec dochodzenia. Niezwłocznie po uzyskaniu zgody zainteresowanych firm Komisja powiadamia kraj pochodzenia i/lub wywozu o nazwach i adresach firm, w których zostaną przeprowadzone wizyty, oraz o uzgodnionych terminach.

3. Zainteresowane firmy zostaną powiadomione o charakterze informacji, które zostaną poddane weryfikacji podczas tych wizyt kontrolnych, aczkolwiek nie powinno to stanowić przeszkody w żądaniu przekazania, w trakcie weryfikacji, dalszych szczegółowych informacji w świetle uzyskanych informacji.

4. W dochodzeniach prowadzonych zgodnie z ust. 1, 2 oraz 3 Komisja jest wspomagana przez urzędników tych państw członkowskich, które tego zażądata.

Artykuł 27

Ustalanie wzorca

1. W przypadkach gdy liczba osób wnoszących skargę, eksporterów lub importerów, rodzajów produktu lub transakcji jest duża, dochodzenie może zostać ograniczone do:

- a) rozsądnej liczby stron, produktów czy transakcji wybranych wrywkowo, używając wzorców statystycznie reprezentatywnych na podstawie informacji dostępnych w momencie wyboru; lub
- b) największej reprezentatywnej ilości produkcji, sprzedaży i wywozu, która może być należycie zbadana w dostępnym okresie.

2. Wybór stron, rodzajów produktów czy transakcji dokonany zgodnie z niniejszym artykułem należy do Komisji, aczkolwiek preferowany będzie wybór wzorca w konsultacji i za zgodą zainteresowanych stron, pod warunkiem że strony takie ujawnią się i dostarczą wystarczających dostępnych informacji w ciągu trzech tygodni od wszczęcia dochodzenia w celu umożliwienia wyboru reprezentatywnego wzorca.

3. W przypadkach gdy badanie zostało ograniczone zgodnie z niniejszym artykułem, indywidualna kwota subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych zostaje wyliczona dla każdego eksportera czy producenta, który nie został pierwotnie wybrany, a który przedstawi niezbędne informacje w terminie określonym w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem przypadku gdy liczba eksporterów czy producentów jest tak duża, że indywidualne badania byłyby uciążliwe i uniemożliwiłyby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie.

4. W przypadku podjęcia decyzji o wybraniu wzorca i zaistnieniu pewnego stopnia odmowy współpracy ze strony niektórych bądź wszystkich wybranych stron, co mogłoby mieć istotny niekorzystny wpływ na wyniki dochodzenia, można wybrać nowy wzorec.

Jednakże w przypadku utrzymywania się istotnego stopnia odmowy współpracy lub braku dostatecznego czasu na wybranie nowego wzorca stosuje się odpowiednie przepisy art. 28.

Artykuł 28

Odmowa współpracy

1. W przypadkach, w których jakkolwiek zainteresowana strona odmawia lub nie zapewnia dostępu do niezbędnych informacji w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu albo znacznie utrudnia dochodzenie, poszukiwania wstępne lub końcowe, potwierdzające lub negatywne, mogą być osądzone na podstawie dostępnego stanu faktycznego.

W przypadku gdy okaże się, że zainteresowana strona przedstawiła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie zostaną uwzględnione i wykorzystany zostanie dostępny stan faktyczny.

Zainteresowane strony powinny być świadome konsekwencji odmowy współpracy.

2. Nieudzielenie odpowiedzi w formie skomputeryzowanej nie będzie traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że udzielenie żądanej odpowiedzi powodowałoby dodatkowe obciążenia lub nieuzasadnione dodatkowe koszty.

3. Jeżeli informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę nie są bez zarzutu pod każdym względem, powinny być jednak uwzględnione, pod warunkiem że braki nie powodują nadmiernej trudności w dojściu do dokładnych ustaleń oraz że informacje zostały właściwie przedłożone w odpowiednim czasie i mogą być zweryfikowane, oraz że strona działała w miarę swoich najlepszych możliwości.

4. W przypadku odrzucenia dowodów lub informacji strona przedstawiająca te dowody bądź informacje zostanie niezwłocznie powiadomiona o powodach odrzucenia i będzie miała możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień w określonym terminie. Jeżeli wyjaśnienia uznane zostaną za niezadowalające, powody odrzucenia takich dowodów bądź informacji zostaną ujawnione i przedstawione w publikowanych ustaleniach.

5. Jeżeli ustalenia, łącznie z tymi, które dotyczą kwoty subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, oparte są na przepisach ust. 1, w tym informacjach przedstawionych w skardze, w miarę możliwości oraz z należytym uwzględnieniem limitu czasowego dochodzenia, zostaną one sprawdzone przez odniesienie do dostępnych informacji z innych, niezależnych źródeł, takich jak publikowane cenniki, oficjalne statystyki przywozu oraz deklaracje celne, czy też informacji uzyskanych od innych zainteresowanych stron w trakcie dochodzenia. Takie informacje mogą zawierać stosowne dane odnoszące się do rynku światowego lub innych rynków reprezentatywnych, gdzie sytuacja tego wymaga.

6. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje częściowo, uniemożliwiając ujawnienie istotnych informacji, wynik może być dla strony mniej korzystny, niż gdyby współpracowała.

Artykuł 29

Poufność

1. Wszelkie informacje, które ze swojej istoty są poufne (np. takie, których ujawnienie stworzyłoby korzystne warunki dla konkurencji lub miałyby poważny niekorzystny wpływ na osobę składającą informacje lub na osobę, od której uzyskała ona informacje) lub złożone jako poufne przez strony uczestniczące w postępowaniu, będą przez władze traktowane jako takie, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie.

2. Od zainteresowanych stron dostarczających poufnych informacji wymagane jest przedłożenie ich podsumowania, niemającego poufnego charakteru. Podsumowania te muszą być na tyle szczegółowe, aby umożliwiły właściwe zrozumienie informacji dostarczanych jako poufne. W wyjątkowych okolicznościach strony takie mogą wskazać, że informacje takie nie nadają się do podsumowania. W takich wyjątkowych okolicznościach należy złożyć oświadczenie podające powody, dla których niemożliwe jest przedstawienie podsumowania.

3. Jeśli zostanie uznane, że wniosek o zachowanie poufności nie jest uzasadniony, oraz jeśli dostawca informacji nie chce udostępnić informacji ani upoważnić do jej ujawnienia w formie uogólnionej lub podsumowania, wówczas informacje nie będą uwzględnione, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje są poprawne. Wnioski o zachowanie poufności nie będą odrzucane w sposób arbitralny.

4. Niniejszy artykuł nie wyklucza ujawnienia przez władze Wspólnoty informacji ogólnych, w szczególności przyczyn, na których opierają się decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub ujawnienia dowodów opartych na tych informacjach przez władze Wspólnoty, jako niezbędnych dla wyjaśnienia tych przyczyn w postępowaniu sądowym. Takie ujawnienie musi brać pod uwagę prawnie uzasadniony interes zainteresowanych stron, ażeby ich tajemnice handlowe i państwowe nie zostały ujawnione.

5. Ani Rada, ani Komisja, ani państwa członkowskie, czy też ich urzędnicy nie ujawnią żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufnie traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Nie będzie ujawniana, z wyjątkiem szczególnych przypadków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi, ani żadne informacje związane z konsultacjami przeprowadzanymi zgodnie z art. 25 lub konsultacjami określonymi w art. 10 ust. 7 i art. 11 ust. 10, ani żadne wewnętrzne dokumenty sporządzone przez władze Wspólnoty lub jej państwa członkowskie.

6. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano.

Postanowienie to nie wyklucza wykorzystania informacji uzyskanych w kontekście jednego dochodzenia na potrzeby wszczęcia innego dochodzenia w ramach tego samego postępowania w odniesieniu do tego samego produktu podobnego.

Artykuł 30

Ujawnienie

1. Strony wnoszące skargi, importerzy i eksporterzy oraz reprezentujące ich stowarzyszenia, kraj pochodzenia lub kraj wywozu mogą żądać ujawnienia szczegółowych informacji leżących u podstaw faktów i okoliczności, na podstawie których wprowadzone zostały środki tymczasowe. Wnioski o ujawnienie informacji są składane w formie pisemnej niezwłocznie po wprowadzeniu środków tymczasowych, a ujawnienie następuje w formie pisemnej w najszybszym możliwym terminie.

2. Strony wspomniane w ust. 1 mogą wnosić o ostateczne ujawnienie istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których zamierza się zalecić wprowadzenie środków ostatecznych lub zakończenie dochodzenia, lub postępowanie bez wprowadzania środków, przy czym szczególną uwagę zwraca się na ujawnianie faktów lub okoliczności, które różnią się od tych wykorzystywanych przy wprowadzeniu środków tymczasowych.

3. Wnioski o ostateczne ujawnienie są kierowane do Komisji w formie pisemnej i przyjmowane w przypadku wprowadzenia celów tymczasowych, przez okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od wprowadzenia takich celów. Jeśli tymczasowe cła nie zostały nałożone, strony mogą składać wnioski o ostateczne ujawnienie w terminie określonym przez Komisję.

4. Ostateczne ujawnienie należy składać w formie pisemnej. Należy go dokonywać, uwzględniając w sposób należyty ochronę informacji poufnych, najszybciej jak to możliwe, jednak z zasady nie później niż na jeden miesiąc przed podjęciem ostatecznej decyzji lub złożeniem przez Komisję wniosku o ostateczne działanie, zgodnie z art. 14 i 15. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić niektórych faktów lub okoliczności w danym momencie, zostają one ujawnione później, gdy tylko stanie się to możliwe.

Ujawnienie nie wyklucza podjęcia kolejnej decyzji przez Komisję lub Radę, jeśli jednak decyzja taka opiera się na innych aktach i okolicznościach, wówczas muszą one być ujawnione najszybciej, jak to możliwe.

5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia będą wzięte pod uwagę tylko, jeśli zostaną zgłoszone w formie pisemnej w terminie określonym przez Komisję osobno dla każdego przypadku, który to termin nie może być

krótszy niż 10 dni, z uwzględnieniem pilnego charakteru sprawy.

Artykuł 31

Interes Wspólnoty

1. Określenie, czy interes Wspólnoty domaga się podjęcia działań interwencyjnych, powinno opierać się na ocenie wszystkich interesów łącznie, z uwzględnieniem interesów przemysłu krajowego oraz użytkowników i konsumentów. Określenia zgodnie z niniejszym artykułem dokonuje się tylko wówczas, gdy wszystkie strony miały szansę wyrazić swoją opinię zgodnie z ust. 2. W takim badaniu szczególna uwaga zostaje zwrócona na eliminację szkodliwych subsydiów, zakłócających stosunki handlowe oraz przywracanie rzeczywistej konkurencji. Środki, określone na podstawie stwierdzonych subsydiów i szkód, mogą nie być stosowane, jeśli władze, na podstawie wszystkich przedstawionych informacji, mogą wyraźnie dojść do wniosku, że wprowadzanie takich środków nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Aby zapewnić solidną podstawę, na której władze mogą uwzględnić wszystkie opinie i informacje przy podejmowaniu decyzji, czy wprowadzić środki w interesie Wspólnoty, strony wnoszące skargi, importerzy i reprezentujące ich stowarzyszenia, organizacje reprezentujące użytkowników i konsumentów, mogą, w terminach określonych w powiadomieniu o wszczęciu dochodzenia w sprawie cła wyrównawczego, ujawnić się i przedłożyć Komisji informacje. Informacje te lub ich odpowiednie podsumowania będą udostępnione innym stronom określonym w niniejszym ustępie, a strony te są uprawnione do ustosunkowania się do tych informacji.

3. Strony, które postępowały zgodnie z ust. 2, mogą wystąpić o wysłuchanie. Wnioski takie będą przyjmowane, jeśli zostaną złożone w terminie określonym w ust. 2 i jeśli podane będą powody, biorąc pod uwagę interes Wspólnoty, dlaczego strony powinny być wysłuchane.

4. Strony, które postępowały zgodnie z ust. 2, mogą zgłaszać uwagi na temat zastosowania wszelkich nałożonych celów tymczasowych. Uwagi takie będą przyjmowane w terminie jednego miesiąca od wprowadzenia takich środków, a ich odpowiednie podsumowania będą udostępniane innym stronom, które są uprawnione do ustosunkowania się do tych uwag.

5. Komisja bada wszelkie informacje dostarczone w należyty sposób i w stopniu, w jakim są one reprezentatywne, a wyniki analizy wraz z opinią w sprawach merytorycznych są przekazywane do Komitetu Doradczego. Różnicę poglądów wyrażone w Komitecie są uwzględniane przez Komisję w każdej propozycji zgłaszanej zgodnie z art. 14 i 15.

6. Strony, które postępowały zgodnie z ust. 2, mogą zażądać, aby zostały im ujawnione fakty i okoliczności, na podstawie których podjęte zostaną prawdopodobnie ostateczne decyzje. Informacje takie zostaną im ujawnione w stopniu, w jakim będzie to możliwe, bez uszczerbku dla każdej kolejnej decyzji podejmowanej przez Komisję lub Radę.

7. Informacje będą uwzględnione tylko wówczas, jeśli będą poparte rzeczywistymi dowodami potwierdzającymi ich słuszność.

Artykuł 32

Związki między środkami w zakresie celów wyrównawczych a wielostronnymi środkami zaradczymi

Jeśli przywożone produkty podlegają jakimkolwiek środkom przeciwdziałającym, nałożonym w wyniku stosowania procedur rozstrzygania sporów zawartych w Porozumieniu w sprawie subsydiów, a środki te są odpowiednie dla eliminacji szkód spowodowanych przez subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych, wszelkie cła wyrównawcze nałożone na ten produkt będą natychmiast odpowiednio zawieszane lub uchylone.

Artykuł 33

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w stosowaniu:

- a) specjalnych zasad ustanowionych w umowach zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 11 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady
G. SLAMEČKA
Przewodniczący

- b) rozporządzenia Wspólnoty w zakresie sektora rolniczego oraz rozporządzeń Rady (EWG) nr 2783/75 ⁽¹⁾, (WE) nr 3448/93 ⁽²⁾ oraz (WE) nr 1667/2005 ⁽³⁾. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje jako uzupełnienie do tych rozporządzeń oraz odstępstwo od tych przepisów, które stanowią przeszkodę dla stosowania celów wyrównawczych;

- c) specjalnych środków, pod warunkiem że takie działanie nie jest sprzeczne z zobowiązaniami wynikającymi z układu GATT.

Artykuł 34

Utrata mocy

Rozporządzenie (WE) nr 2026/97 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.

Artykuł 35

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 104.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

PRZYKŁADOWY WYKAZ SUBSYDIÓW WYWOZOWYCH

- a) Przekazywanie przez władze publiczne bezpośrednich subsydiów przedsiębiorstwom lub branżom przemysłowym podlegających wynikom w wywozie.
- b) Systemy zatrzymywania wpływów walutowych lub inne podobne praktyki obejmujące premię za wywóz.
- c) Opłaty za transport wewnętrzny i fracht od przesyłek przeznaczonych na wywóz, dokonywanych lub powierzonych przez rządy na warunkach korzystniejszych niż w przypadku przesyłek krajowych.
- d) Przekazywanie przez władze publiczne lub ich organy administracji, bezpośrednio lub pośrednio w ramach programów zleconych przez rząd, produktów przywożonych lub krajowych oraz usług przeznaczonych do produkcji towarów wywożonych, na warunkach korzystniejszych niż w przypadku przekazywania podobnych produktów lub usług stanowiących bezpośrednią konkurencję do wykorzystania do produkcji towarów przeznaczonych na rynek krajowy, jeśli (w przypadku produktów) warunki takie są bardziej korzystnie niż komercyjne warunki ⁽¹⁾ możliwe do uzyskania dla eksporterów na rynkach światowych.
- e) Pełne lub częściowe wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie, szczególnie odnoszące się do wywozu, podatków bezpośrednich ⁽²⁾ lub składek na opiekę społeczną zapłaconych lub należnych przedsiębiorstwom przemysłowym i handlowym ⁽³⁾.
- f) Przyznawanie specjalnych odliczeń bezpośrednio związanych z wywozem lub wynikami w wywozie w wysokości przekraczającej odliczenia odnoszące się do produktów przeznaczonych do konsumpcji krajowej przy ustalaniu podstawy obciążenia podatkami bezpośrednimi.
- g) Wyłączenie lub zwolnienie produkcji i dystrybucji produktów wywożonych z podatków pośrednich ⁽⁴⁾ przekraczających podatki nakładane na produkcję i dystrybucję podobnych produktów sprzedawanych do konsumpcji krajowej.
- h) Wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich ⁽⁵⁾ pobieranych w pierwszej fazie obrotu od towarów lub usług przeznaczonych do produkcji towarów wywożonych, przekraczające wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie takich kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych w pierwszej fazie obrotu od towarów i usług przeznaczonych do produkcji takich produktów sprzedawanych do konsumpcji krajowej; zastrzega się jednak, że jeśli kumulatywne podatki pośrednie pobierane w pierwszej fazie obrotu obciążają nakłady na produkcję wywożonego produktu (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady) ⁽⁶⁾, to wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych w pierwszej fazie obrotu można stosować w odniesieniu do produktów wywożonych nawet wówczas, gdy wyłączenia, zwolnienia lub odroczenia nie stosuje się dla takich produktów sprzedawanych do konsumpcji krajowej. Pozycję tę należy interpretować zgodnie z wytycznymi w sprawie wykorzystywania nakładów w procesie produkcji zawartymi w załączniku II.

⁽¹⁾ Wyrazy „dostępne na warunkach handlowych” oznaczają, że wybór między produktami krajowymi a przywożonymi jest nieograniczony i zależy jedynie od względów o charakterze handlowym.

⁽²⁾ Do celów niniejszego rozporządzenia:

— wyrazy „podatki bezpośrednie” oznaczają podatki od wynagrodzeń, zysków, udziałów, opłat licencyjnych czynszów i innych form dochodu oraz podatki od nieruchomości,

— wyrazy „opłaty przywozowe” oznaczają cła, inne opłaty celne i inne opłaty skarbowe pobierane od przywozu, niewymienione w niniejszej uwadze,

— wyrazy „podatki pośrednie” oznaczają podatek od sprzedaży, podatki akcyzowe, podatki obrotowe, podatki od wartości dodanej, podatki z tytułu koncesji, opłaty skarbowe, opłaty od przelewów, podatki od zapasów i wyposażenia, podatki graniczne oraz wszelkie inne podatki inne niż podatki bezpośrednie i opłaty przywozowe,

— wyrazy „podatki pośrednie wstępnej fazy” oznaczają podatki pobierane od towarów lub usług bezpośrednio lub pośrednio wykorzystywanych w wytwarzaniu produktu,

— wyrazy podatki pośrednie „kumulatywne” oznaczają podatki z różnych etapów pobierane w przypadku braku mechanizmu kolejnego kredytowania podatku, jeśli opodatkowane towary lub usługi na jednym etapie produkcji są wykorzystywane w kolejnym etapie produkcji,

— wyrazy „zwolnienie” z podatków obejmują refundację lub ulgi podatkowe,

— wyrazy „zwolnienie lub zwroty” obejmują pełne lub częściowe wyłączenie lub odroczenie opłat przywozowych.

⁽³⁾ Odroczenie może nie oznaczać subsydium wywozowego, w przypadku gdy pobierane są kwoty odsetek.

⁽⁴⁾ Zob. przypis 2.

⁽⁵⁾ Patrz przypis 2.

⁽⁶⁾ Litera h) nie ma zastosowania do systemów podatku od wartości dodanej oraz korekty podatku granicznego; problem nadmiernego zwolnienia z podatku od wartości dodanej jest omówiony wyłącznie w lit. g).

- i) Zwolnienie lub zwrot opłat przywozowych ⁽⁷⁾ przekraczające opłaty pobierane od przywożonych środków wykorzystywanych do produkcji produktu na wywóz (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady); zastrzega się jednak, że w określonych przypadkach firma może wykorzystać środki do produkcji z rynku krajowego równe przywożonym środkom pod względem jakości i właściwości jako ich substytut w celu skorzystania z tego przepisu, jeśli zarówno działania w przywozie, jak i odpowiadające im działania w wywozie mają miejsce w rozsądnym terminie nieprzekraczającym dwóch lat. Pozycję tę należy interpretować zgodnie z wytycznymi w sprawie wykorzystania środków w procesie produkcji zawartymi w załączniku II oraz wytycznymi przy ustalaniu systemów substytucji cel zwrotnych jako subsydiów eksportowych zawartymi w załączniku III.
- j) Udzielenie przez władze publiczne (lub specjalne instytucje kontrolowane przez władze publiczne) gwarancji kredytów eksportowych lub programy ubezpieczeń, ubezpieczenia lub programy gwarancji przed wzrostem kosztów wywożonych produktów lub programy ubezpieczenia ryzyka kursowego według stawek premiowych, które są niewystarczające na pokrycie długoterminowych kosztów operacyjnych i strat z tytułu programów.
- k) Udzielenie przez władze publiczne (lub specjalne instytucje kontrolowane i/lub działające w imieniu władz publicznych) kredytów eksportowych o oprocentowaniu niższym od tego, które muszą zapłacić z tytułu zaangażowanych funduszy (lub które należałoby zapłacić za pożyczanie na międzynarodowym rynku kapitałowym dla uzyskania funduszy o tych samych terminach wymagalności i innych warunkach kredytowych oraz denominowanych w tej samej walucie, co kredyt eksportowy) lub opłacanie przez nie całości lub części kosztów ponoszonych przez eksporterów lub instytucje finansowe dla uzyskania kredytów, w stopniu, w jakim są wykorzystane jako zabezpieczenie korzyści materialnej w zakresie warunków kredytów eksportowych.
- Zastrzega się jednak, że jeśli członek WTO (Światowej Organizacji Handlu) jest stroną międzynarodowej instytucji ds. kredytów eksportowych, w której uczestniczy przynajmniej 12 członków założycieli na dzień 1 stycznia 1979 r. (lub następcą instytucji, który został przyjęty przez tych członków założycieli), lub jeśli w praktyce członek WTO stosuje przepisy dotyczące oprocentowania stosownej instytucji, wówczas praktyka w zakresie kredytów eksportowych, która jest zgodna z tymi przepisami, nie będzie uważana za subsydium wywozowe.
- l) Wszelkie inne opłaty pokrywane ze środków publicznych stanowią subsydium wywozowe w rozumieniu art. XVI GATT z 1994 r.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 2.

ZAŁĄCZNIK II

WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKORZYSTANIA ŚRODKÓW W PROCESIE PRODUKCJI ⁽¹⁾

I

1. Systemy ulg w podatkach pośrednich umożliwiają wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych we wstępnej fazie od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady). Podobnie systemy zwrotu ceł przywozowych umożliwiają zwolnienie lub zwrot opłat przywozowych pobieranych od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady).
2. Przykładowy wykaz subsydiów wywozowych w załączniku I odnosi się do wyrazów „środki do produkcji wykorzystywane do produkcji produktu wywożonego” w lit. h) i i). Zgodnie z lit. h) systemy ulg w podatkach pośrednich mogą stanowić subsydlum wywozowe w stopniu, w jakim powodują wyłączenie, zwolnienia lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych we wstępnej fazie w wysokości przekraczającej sumę podatków faktycznie pobranych od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego. Zgodnie z lit. i) systemy zwrotu ceł przywozowych mogą stanowić subsydlum wywozowe w stopniu, w jakim powodują zwolnienia lub zwrot opłat wywozowych w wysokości przekraczającej sumę takich opłat faktycznie pobranych od środków do produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego. Obie litery określają, że normalne odliczenie za odpady musi być dokonane w ustaleniach dotyczących wykorzystania środków produkcji do produkcji produktu wywożonego. Litera i) przewiduje również substytucję, tam gdzie jest to stosowne.

II

3. Sprawdzając, czy środki do produkcji są wykorzystane do produkcji produktu wywożonego, jako część dochodzenia w sprawie cła wyrównawczego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja musi normalnie postępować, opierając się na następującej podstawie.
4. W przypadku domniemania, że system ulg w podatku pośrednim lub system zwrotu ceł przywozowych stanowi subsydlum w formie nadmiernej ulgi lub nadmiernego zwrotu podatków pośrednich lub opłat przywozowych od środków do produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego, Komisja w normalnym trybie musi stwierdzić, czy władze publiczne kraju wywozu posiadają i stosują system lub procedurę sprawdzania, które środki do produkcji były wykorzystane do produkcji produktu wywożonego i w jakiej ilości. Jeśli zostanie stwierdzone, że stosowany jest taki system lub procedura, wówczas Komisja musi w normalnym trybie zbadać, czy taki system lub procedura są uzasadnione, skuteczne dla celów, dla których zostały powołane, i czy są oparte na ogólnie przyjętych praktykach handlowych w kraju wywozu. Komisja może uznać za konieczne przeprowadzenie, zgodnie z art. 26 ust. 2, określonych testów praktycznych w celu zweryfikowania informacji lub upewnienia się, że system lub procedura są skutecznie stosowane.
5. W przypadku gdy nie istnieje taki system lub procedura, gdy jest on nieuzasadniony lub gdy jest wprowadzany i uznany za uzasadniony, ale stwierdzono, że nie został zastosowany lub zastosowany w sposób nieskuteczny, dalsze badania przeprowadzone w kraju wywozu w oparciu o faktycznie zaangażowane środki do produkcji będą musiały być normalnie przeprowadzone w celu stwierdzenia, czy miały miejsca nadpłaty. Jeśli Komisja uzna to za niezbędne, dalsze badania mogą być prowadzone zgodnie z pkt 4.
6. Komisja musi normalnie traktować środki do produkcji jako fizycznie włączone, o ile takie środki są wykorzystywane w procesie produkcji i są fizycznie obecne w produkcie wywożonym. Środki do produkcji nie muszą znajdować się w produkcie finalnym w tej samej formie, w jakiej wprowadzono je do procesu produkcji.
7. Wyznaczając wielkość określonego środka do produkcji, jaka jest wykorzystana w produkcji produktu wywożonego, należy uwzględnić „normalne odliczenie na odpady” i odpady takie należy normalnie traktować jako wykorzystane w produkcji produktu wywożonego. Termin „odpady” odnosi się do tej części danego środka do produkcji, która nie pełni niezależnej funkcji w procesie produkcji, nie jest wykorzystywana do produkcji produktu wywożonego (z takich względów jak nieproduktywność) i która nie jest odzyskiwana, wykorzystywana lub sprzedawana przez tego samego producenta.
8. Określenie przez Komisję, czy żądane odliczenie na odpady jest „normalne”, musi uwzględnić proces produkcji, przeciętne doświadczenie w danej branży przemysłu w kraju wywozu i inne czynniki techniczne. Komisja musi mieć na uwadze, że istotną kwestią jest to, czy władze w kraju wywozu w sposób uzasadniony wyliczyły ilość odpadów, w przypadku gdy ilość ta ma być uwzględniona w podatku, obniżeniu cła lub zwolnieniu.

(1) Środki do produkcji wykorzystywane w procesie produkcji są środkami fizycznie włączonymi, energia elektryczna, paliwa i olej zużyte w procesie produkcji i katalizatory, które są wykorzystane w procesie ich użycia do otrzymania wywożonego produktu.

ZAŁĄCZNIK III

**WYTYCZNE DLA OKREŚLENIA SYSTEMÓW SUBSTYTUCJI CEŁ ZWROTNYCH JAKO
SUBSYDIÓW WYWOZOWYCH****I**

Systemy ceł zwrotnych umożliwiają refundację lub zwrot opłat przywózowych od środków wykorzystywanych w procesie produkcji innego produktu i w przypadku gdy wywóz tego ostatniego zawiera krajowe środki do produkcji tej samej jakości i o tych samych właściwościach jak zgłoszone dla przywiezionych środków do produkcji. Zgodnie z lit. i) załącznika I systemy substytucji ceł zwrotnych mogą stanowić subsydyum wywozowe w stopniu, w jakim powodują nadwyżkę zwrotu opłat przywózowych pobranych początkowo od przywożonych środków do produkcji, dla których wystąpiono z żądaniem zwrotu.

II

Przy analizie każdego systemu substytucji ceł zwrotnych jako elementu badania cła wyrównawczego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Komisja musi normalnie postępować w oparciu o następującą podstawę:

- 1) lit. i) załącznika I określa, że środki do produkcji z rynku krajowego mogą zostać zastąpione środkami przywozonymi do produkcji produktu przeznaczonego do wywozu, pod warunkiem że środki te są równe co do ilości, są tej samej jakości oraz mają te same właściwości jak zastępowane środki przywożone. Ważne jest istnienie systemu lub procedury weryfikacji, ponieważ umożliwiają one władzom publicznym kraju wywozu zapewnienie i wykazanie, że ilość środków do produkcji, dla których zgłaszany jest wniosek o zwrot cła, nie przekracza ilości podobnych produktów wywożonych, w dowolnej formie, oraz że nie występuje zwrot opłat przywózowych w wysokości przekraczającej sumę pierwotnie pobranych opłat od danych przywożonych środków do produkcji;
- 2) gdy istnieje domniemanie, że system substytucji ceł zwrotnych oznacza subsydyum, Komisja normalnie musi najpierw stwierdzić, czy władze publiczne kraju wywozu posiadają i stosują system weryfikacji lub procedurę. Jeśli zostanie stwierdzone, że stosowany jest taki system lub procedura, wówczas Komisja normalnie musi zbadać procedury weryfikacji, aby stwierdzić, czy są one uzasadnione, skuteczne dla zamierzonych celów i oparte na ogólnie przyjętych praktykach handlowych w kraju wywozu. W stopniu, w jakim procedury są określone dla spełnienia tego testu i są skutecznie stosowane, zakłada się, że nie istnieje żadne subsydyum. Komisja może uznać za niezbędne przeprowadzenie, zgodnie z art. 26 ust. 2, określonych testów praktycznych w celu zweryfikowania informacji lub w celu upewnienia się, że procedury weryfikacji są skutecznie stosowane;
- 3) w przypadku gdy nie istnieją procedury weryfikacji, gdy są nieuzasadnione lub gdy te procedury są ustanowione i uznane za uzasadnione, jednak, jak stwierdzono, nie są stosowane albo nie są stosowane skutecznie, może wystąpić subsydyum. W takich przypadkach wymagane będzie przeprowadzenie przez kraj wywozu dalszych badań w oparciu o zawarte transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty. Jeśli Komisja uzna to za konieczne, dalsze badanie może być prowadzone zgodnie z pkt 2;
- 4) istnienie przepisów dotyczących substytucji ceł zwrotnych, na mocy których eksporterzy mają prawo wyboru konkretnych wysyłek w przywozie, dla których występują z żądaniem zwrotu, nie powinno samo w sobie być uważane za podstawę do przekazania subsydyum;
- 5) należałoby przyjąć, że nadmierny zwrot opłat przywózowych w rozumieniu lit. i) załącznika I występuje w przypadku, gdy władze publiczne wypłacają odsetki od dowolnych kwot refundowanych w ramach systemów ceł zwrotnych w wysokości, w jakiej odsetki są faktycznie płacone lub należne.

ZAŁĄCZNIK IV

(Niniejszy załącznik stanowi powtórzenie załącznika 2 do Porozumienia w sprawie rolnictwa. Wszelkie terminy i wyrażenia niewyjaśnione i niezrozumiałe należy interpretować w kontekście tego Porozumienia).

WSPARCIE KRAJOWE: PODSTAWA WYŁĄCZENIA ZE ZOBOWIĄZAŃ DO OBNIŻKI

1. Środki wsparcia krajowego, na podstawie których zgłaszane są wnioski o wyłączenie ze zobowiązań do obniżki, muszą spełniać podstawowy wymóg, iż nie powodują żadnych – lub co najwyżej minimalne – zakłócenia w handlu lub skutków dla produkcji. Zatem wszelkie środki, na podstawie których zgłaszane jest wyłączenie, muszą spełniać następujące podstawowe kryteria:
 - a) wsparcie, o którym mowa, jest świadczone w ramach programu rządowego finansowanego ze środków publicznych (w tym utracone dochody publiczne), które nie obejmują transferów od klientów; oraz
 - b) wsparcie, o którym mowa, nie spowoduje wsparcia cenowego dla producentów;oraz szczególne kryteria polityki i warunki wymienione poniżej.

Państwowe programy usług

2. Usługi ogólne

Polityka w tej dziedzinie obejmuje wydatki (lub utracone dochody) związane z programami, w ramach których oferowane są usługi lub świadczenia na rzecz rolnictwa lub społeczności wiejskiej. Nie obejmują one bezpośrednich wypłat dla producentów lub przetwórców. Programy takie, które obejmują, lecz nie ograniczają się do poniższego wykazu, muszą spełnić następujące ogólne kryteria z pkt 1 oraz szczególne warunki polityki określone poniżej:

- a) badania, w tym badania ogólne, badania związane z programami ochrony środowiska oraz programy badawcze związane z poszczególnymi produktami;
- b) kontrole w zakresie szkodników i chorób, w tym ogólne i specyficzne dla danego produktu metody kontroli w zakresie szkodników i chorób, jak np. systemy wczesnego ostrzegania, kwarantanna i zniszczenie;
- c) usługi szkoleniowe, w tym placówki szkolenia ogólnego i specjalistycznego;
- d) usługi w zakresie upowszechniania wiedzy i doradztwa, w tym udzielanie środków dla ułatwienia przepływu informacji i wyników badań dla producentów i konsumentów;
- e) usługi w zakresie kontroli, w tym usługi kontroli ogólnej i kontroli poszczególnych produktów do celów związanych ze zdrowiem, bezpieczeństwem, klasyfikacją i standaryzacją;
- f) usługi w zakresie marketingu i promocji, w tym informacji rynkowej, doradztwa i promocji odnoszącej się do poszczególnych produktów, z wyłączeniem wydatków na niewymienione cele, które mogą być wykorzystane przez sprzedawców dla obniżenia ceny sprzedaży lub przyznania nabywcom bezpośrednich korzyści ekonomicznych; oraz
- g) usługi w zakresie infrastruktury, w tym związane z siecią elektryczną, drogami i innymi środkami transportu, urządzeniami rynkowymi i portowymi, urządzeniami wodociągowymi, zaporami i systemami odwadniania oraz prace infrastrukturalne związane z programami ochrony środowiska. W każdym przypadku wydatki będą przeznaczane jedynie na zaopatrzenie lub inwestycje w środki trwałe, z wyłączeniem subsydiowanego zaopatrzenia gospodarstw rolnych w urządzenia inne niż dla stworzenia sieci ogólnie dostępnych obiektów użyteczności publicznej. Wydatki nie będą obejmować subsydiów na środki do produkcji lub koszty operacyjne, lub preferencyjne opłaty dla użytkownika.

3. Utrzymywanie zapasów przez władze publiczne do celów bezpieczeństwa żywnościowego ⁽¹⁾

Wydatki (lub utracone dochody) związane z gromadzeniem i utrzymywaniem zapasów produktów stanowią integralną część programu bezpieczeństwa żywnościowego określonego w ustawodawstwie krajowym. Może on obejmować pomoc rządową dla prywatnego składowania produktów jako część takiego programu.

⁽¹⁾ Do celów pkt 3 niniejszego załącznika rządowe programy gromadzenia zapasów dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w krajach rozwijających się, których działanie jest przejrzyste i prowadzone zgodnie z oficjalnie publikowanymi obiektywnymi kryteriami lub wytycznymi, uważane są za zgodne z przepisami niniejszego punktu, włączając programy, w ramach których zapasy środków spożywczych do celów bezpieczeństwa żywnościowego są nabywane lub wprowadzane na rynek po cenach regulowanych, pod warunkiem że różnica między ceną nabycia a zewnętrzną ceną referencyjną jest uwzględniona w AMS.

Wielkość zapasów musi odpowiadać ustalonym wcześniej celom związanym wyłącznie z bezpieczeństwem żywnościowym. Proces gromadzenia zapasów i ich zbywania musi być przejrzysty pod względem finansowym. Zakupy żywności przez rząd są dokonywane po bieżących cenach rynkowych, a sprzedaż żywności z zapasów odbywa się po cenach nie niższych niż bieżące ceny rynkowe dla produktów danej jakości.

4. Krajowa pomoc żywnościowa ⁽¹⁾

Wydatki (lub utracone dochody) związane z przekazywaniem krajowej pomocy żywnościowej dla ludności potrzebującej.

Uprawnienia do otrzymania pomocy żywnościowej muszą spełniać wyraźnie określone kryteria związane z celami w zakresie wyżywienia. Pomoc taka jest świadczona w formie bezpośredniego przekazywania żywności osobom uprawnionym lub zapewnienie osobom uprawnionym środków na zakup żywności po cenach rynkowych lub subsydiowanych. Zakupy żywności przez władze publiczne są dokonywane według bieżących cen rynkowych, a finansowanie i administrowanie taką pomocą musi być przejrzyste.

5. Bezpośrednie wypłaty dla producentów

Wsparcie udzielone w formie bezpośrednich wypłat (lub utracone dochody, w tym świadczenia niepieniężne) dla producentów, którzy zgłaszają wnioski o wyłączenie ze zobowiązań do obniżki, musi spełniać podstawowe wymagania określone w ust. 1 oraz kryteria specyficzne stosujące się do indywidualnych rodzajów bezpośrednich wypłat, określonych w pkt 6–13. W przypadku zgłoszenia wniosku o wyłączenie z obniżki dla jakiegokolwiek istniejącej lub nowego rodzaju bezpośredniej wypłaty innej niż wymienione w pkt 6–13 muszą one spełniać kryteria określone w pkt 6 lit. b)–e), niezależnie do ogólnych kryteriów określonych w pkt 1.

6. Wsparcie dochodów oddzielonych od produkcji

- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalone na podstawie wyraźnie określonych kryteriów, takich jak dochód, status producenta lub właściciela, wykorzystanie czynnika produkcji lub poziom produkcji w określonym i stałym okresie bazowym.
- b) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na rodzaju lub wielkości produkcji (włączając jednostki inwentarza żywego) realizowanej przez producenta w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
- c) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na cenach krajowych lub międzynarodowych stosowanych do produkcji w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
- d) Wysokość takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na zaangażowanych czynnikach produkcji w dowolnym roku po upływie okresu podstawowego.
- e) Do otrzymania takich wypłat nie jest wymagana żadna produkcja.

7. Finansowy udział rządu w programie ubezpieczenia dochodu i programie gwarancji dochodu netto

- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalone na podstawie utraty dochodów, biorąc pod uwagę wyłącznie dochód osiągnięty z rolnictwa, która przekracza 30 % średniego dochodu brutto lub równoważnik w przeliczeniu na dochód netto (z wyłączeniem jakichkolwiek wypłat w ramach tego samego lub podobnych programów) z okresu trzech poprzednich lat lub wartość średnią za trzy lata na podstawie ostatnich pięciu lat, wyłączając wartość najwyższą i najniższą. Każdy producent spełniający ten warunek jest uprawniony do otrzymania wypłat.
- b) Kwota wypłat kompensuje mniej niż 70 % utraty dochodu producenta w roku, w którym producent uzyskuje uprawnienia do otrzymania tej pomocy.
- c) Kwota każdej takiej wypłaty odnosi się wyłącznie do dochodu; nie jest związana z rodzajem lub wielkością produkcji (włączając jednostki żywego inwentarza) realizowanej przez producenta, cenami krajowymi lub międzynarodowymi stosowanymi do takiej produkcji, zaangażowanymi czynnikami produkcji.
- d) W przypadku gdy producent otrzymuje w tym samym roku wypłaty na mocy niniejszego punktu i pkt 8 (pomoc z tytułu klęsk żywiołowych), łączna kwota wypłat nie przekracza 100 % ogólnej straty producenta.

8. Wypłaty (dokonywane bezpośrednio lub z udziałem finansowym rządu w programach ubezpieczenia zbiorów) jako pomoc w sytuacji klęsk żywiołowych

- a) Uprawnienia do takich wypłat powstają jedynie w wyniku formalnego uznania przez władze państwowe, że wystąpiła lub ma miejsce klęska żywiołowa lub podobna klęska (w tym wybuch choroby, epidemia szkodników, wypadki nuklearne i działania wojenne na terytorium danego państwa); ponadto są one ustalone na podstawie straty produkcyjnej, która przekracza 30 % średniej wartości produkcji z trzech poprzednich lat lub średniej wartości za okres trzech lat na podstawie ostatnich pięciu lat, wyłączając wartość najwyższą i najniższą.

⁽¹⁾ Do celów pkt 3 i 4 niniejszego załącznika przekazywanie środków spożywczych po subsydiowanych cenach w celu spełnienia wymagań żywnościowych ubogiej ludności miejskiej i wiejskiej w krajach rozwijających się w sposób regularny i po rozsądnych cenach uważa się za zgodne z przepisami niniejszego punktu.

- b) Wyплаты dokonane w związku z klęską żywiolową odnoszą się wyłącznie do utraty dochodu, inwentarza żywego (w tym wypłaty związane z weterynaryjnym leczeniem zwierząt), ziemi lub innych czynników produkcji w wyniku danej klęski żywiolowej.
 - c) Wyплаты kompensują nie więcej niż koszt całkowity poniesionych strat i nie zawierają instrukcji ani lub specyfikacji co do rodzaju i ilości produkcji w przyszłości.
 - d) Płatności dokonywane podczas klęski żywiolowej nie przekraczają poziomu wymaganego dla zapobiegania lub złagodzenia dalszych strat określonych w kryterium ustalonym w lit. b).
 - e) W przypadku gdy producent otrzymuje w tym samym roku wypłaty na mocy niniejszego punktu i pkt 7 (program ubezpieczenia dochodów i program gwarancji dochodów netto), łączna kwota wypłat nie przekracza 100 % ogólnej straty producenta.
9. Pomoc w zakresie strukturalnego dostosowania w ramach programów emerytalnych dla producentów
- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane przez odniesienie do wyraźnie określonych kryteriów w programach, mających na celu przyspieszenie przejścia na emeryturę osób zaangażowanych w produkcję rolną przeznaczoną na rynek lub ich przeniesienie się do działalności niezwiązanej z rolnictwem.
 - b) Wyплаты są uzależnione od całkowitego i stałego wycofania się odbiorców z produkcji produktów rolnych przeznaczonych na rynek.
10. Pomoc w zakresie strukturalnego dostosowania w ramach programów ograniczenia wykorzystania zasobów
- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane przez odniesienie do wyraźnie określonych kryteriów w programach, mających na celu wycofanie ziemi lub innych zasobów, włączając inwentarz żywy, z produkcji rolnej przeznaczonej na rynek.
 - b) Wyплаты są uzależnione od wycofania ziemi z produkcji rolnej przeznaczonej na rynek przez okres minimum trzech lat, a w przypadku inwentarza żywego – od uboju lub ostatecznego jego zbycia.
 - c) Z wypłatami nie wiążą się żadne wymagania ani określenie alternatywnego wykorzystania ziemi lub innych zasobów zaangażowanych w produkcję produktów rolnych przeznaczoną na rynek.
 - d) Wyплаты nie są związane ani z żadnym rodzajem lub wielkością produkcji ani z cenami krajowymi lub międzynarodowymi stosowanymi do produkcji realizowanej z wykorzystaniem ziemi lub innych zasobów pozostających w produkcji.
11. Pomoc w zakresie strukturalnego dostosowania w ramach pomocy inwestycyjnej
- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane przed odniesieniem do wyraźnie określonych kryteriów programów rządowych mających na celu finansową i rzeczową restrukturyzację działalności producenta w odpowiedzi na obiektywnie przedstawioną strukturalną, szczególnie niekorzystną sytuację. Uprawnienia do korzystania z tych programów są także ustalane w oparciu o wyraźnie określony rządowy program reprivatyzacji gruntów rolnych.
 - b) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na rodzaju lub wielkości produkcji (łącznie z jednostkami żywego inwentarza) realizowanej przez producenta w dowolnym roku po upływie okresu bazowego, z wyjątkiem określonym w kryterium ustalonym w lit. e).
 - c) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na cenach krajowych lub międzynarodowych stosowanych do produkcji podejmowanej w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
 - d) Wyплаты są realizowane jedynie przez okres niezbędny do realizacji inwestycji, w odniesieniu do której zostały one przekazane.
 - e) Wyплаты nie stanowią upoważnienia ani w żaden inny sposób nie wyznaczają, jakie produkty rolne są produkowane przez odbiorcę, z wyjątkiem wymagania, aby nie produkował on określonego produktu.
 - f) Wyплаты są ograniczone do kwot niezbędnych dla skompensowania strukturalnych niekorzystnych warunków gospodarowania.
12. Wyплаты w ramach programów ochrony środowiska
- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane jako element wyraźnie określonego rządowego programu ochrony środowiska lub zachowania zasobów i uzależnione od spełnienia specyficznych warunków w ramach programu rządowego, włączając warunki odnoszące się do metod produkcji lub środków do produkcji.

- b) Kwota wypłat jest ograniczona do wydatków nadzwyczajnych lub utraty dochodu, które mają miejsce w wyniku stosowania programu rządowego.

13. Wypłaty w ramach programów pomocy regionalnej

- a) Uprawnienia do takich wypłat są ograniczone do producentów w regionach o szczególnie niekorzystnych warunkach. Każdy taki region musi stanowić wyraźnie określony przyległy obszar geograficzny o możliwej do zdefiniowania tożsamości gospodarczej i administracyjnej, uznany za znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w oparciu o neutralne i obiektywne kryteria wyraźnie przedstawione w przepisach prawa lub rozporządzeniu i wykazujący, że trudności regionu wynikają nie tylko z bieżących okoliczności.
- b) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na rodzaju lub wielkości produkcji (łącznie z jednostkami żywego inwentarza) realizowanej przez producenta w dowolnym roku po upływie okresu bazowego w celu innym niż ograniczenie produkcji.
- c) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na cenach krajowych lub międzynarodowych stosowanych do produkcji w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
- d) Wypłaty są dokonywane tylko na rzecz producentów w uprawnionych regionach, jednak będą one ogólnie dostępne dla wszystkich producentów w takich regionach.
- e) W przypadku czynników produkcji wypłaty są dokonywane według stawek degresywnych ponad poziomem progowym dla danego czynnika.
- f) Wypłaty są ograniczone do wydatków nadzwyczajnych lub utraty dochodu, które mają miejsce w związku z podjęciem produkcji rolnej na wskazanym obszarze.
-

ZAŁĄCZNIK V

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97
(Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1973/2002
(Dz.U. L 305 z 7.11.2002, s. 4)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 461/2004
(Dz.U. L 77 z 13.3.2004, s. 12)

Tylko art. 2

ZAŁĄCZNIK VI

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 2026/97	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	art. 2 wyrażenie wprowadzające
art. 1 ust. 2 wyrażenie końcowe	art. 2 lit. a) zdanie wprowadzające
art. 1 ust. 3 akapit pierwszy	art. 2 lit. a) zdanie końcowe
art. 1 ust. 3 akapit drugi	art. 2 lit. b)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 2
art. 1 ust. 5	art. 2 lit. c)
art. 2	art. 3
art. 3 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	art. 4 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)	art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) zdanie pierwsze	art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) zdanie drugie	art. 4 ust. 2 akapit drugi
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) zdanie trzecie	art. 4 ust. 2 akapit trzeciego
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c)	art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. c)
art. 3 ust. 2 akapit drugi	art. 4 ust. 2 akapit czwarty
art. 3 ust. 3	art. 4 ust. 3
art. 3 ust. 4 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	art. 4 ust. 4 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) zdanie pierwsze	art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a)
art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) zdanie drugie i trzecie	art. 4 ust. 4 akapit drugi
art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. b)	art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. b)
art. 3 ust. 5	art. 4 ust. 5
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 i 2	art. 7 ust. 1 i 2
art. 7 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 7 ust. 3 akapit pierwszy
art. 7 ust. 3 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 7 ust. 3 akapit drugi
art. 7 ust. 3 akapit drugi	art. 7 ust. 3 akapit trzeciego
art. 7 ust. 4	art. 7 ust. 4
art. 8 ust. 1	art. 2 lit. d)
art. 8 ust. 2–9	art. 8 ust. 1–8
art. 9	art. 9
art. 10 ust. 1–4	art. 10 ust. 1–4
art. 10 ust. 7–13	art. 10 ust. 5–11
art. 10 ust. 14 zdanie pierwsze	art. 10 ust. 12 akapit pierwszy
art. 10 ust. 14 zdanie drugie i trzecie	art. 10 ust. 12 akapit drugi
art. 10 ust. 15 i 16	art. 10 ust. 13 i 14
art. 11 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie	art. 11 ust. 1 akapit pierwszy
art. 11 ust. 1 zdanie trzecie	art. 11 ust. 1 akapit drugi
art. 11 ust. 1 zdanie czwarte	art. 11 ust. 1 akapit trzeciego
art. 11 ust. 2	art. 11 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 2026/97	Niniejsze rozporządzenie
art. 11 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 11 ust. 3 akapit pierwszy
art. 11 ust. 3 zdanie drugie	art. 11 ust. 3 akapit drugi
art. 11 ust. 3 zdanie trzecie	art. 11 ust. 3 akapit trzeci
art. 11 ust. 4 zdanie pierwsze	art. 11 ust. 4 akapit pierwszy
art. 11 ust. 4 zdanie drugie	art. 11 ust. 4 akapit drugi
art. 11 ust. 4 zdanie trzecie	art. 11 ust. 4 akapit trzeci
art. 11 ust. 5	art. 11 ust. 5
art. 11 ust. 6 zdanie pierwsze	art. 11 ust. 6 akapit pierwszy
art. 11 ust. 6 zdanie drugie	art. 11 ust. 6 akapit drugi
art. 11 ust. 6 zdanie trzecie	art. 11 ust. 6 akapit trzeci
art. 11 ust. 6 zdanie czwarte	art. 11 ust. 6 akapit czwarty
art. 11 ust. 7 zdanie pierwsze	art. 11 ust. 7 akapit pierwszy
art. 11 ust. 7 zdanie drugie	art. 11 ust. 7 akapit drugi
art. 11 ust. 8, 9 i 10	art. 11 ust. 8, 9 i 10
art. 12	art. 12
art. 13 ust. 1	art. 13 ust. 1
art. 13 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie	art. 13 ust. 2 akapit pierwszy
art. 13 ust. 2 zdanie trzecie i czwarte	art. 13 ust. 2 akapit drugi
art. 13 ust. 2 zdanie piąte	art. 13 ust. 2 akapit trzeci
art. 13 ust. 3, 4 i 5	art. 13 ust. 3, 4 i 5
art. 13 ust. 6 zdanie pierwsze, drugie i trzecie	art. 13 ust. 6 akapit pierwszy
art. 13 ust. 6 zdanie czwarte	art. 13 ust. 6 akapit drugi
art. 13 ust. 7 i 8	art. 13 ust. 7 i 8
art. 13 ust. 9 akapit pierwszy	art. 13 ust. 9 akapit pierwszy
art. 13 ust. 9 akapit drugi zdanie pierwsze i drugie	art. 13 ust. 9 akapit drugi
art. 13 ust. 9 akapit drugi zdanie trzecie	art. 13 ust. 9 akapit trzeci
art. 13 ust. 10	art. 13 ust. 10
art. 14 ust. 1–4	art. 14 ust. 1–4
art. 14 ust. 5 wyrażenie wprowadzające	art. 14 ust. 5 pierwsza część zdania
art. 14 ust. 5 lit. a)art. 14 ust. 5 lit. b)	art. 14 ust. 5 druga część zdania, począwszy od „docho- dzeń dotyczących” do „ad valorem”-
art. 14 ust. 5 wyrażenie końcowe	art. 14 ust. 5 ostatnia część zdania
art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 15 ust. 1 akapit pierwszy
art. 15 ust. 1 zdanie drugie	art. 15 ust. 1 akapit drugi
art. 15 ust. 1 zdanie trzecie	art. 15 ust. 1 akapit trzeci
art. 15 ust. 1 zdanie czwarte	art. 15 ust. 1 akapit czwarty
art. 15 ust. 1 zdanie piąte	art. 15 ust. 1 akapit piąty
art. 15 ust. 2	art. 15 ust. 2
art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 15 ust. 3 akapit pierwszy
art. 15 ust. 3 zdanie drugie	art. 15 ust. 3 akapit drugi
art. 15 ust. 3 zdanie trzecie	art. 15 ust. 3 akapit trzeci
art. 16 ust. 1	art. 16 ust. 1
art. 16 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 16 ust. 2 akapit pierwszy
art. 16 ust. 2 zdanie drugie i trzecie	art. 16 ust. 2 akapit drugi

Rozporządzenie (WE) nr 2026/97	Niniejsze rozporządzenie
art. 16 ust. 3	art. 16 ust. 3
art. 16 ust. 4 wyrażenie wprowadzające część pierwsza	art. 16 ust. 4 akapit pierwszy
art. 16 ust. 4 wyrażenie wprowadzające część druga	art. 16 ust. 4 akapit drugi wyrażenie wprowadzające oraz lit. a) i b)
art. 16 ust. 4 lit. a) i b)	art. 16 ust. 4 akapit drugi lit. c) i d)
art. 16 ust. 5	art. 16 ust. 5
art. 17	art. 17
art. 18	art. 18
art. 19	art. 19
art. 20 zdanie pierwsze	art. 20 akapit pierwszy
art. 20 zdanie drugie	art. 20 akapit drugi
art. 21 ust. 1, 2 i 3	art. 21 ust. 1, 2 i 3
art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze	art. 21 ust. 4 akapit pierwszy
art. 21 ust. 4 zdanie drugie	art. 21 ust. 4 akapit drugi
art. 21 ust. 4 zdanie trzecie	art. 21 ust. 4 akapit trzeci
art. 22 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 22 ust. 1 akapit pierwszy
art. 22 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie i trzecie	art. 22 ust. 1 akapit drugi
art. 22 ust. 1 akapit pierwszy zdanie czwarte	art. 22 ust. 1 akapit trzeci
art. 22 ust. 1 akapit pierwszy zdanie piąte	art. 22 ust. 1 akapit czwarty
art. 22 ust. 1 akapit drugi	art. 22 ust. 1 akapit piąty
art. 22 ust. 1 akapit trzeci wyrażenie wprowadzające	art. 22 ust. 1 akapit szósty wyrażenie wprowadzające
art. 22 ust. 1 akapit trzeci tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 22 ust. 1 akapit szósty lit. a), b) i c)
art. 22 ust. 1 akapit czwarty	art. 22 ust. 1 akapit siódmy
art. 22 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 22 ust. 2
art. 22 ust. 2 zdanie drugie	art. 22 ust. 3
art. 22 ust. 2 zdanie trzecie	art. 22 ust. 4
art. 22 ust. 3	art. 22 ust. 5
art. 22 ust. 4	art. 22 ust. 6
art. 23 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 23 ust. 1
art. 23 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 23 ust. 2
art. 23 ust. 1 akapit pierwszy zdanie trzecie	art. 23 ust. 3 akapit pierwszy
art. 23 ust. 1 akapit drugi od wyrażenia „Praktyka” do wyrażenia „zmiana taka nie zmienia”	art. 23 ust. 3 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
art. 23 ust. 1 akapit drugi od wyrażenia „istotnej charakterystyki” do wyrażenia „tych wytwórców”	art. 23 ust. 3 akapit drugi lit. a), b) i c)
art. 23 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie	art. 23 ust. 4 akapit pierwszy
art. 23 ust. 2 zdanie trzecie	art. 23 ust. 4 akapit drugi
art. 23 ust. 2 zdanie czwarte i piąte	art. 23 ust. 4 akapit trzeci
art. 23 ust. 2 zdanie szóste i siódme	art. 23 ust. 4 akapit czwarty
art. 23 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 23 ust. 5
art. 23 ust. 3 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 23 ust. 6 akapit pierwszy
art. 23 ust. 3 akapit pierwszy zdanie trzecie	art. 23 ust. 6 akapit drugi
art. 23 ust. 3 akapit pierwszy zdanie czwarte	art. 23 ust. 6 akapit trzeci
art. 23 ust. 3 akapit drugi	art. 23 ust. 6 akapit czwarty
art. 23 ust. 3 akapit trzeci	art. 23 ust. 6 akapit piąty

Rozporządzenie (WE) nr 2026/97	Niniejsze rozporządzenie
art. 23 ust. 3 akapit czwarty	art. 23 ust. 7
art. 23 ust. 4	art. 23 ust. 8
art. 24 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie	art. 24 ust. 1 akapit pierwszy
art. 24 ust. 1 zdanie trzecie	art. 24 ust. 1 akapit drugi
art. 24 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 24 ust. 2 akapit pierwszy
art. 24 ust. 2 zdanie drugie i trzecie	art. 24 ust. 2 akapit drugi
art. 24 ust. 3	art. 24 ust. 3
art. 24 ust. 4 zdanie pierwsze i drugie	art. 24 ust. 4 akapit pierwszy
art. 24 ust. 4 zdanie trzecie	art. 24 ust. 4 akapit drugi
art. 24 ust. 4 zdanie czwarte i piąte	art. 24 ust. 4 akapit trzeci
art. 24 ust. 5 zdanie pierwsze	art. 24 ust. 5 akapit pierwszy
art. 24 ust. 5 zdanie drugie	art. 24 ust. 5 akapit drugi
art. 24 ust. 5 zdanie trzecie i czwarte	art. 24 ust. 5 akapit trzeci
art. 24 ust. 6 i 7	art. 24 ust. 6 i 7
art. 25	art. 25
art. 26	art. 26
art. 27 ust. 1, 2 i 3	art. 27 ust. 1, 2 i 3
art. 27 ust. 4 zdanie pierwsze	art. 27 ust. 4 akapit pierwszy
art. 27 ust. 4 zdanie drugie	art. 27 ust. 4 akapit drugi
art. 28	art. 28
art. 29 ust. 1–5	art. 29 ust. 1–5
art. 29 ust. 6 zdanie pierwsze	art. 29 ust. 6 akapit pierwszy
art. 29 ust. 6 zdanie drugie	art. 29 ust. 6 akapit drugi
art. 30 ust. 1, 2 i 3	art. 30 ust. 1, 2 i 3
art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze, drugie i trzecie	art. 30 ust. 4 akapit pierwszy
art. 30 ust. 4 zdanie końcowe	art. 30 ust. 4 akapit drugi
art. 30 ust. 5	art. 30 ust. 5
art. 31	art. 31
art. 32	art. 32
art. 33	art. 33
art. 34	—
—	art. 34
art. 35	art. 35
załączniki I–IV	załączniki I–IV
—	załącznik V
—	załącznik VI

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i w dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 142 z dnia 6 czerwca 2009 r.)

Strona tytułowa oraz strona 1:

zamiast: „Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i w dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie”,

powinno być: „Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 6 maja 2009 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i w dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie”.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>